

Kristillinen

miestenlehti 2/05 5€

Tosimies

4

**Miesten vaihdevuodet
– pitkään vaiettu salaisuus...**

8

**Arvo Survo, Inkerinmaan
tulisieluinen lähetyspastori**

20

Jos johdat – et ota!

26

**Pekka Luhtanen – päivittäistä
yhteydenpitoa ylöspäin**

4. vuosikerta

► KUSTANTAJA

Faktapro Oy
PL 4, 02941 Espoo
puh. (09) 54 79 74 10
fax (09) 512 20 33
info@faktapro.fi

► TOIMITUS

PL 4, 02941 Espoo
puh. (09) 54 79 74 10
fax (09) 512 20 33
toimitus@tosimies-lehti.fi

► PÄÄTOIMITTAJA

Kimmo Janas
GSM 0400 430 907
kimmo.janas@tosimies-lehti.fi

► NEUVOTTELUKUNTA

- Petri Aalto
(International Christian Chamber of Commerce)
- Pertti Jotuni
(STELK Espoo ja STELK Helsinki)
- Martti Ojares
- Heikki Ranssi
(Helsingin NMKY)
- Jorma Reinikainen
(Helsingin Raamattukoulun Miesfoorumi)
- Samuel Saresvirta
(International Christian Men's Institute)
- Esko Saxelin
(Missionuoret)
- Arto Virén
(Kansan Raamattuseura)

► ISSN 1458-3224

► PAINO

Uusimaa Oy
PL 15, 06151 Porvoo

► ILMOITUSMARKKINOINTI

Mesax Marketing
Kiesikuja 12, 01200 Vantaa
puh. (09) 876 61 06
fax (09) 875 11 91
GSM 040 519 46 70
email: mxe.saxelin@pp.inet.fi

► ILMOITUSHINNAT

(+ alv 22 %)

	mv	2-väri	4-väri
1/1	1.150 €	1.350 €	1.600 €
1/2	670 €	850 €	1.000 €
1/4	400 €	500 €	570 €
1/8	240 €	270 €	350 €

► TILAUSHINTA

Kestotilaus: 25 € (6 numeroa/vsk)
Määräaikaistilaus: 30 €

► KANSI

Kesä lähestyy ja on aika kaivaa kaksipyöräiset menopelit varastojen suojista. Kuvassa Yamaha DT125RE. © Konekesko.

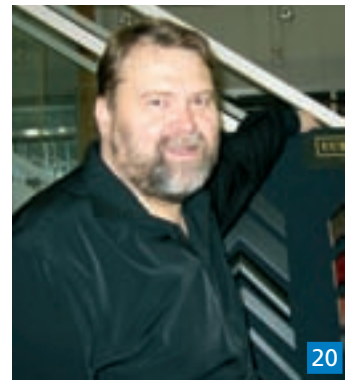
Sisällys

2/2005

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Miesten vaihdevuodet –
pitkään vaiettu salaisuus...
- 8 Arvo Survo
Inkerinmaan tulieluinen lähetyspastori
- 12 Miehen tunnemaailma
- 14 Uskontoa tunturissa
- 15 Sopanen!
- 16 Tosikuvat
- 19 Eron riitelykierteestä
Riitely vähenee, kun perheessä opitaan
puhumaan selkeästi
- 20 Jos johdat – et ota!
- 21 Minnesota-hoito:
yhdeksän kymmenestä raitistuu
- 23 Rami Junnila – toipuneen alkoholistin tarina
- 24 Mies, miten kohtaat oman elämäsi rajat
ja mahdollisuudet?
- 26 Pekka Luhtanen
päivittäistä yhteydenpitoa ylöspäin
- 28 Tapahtumia Tosimiehille
- 30 Tosimies lukee
- 32 Raamatun tosimiehiä osa 8:
Abrahamin uhrit
- 33 Mies Myllyssä -tapahtuma
Oronmyllyllä huhtikuussa
- 34 Jatkoajasta kiittolisena
- 36 Puku vai bleiseri?
- 38 Ken Blanchard Suomessa
- 40 Jumala johdattaa –
Hannu Äimänen kertoo elämästään ja
johdatuksen periaatteista
- 42 Lyhyestä virsi kaunis
- 44 Koeajossa:
Knaus Sun Ti -matkailuauto

▲ "Ammu, ammu jo", tuumaa isäntäperheen kuopus kuvaajalle Suminan kylän lapsien iltatapaamisessa! Survo on myös lasten kaveri.

▲ Yli kymmenen vuotta sitten päätyi Pekka Meronen täysraittisuuden kannalle. Päätös oli monen asian summa. Tukevan oloinen Pekka päätti laihduttaa ja siirtyi pitkälti salaattiliinjalke. Samanaikaisesti kahvikin jäi pois, kun se tai alkoholi ei tuntunut soveltuvan kevyellä ravinnolla täytettyyn mahaan.

▲ Minnesota-hoitolan johtaja ja vastaava terapeutti Simo Seppelin painottaa, että vain nelisen prosenttia alkoholisteista on rappioalkoholisteja. Loput ovat enemmän tai vähemmän kiinni yhteiskunta-elämässä.

▲ Keväisiin laskettelukeskuksiin on mukava huristella Knausin tyylikkäällä Sun Ti -matkailuautolla.

Homokiintiöt tulossa?

Kun seuraa television ohjelmatarjontaa, pistää yksi seikka silmään voimakkaasti. Yllättävän monessa sarjassa esiintyy homoseksuaaleja. Homot esitetään hellyttävinä puppelipoikina, eli huumoria käytetään pelkojen voittamiseen. Homoista tehdään niin miellyttäviä ja lutuisia, että huomio kääntyy pois näiden useimmiten todellakin mukavien ihmisten poikkeavasta elämäntavasta.

Uusin ohjelmaformaatti on kerätä joukko homomiehiä neuvomaan heteromiestä uusimaan pukeutumistyyliänsä. Siinä sitten katsoja seuraa, kuinka homot hykertelevät nähdessään kohdeheteron takapuoli paljaana. Huh, huh...

Joku on todennut, että valtaosa kyseisen ohjelman katsojista onkin naisia, jotka toivovat aviomiestensä pystyvän muuttamaan omaa tyyliänsä.

Suuntauksen puolustajat väittävät heteromiesten vapautuvan, kun homojen määrä lisääntyy ohjelmissa. Näinköhän.

Kun kaikista asioista halutaan tehdä – ja myös ajanmittaan tehdään – sallittuja ja yleisesti hyväksyttäviä, on edessä varmaankin pian homokiintiöt, jotka tulee huomioida työpaikkoja täytettäessä jne.

Huolestuttava tulevaisuuden kuva. Varsin moni on odottanut kirkon ottavan selkeästi kantaa keskusteluun, mutta taitaa olla turha toivo.

K. Ruusu

Kuvattu Tapiolan kirkossa Espoossa. Professori Aarno Ruusuvuori ei ole tehnyt kompromissejä suunnittelemassaan kirkossa, vaan on esittänyt vastalauseen sovinnasta, epäaitoa kirkkorakennuksen koristeellisuutta ja sentimentaalisuutta vastaan.

MIESTEN VAIHDEVUODET - pitkään vaiettu salaisuus...

Teksti ja kuvat: Jouni Koskivirta

Hyvin usein puhutaan naisten vaihdevuosista ja iän mukanaan tuomista naisten vaivoista. Mutta vaihdevuodet koskettavat miehiäkin. Kyseessä on kuitenkin varsin arka asia. Voisi melkein sanoa, että miesten vaihdevuodet on pitkään ollut vaiettu salaisuus. Usealle miehelle nämä ovat olleet todella kipeitä asioita. Eikä monen miehen ole kovin helppo vieläkaan puhua vaihdevuosiensa ongelmista.

Mitä miehen vaihdevuodet sitten ovat? Mitä kaikkea niihin liittyy? Mitä ikä tuo tullessaan? Millaisia vaivoja voi ilmaantua? Mitä terveydellisiä riskejä keski-ikäisen miehen elämään liittyy? Millaista hoitoa on saatavilla? Tosimies-lehti otti selvää vaihdevuosiin liittyvistä monista kysymyksistä. Asiantuntijalääkärinä haastattelimme kirurgian ja urologian erikoislääkäri, lääketieteen lisensiaatti Risto A. Salmista, joka työskentelee Lohjan sairaalassa kirurgian ylilääkärinä.

– Miesten vaihdevuosista on viime vuosina puhuttu hyvin paljon. Ja niistä on puhuttu juuri sen takia, koska ennen niistä ei puhuttu ollenkaan, ylilääkäri Risto A. Salminen sanoo.

– Tämä on uusi alue ja aihe. Vaihdevuodet eivät kuitenkaan ole

ihan yhtä selkeästi ja yhdenmukaisesti määriteltävissä kuin naisilla. Eri miehillä vaihdevuosien tuomat ongelmat ovat erilaisia, oireet ja löydökset vaihtelevat. Oireita ja vaivoja ilmenee, mutta ei kaikilla.

Hormonitoiminta hidastuu

Hormonitoiminnan jatkuminen on miehilläkin tärkeä juttu. Silti miehillä harvemmin tulee hormoniensa takia asiaa urologin vastaanotolle. Miksi? Risto A. Salminen selittää, että naisilla hormonitoiminnan päättyminen tapahtuu tietyn ikähaarukan sisällä, melko nopeassa tahdissa muutaman vuoden sisällä. Miesten kohdalla tilanne on erilainen.

– Miehillä ei tapahdu tällaista nopeaa hormonitoiminnan loppumista tai vähenemistä, vaan se tapahtuu hyvin hitaasti. Hormonitoiminnan hidastuminen lähtee etenemään varhaisessa vanhuudessa tai myöhäisemmässä keski-ikässä. Hidastumisnopeus vaihtelee. Hormonipitoisuuden vaihtelu on miehillä hyvin suurta.

Salminen huomauttaa, että kun miehen hormonitaso lähtee putoamaan, se ei laske kovin matalaksi, jos lähtötaso on ollut korkea. Toisilla lähtötaso voi olla matala, mutta vaikka heillä ei hormonitoiminnassa ole mitään ongelmia ollutkaan, hormonitason putoaminen vie nopeammin normaalin hormonitason alapuolelle. Kun tässä yhteydessä puhutaan hor-

◀ Lohjan sairaalan kirurgian ylilääkäri Risto A. Salminen työhuoneessaan.

monitasosta, kyse on lähinnä testosteronipitoisuudesta.

Miesten erilaisuus tekee Salmisen mukaan asiasta vaikean. – Ei voidakaan puhua miesten vaihdevuosista yleisesti, vaan tietystä oireyhtymästä, joka liittyy ikääntymisen myötä tapahtuviin hormonasapainon muutoksiin, toteaa Risto A. Salminen.

Hormonihoitoa miehillekin

Miehillekin annetaan hormonihoitoa, vaikkei se olekaan niin yleistä. Toisaalta siitä saatava hyöty ja hormonihoitoon tarve vaihtelevat huomattavasti.

– Tiedetään, että hormonitason aleneminen voi edesauttaa osteoporoosin kehittymistä, se alentaa lihasmassaa ja yleistä vireyttä ja voi saada aikaan psyykkisiä muutoksia. Hormonikorvaushoidon päätös täytyy tehdä hyvin yksilöllisesti näiden oireiden perusteella.

– Kaikille siitä ei ole apua. Tiettyt oireet, vireystaso ja elämän voiman tunne vaihtelevat suuresti eri miehillä. Toiset saavat kuitenkin hormonihoitosta uutta potkua elämäänsä. He tuntevat itsensä vahvemmaksi ja vireämmäksi ja kokevat, että hoito on muuttanut heidän elämäänsä. Mutta tätä ei tapahdu kaikilla, Risto A. Salminen huomauttaa.

EREKTIOHÄIRIÖIHIN APUA

Hormonitoiminta vaikuttaa miehen seksuaalisuuteen monilla tavoin. Tulee muistaa, että se vaikuttaa sukupuoliseen halukkuuteen ja myös erektiotoimintaan.

– Hormonitoiminnan vaikutus erektiotoiminnassa on kuitenkin varsin vähäinen. On hyvin harvinaista, että pelkkä hormonitoiminnan heikkeneminen olisi syytä erektion heikkouteen. Yleensä

löytyy muita syitä: perussairauksina valtimokovettumatauti, sokeritauti komplikaatioineen, verenpaineauti ja näihin sairauksiin tarkoitettut lääkkeet. Potenssiongelmiin saa nykyisin kuitenkin hyvin apua, sanoo kirurgian ylilääkäri Risto A. Salminen.

– Aivan kaikille ei ole hyvää lääkitystä, mutta suurimmalle osalle on nykyisin tehokkaita hoitoja. Nykyisillä hoitomenetelmillä on varsin helppo saada erektiohäiriö hoidetuksi, jos ei ole kysymys aivan erityisen vakavasta tilanteesta.

Monimutkainen ongelma

Sukupuolisen halukkuuden hoitaminen on Salmisen mukaan hieman hankalampi kysymys. Sukupuoliseen halukkuuteen vaikuttaa hormonitoiminta, mutta siihen vaikuttavat monet muut henkiseen puoleen liittyvät tekijät. Osatekijöinä tähän liittyvät ikääntyminen, työ- ja perhe-elämän muutokset, puolison vanheneminen ja puolison vaihdevuosioreilut. Risto A. Salminen korostaa, että ongelmaa täytyy hoitaa kokonaisuutena, koska kyse on usein potilaan koko elämäntilanteesta. Se on monimutkainen vyyhti.

Potenssiongelma on miehelle kipeä juttu ja koko miehiseen itsetuntoon vaikuttava iso asia. Siitä voi olla vaikea puhua. Asiaa on silti turha häpeillä. Apua on hyvin saatavilla ja erektio-ongelmien hoito parantaa ilman muuta elämänlaatua.

– Tämä on ollut ongelma, josta on pitkään vaiettu. Sitä on pidetty häpeällisenä ja siitä on vain oltu yleisesti hiljaa. Aikoinaan lääkärinkin vaikenivat, koska hoitomahdollisuudet olivat varsin vähäiset ja olemattomat. Kun hoitoja on tullut uusia, on huomattu, että näistä asioista voidaan keskustella. Aiheesta on kirjoitettu paljon, on tehty televisio-ohjelmia, kirjoja ja lehtijuttuja, joiden mukaan tavallisille ihmisille on mennyt viesti, että tämän asian voi ottaa lääkärin vastaanotolla puheeksi. Nykyisin hakeudutaan erektio-ongelmien takia yhä enemmän urologille, mutta myös terveyskeskuslääkärin vastaanotolle voi tulla muidenkin seksuaaliongelmien takia.

– Potenssiin kuuluu paljon muutakin kuin erektio. Siihen liittyvät hormonaaliset toiminnat, seksuaalinen halukkuus ja yleinen seksuaalinen vireys, jotka kaikki

muodostavat yhdessä potenssin.

Viagran tulo oli iso juttu

Viagran tulo markkinoille oli Risto A. Salmisen mukaan tavallaan koko miesten maailmaa mullistava juttu. Erektiohäiriöihin oli olemassa lääkkeitä ja hoitoja aikaisemminkin, mutta niiden teho oli huono tai ne olivat hankalasti käytettäviä. Yhtenä esimerkkinä Salminen mainitsee pistoshoidot.

– Viagra oli ensimmäisiä suun kautta otettavia tabletteja, joilla erektiohäiriöitä hoidetaan ja käytön helppous oli se tekijä, joka toi lääkkeen erektiohäiriöistä kärsivien miesten ulottuville, Salminen sanoo. Sen jälkeen alaan perehtyneet lääkärit ovat tuoneet erektio-ongelmien hoidon yhä enemmän esille. He ovat tehneet asiasta tunnetun ja hyväksyttävän. Sen julkisuuteen tuominen on ollut myös lääketehtaiden intresseissä.

– Tietoa erektiohäiriöstä saa internetistä ja myös terveyskeskuksista. Runsaan viiden vuoden aikana Viagra sekä uudemmat tuotteet Cialis ja Levitra ovat mullistaneet erektiohäiriöhoidon ja keskustelun asiasta.

– Valtaosa potilaista saa Viagran, Cialiksesta tai Levitrasta avun. Ne sopivat lähes kaikille. Ainoa merkittävä este niiden käytölle ovat nitrovalmisteet, joita ei voi käyttää yhdessä näiden lääkkeiden kanssa.

Uusista valmisteista tadalafiili (Cialis™) on niin kutsuttu pitkävaikutteinen erektiohäiriölääke. Sen vaikutus kestää jopa 36 tuntia. Kun Viagra ja Levitra vaikuttavat noin 4-5 tuntia.

Käytännössä vaikutusaika tarkoittaa sitä, että lääke antaa mahdollisuuden onnistuneeseen yhdyntään tämän aikavälin sisällä seksuaalisen kiihottumisen seurauksena.

Myöhemmin on tullut myös lääke, joka sopii nitroakin käyttävälle potilaalle. Tablettimuotoinen lääke, Uprima, liukenee kielen alla ja vaikuttaa sieltä, mutta se on osoittautunut teholtaan huomattavasti heikommaksi eikä se tuo apua niin monille, kuin oletettiin. Näillekin potilaille löytyy kuitenkin muita hoitoja, esimerkiksi virtsaputkeen pistettävä lääkepuikko tai peniksen varteen annettava lääkeaineruiske.

Nykytilanne on ongelmasta kärsiville miehille siis varsin hyvä. Apua saa monilta yleislääkäreiltä

ja urologejakin löytyy suuremmista kaupungeista.

Puolison tuki tärkeää

Puolison tuki on Risto A. Salmisen mukaan erektiohäiriön hoidossa tärkeä. Monelle puoliso on jopa ehdottanut hoitoon hakeutumista ja joskus pariskunta tulee jopa yhdessä keskustelemaan asiasta urologin vastaanotolle.

– Seksuaalisuus on yksi hyvän parisuhteen tekijöistä. Vaikkei se olekaan välttämätöntä, seksuaalisuus on yhteiselämässä aina mukana. Lääkäätkin ihmiset, sekä miehet että naiset, haluavat usein jatkaa seksuaalisia toimintojaan. Vaikka tämä on hyvin yksilöllistä, se liittyy usein vahvasti parisuhteen muodostamiseen, ylläpitämiseen ja läheisyyteen, sanoo ylilääkäri Risto A. Salminen.

Lääkkeet kalliita

Erektiohäiriöihin käytettävät lääkkeet ovat kalliita ja sillä on merkitystä monille potilaille. Toisille lääkkeiden hinta on ylittämätön kynnyks. Potenssilääkkeiden korvattavuus sairaskorvauksesta on vielä melko rajallinen. Lähinä selkäydinvamman ja suurten leikkausten aiheuttamien hermovaurioiden

yhteydessä voi lääkärintodistuksella saada näistä lääkkeistä KELAlta peruskorvauksen.

KESKI-ikä MIEHELLE VAIKEAA AIKAA

Keski-ikä voi olla monessa mielessä miehelle vaikeaa aikaa. Puhutaan viidenkymmenen villityksestä ja keski-ikänsä kriisistä. Usein sanotaan, että suomalainen mies voi pahoin. Monilla on työttömyyttä, toisaalta niilläkin, jotka ovat työelämässä, on kovia paineita. Miehen psyyke on kovilla.

– Ikä viidestäkymmenestä ylöspäin on tietyllä tavalla riskialtista aikaa miehelle, ylilääkäri Risto A. Salminen toteaa. – Silloin kertyy monia ongelmia. Kroppa alkaa helposti vähän reistailla kuluma muutosten ja ikääntymisen tuomien sairauksien myötä. Elämänmuutokset ja työssä jaksaminen eläkeikään saakka alkavat viedä voimia. Eläkeikä alkaa hämöttää ja sen takana odottaa vanhuus, Risto Salminen täsmentää.

– Kaikki nämä tekijät aiheut-

tavat sen, että moni alkaa epäillä, onko elämä nyt eletty vai pitäisikö tehdä ratkaisevia muutoksia. Siihen liittyy muutoksia perheissä jo pelkästään lasten poismuuton takia. Monelle tähän liittyvät muutokset parisuhteessa, puolison vaihdevuosi-ongelmat ja tästä saatua kehittyä kriisi, joka vie miestä huonompaan suuntaan. Se voi aiheuttaa huonompaa vointia ja halu hakea jotakin parempaa voi rikkoo perheitä avioeroon saakka. Uuden nuoruuden hakeminen uudesta nuoremasta puolisoista saattaa olla sellainen tekijä, joka vie miestä eteenpäin.

Pidä huolta itsestäsi!

Mikä auttaisi miestä jaksamaan? Mikä pitäisi elämässä kiinni, kun hiekka valuu vääjäämättömästi tiimalasissa? Mistä tulisi se mielekkyys, joka auttaisi jaksamaan?

– Kyllä siihen liittyy monesti perheen sisäinen hyvinvointi, perheessä tapahtuva keskustelu ja yhteisymmärrys ja toisen ongelmien hyväksyminen ja myötäeläminen. Salminen korostaa, että olisi tärkeää ottaa asiat huomioon työpaikallakin.

– Olisi hyvä, jos ikääntyneen, mutta kokeneen työntekijän asemaa ymmärrettäisiin paremmin. Aina ei jaksakaan tehdä asioita yhtä nopeasti kuin nuorena, mutta kokemuksella työtehtävät hoituvat usein kuitenkin paremmin. Hyvät työolosuhteet voivat vähentää henkisiä paineita huomattavasti. Kyse on miehen elämässä jonkinlaisesta kokonaisuudesta, josta on vaikea sanoa mitään yleispätevää.

– Usein nainen kestää yksinäisyyttä, yksinjäämistä ja muita elämänmuutoksia paremmin kuin mies.

Varsinkin ikäihmisillä eroavaisuudet yksinjämisessä miehillä ja naisilla ovat aivan selkeät. Yksinjäineillä miehillä kuolleisuus on moninkertainen verrattuna yksinjäineisiin naisiin.

Salmisen mukaan miesten yleinen pahoinvointi liittyy monesti psyykkiseen tilanteeseen. Usein siihen liittyy myös alkoholin käytön lisääntyminen, mitä ei näy samassa suhteessa yksinjäineillä naisilla. Miehet eivät pidä samalla tavalla huolta itsestään, kun he jäävät yksin. Parisuhteessa elävät miehet elävät yleensä kauemmin ja paremmin, sanoo Risto A. Salminen.

ETURAUHASEN HYVÄLAATUINEN LIIKAKASVU MONEN MIEHEN RIESANA

Eturauhasen hyvälaatuinen liikakasvu on monen miehen ongelmana. Joka kolmas mies joutuu siitä jonkinlaiseen hoitoon, kun tarpeeksi pitkään elää. Hoitomuodot ovat viimeisten viiden toista vuoden aikana selvästi muuttuneet. Aikaisemmin käytössä olivat ainoastaan operaatiot tai seuranta. Sen jälkeen on tullut useita erityyppisiä lääkkeitä, joilla oireita voidaan lievittää tai parantaa.

Kovin vaikeita oireita ei lääkkeillä voida parantaa, mutta lievät ja keskivaikeat oireet saadaan lääkehoidolla hyvin aisoihin. Lääkehoidon tuomien muutosten myötä on opittu vasta ymmärtämään eturauhasen liikakasvun dynamiikkaa; millä tavalla se kehittyy ja miten se eri miehillä tulee esiin. Nykyisten hoitomuotojen avulla pyritään jokaiselle miehelle räätälöimään sovelias hoito. Eturauhasen hyvälaatuisen liikakasvun hoitomuotoja ovat lääkke- tai yhdistelmälääkehoito sekä eturauhasen höyläys.

Monenlaisia vaivoja

Eturauhasen liikakasvua ei pysty mitenkään estämään, vaikka hyvä kunto, riittävä liikunta ja monipuolinen ruokavalio muutoin vaikuttavat moneen asiaan ja virtsaelinten toimintaan yleisesti. Eturauhasen kasvaminen on ihmislajille tyypillinen ominaisuus. Se vaatii hormonitoimintaa, jota ilman eturauhanen ei edes kehity. Eturauhasen liikakasvukin on hormonitoiminnasta riippuvaista. Mikä laukaisee kullakin miehellä virtsaputken ympärillä olevien rauhasen kasvamisen suureksi möykyksi, on edelleen vielä hieman epäselvää.

Eturauhasen liikakasvu tuo vai-voja, jotka johtuvat aiheudesta virtsaputkessa, joka kulkee eturauhasen läpi. Rakon toiminnalle aiheutuu vaikeuksia, rakon ärtymistä, sen väsymistä ja virtsaamisen vaikeutta. Oireena saattavat olla yölliset vessassa käynnit, heikko

virtsaussuihku, virtsapakko, tiheä virtsaaminen ja virtsaumpi.

Eturauhasen höyläys

Yksi hyvä hoitomuoto on eturauhasen höyläys, joka ei ole ikään liittyvä hoitomuoto. Siihen turvaututaan oireiden vaikeuden ja ahtauden vaikeusasteen takia. Eturauhasen höyläysmäärät vähenivät huomattavasti, vähintään noin kolmanneksen, kun eturauhasen liikakasvun hoitoon saatiin kehitettyä hyviä lääkkeitä. Virtsaumpien määrä ei vähentynyt samassa suhteessa ja näitä potilaita jouduttiin edelleen operoimaan.

Virtsaumpi tarkoittaa sitä, että virtsa ei lähde kulkemaan normaalisti, vaan se jää rakkoon.

Akuutti virtsaumpi on usein tuskallinen ja kipeä tilanne ja potilas hakeutuu silloin lähimpään päivystykseen. Virtsaumpi voidaan saada laukaistua kertakatetroinnilla, mutta aina virtsaumpi ei laukea kokonaisuudessaan ja joudutaan joko toistokatetrointiin tai kesto- katetrointiin ennen operaatiota.

Eturauhasen liikakasvun höyläyksen aiheuttamat haittavaikutukset ovat varsin vähäisiä.

Merkittävin muutos elimistössä on siemennesteen meno taaksepäin virtsarakkoon, josta se tulee virtsan mukana ulos. Joillekin oire on kiusallinen, useille siitä ei ole mitään haittaa. Ainoa todellinen haitta on se, ettei höylätty mies useinkaan saa lapsia aikaan. Muut sivuvaikutukset ovat jo lähinnä eturauhasen liikakasvun aiheuttamia muutoksia rakon toiminnassa ja elimistön toiminnassa yleensä.

ETURAUHASSYÖPÄ JO KEUHKOSYÖPÄÄ YLEISEMPI

Eturauhassyöpä on jo miesten syöpäsairauksien yleisyydessä ohittanut keuhkosityövän ja se koskettaa hyvin suurta miesjoukkoa nykyisin. Joka päivä kymmenen miestä saa tietää sairastavansa eturauhassyöpää. Vuosittain diagnosoidaan noin 3.400 uutta tautitapausta. Eturauhassyöpä on vakava sairaus, jossa liikutaan miehen elämän herkillä alueilla. Se on rankka tauti, mutta siitäkin voi selvitä.

Kirurgian ylilääkäri Risto A. Salminen kertoo, että aikaisemmin eturauhassyövän ns. radikaalileikkaukset Uudellamaalla tehtiin HYKS:issä, mutta leikkauksen lisääntymisen vuoksi niitä on alettu tekemään muuallakin, myös Lohjan sairaalassa. Nyt niitä tehdään useita ja leikkaukset tulevat Salmisen arvion mukaan tulevaisuudessa edelleen lisääntymään.

– Yhä nuoremmilta löydetään eturauhassyöpää. Paikallisia syöpiä löydetään seulontojen, työterveyshuollon ja terveystarkastusten vuoksi entistä enemmän. Radikaalileikkauksista hyötyvät ne, joilla on paikallinen syöpä ja eniten nuoremmat ikäluokat ja ne, joilla on äkäinen syöpäkasvain, joka todennäköisimmin lyhyessä ajassa ehtisi levitä. Muissa tapauksissa voidaan käyttää mielellään muita hoitoja. Radikaalileikkauksia ei tehdä yli 70-vuotiaille, koska katsotaan, että leikkauksista on sen iän ylittäneille enemmän haittaa kuin hyötyä.

Paranemismahdollisuudet hyvät

Eturauhassyöpä ei ole enää kuolemantuomio. Paranemismahdollisuudet ovat Salmisen mukaan hyvät, vaikkei syöpää saataisi pois leikattuakaan. Nykyisin on hyviä hormonaalisia hoitoja ja tämän lisäksi on yhä paremmin osattu myös sädehoito kohdistaa juuri tähän kasvaimeen. Näiden hoitomuotojen yhdistelmillä päästään hyviin tuloksiin.

– Eturauhassyöpä ei ole kaikilla samanlainen. Sitä on erilaisia muotoja ja on piilevää kasvainta, joka ei koskaan tulekaan esille. Pieni rauhallinen kasvain saattaa olla vuosikymmenien ajan paikallaan ilman, että se aiheuttaa mitään ongelmia. Toisessa ääripäässä ovat kasvaimet, jotka muutamassa vuodessa voivat levitä ja tappaa, sanoo ylilääkäri Salminen.

Lääkärin näkökulmasta eturauhassyöpä on kova vastustaja, mutta sitä vastaan voidaan taistella tehokkaasti. Hoitomuodot kannattaa jokaisen potilaan kohdalla räätälöidä tapauskohtaisesti erikseen.

Hoitomuodosta päätetään tutkimusten, potilaan oman toivomuksen ja muiden sairauksien perusteella. Vaikka eturauhassyöpä onkin rankka sairaus, siitä voi selvitä ja potilaalla on hyvät mahdollisuudet jatkaa elämäänsä sen jälkeen täysipainoisesti.

Yleinen PSA-seulonta hankalaa

Monesti puhutaan siitä, tulisiko keski-ikäen ylittäneille miehille jär-

► Lämpimät poutapilvet sairaalan alaulan opastetaulussa.

▲ Lohjan sairaalassa on yli 200 potilaspaikkaa ja henkilökuntaa noin 600.

jestää joukkoseulontaa eturauhassyövän löytämiseksi mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Risto A. Salmisen mukaan PSA-seulonasta on menossa tutkimuksia, joiden tulokset ovat vielä kesken.

– Tässä vaiheessa ei pystytä vielä sanomaan, onko PSA-seulonta oikea seulontamuoto. Verestä otettava PSA on siinä mielessä huono seulontamenetelmä, että se ei vielä kerro mitään diagnoosia. Se ilmaisee ainoastaan riskin syövästä ja aiheuttaa hyvin paljon laajoja ja turhia tutkimuksia sekä toistuvia näyttöjen ottoja. Tämän vuoksi hyöty- ja haittasuhdetta ei voida vielä varmuudella sanoa, Salminen painottaa.

– Odotamme uusia geeniteknologisia tutkimusmenetelmiä, joilla eturauhassyöpä pystyttäisiin tehokkaammin seulomaan niin, että siitä olisi paremmin hyötyä. Yleistä PSA-seulontaa pitäisiin sen verran hankalana, koska jos se toteutettaisiin koko väestöön, merkitsisi se sitä, että Suomessa tulisi urologien määrä nostaa moninkertaiseksi pelkästään PSA:n aiheuttamien tutkimusten vuoksi, toteaa ylilääkäri Salminen.

HYVÄ KUNTO AUTTAA JAKSAMAAN

Monesti ikääntyvä mies haluaa liikaa näyttää jaksavansa ottamatta lainkaan huomioon ikäänsä ja kuntoansa. Usein kunto ei ole enää läheskään sama kuin sillä nuoruuden hiihtokierroksella silloin yli kaksikymmentä vuotta aikaisemmin.

Risto A. Salminen muistuttaa, että ikääntyvä mies ja hänen elämänsä eivät enää kestä samoja rasituksia kuin nuorempana. Sen vuoksi miehen on hyvä huolehtia itsestään ja terveydestään, hoitaa kuntoaan, hoitaa perhettään ja pitää mielenrauhansa hyvänä. Mitä paremmin itsestään huolehtii, sitä

helpompi ja miellyttävämpi on elämän loppuosa. Vanhuus tulee helpommaksi, kun on pitänyt huolta terveydestään ja omasta ruumiistaan. Hyvä kunto auttaa jaksamaan pidempään.

– Perustarkastukset muutaman vuoden välein ovat hyvä lähtökohta ja kannattaa hakea neuvoja oman terveytensä ylläpitämiseksi, ylilääkäri Risto A. Salminen neuvo. Oikea ravinto ja riittävä liikunta, nämä hyvän terveyden peruspilarit, olisi jokaisen miehen syytä muistaa..

Vapaa-aikanaan ylilääkäri Risto A. Salminen pyrkii harrastamaan asioita, joilla voi irtautua täysin työympäristöstä ja saa unohtaa työn aiheuttaman stressin. Tohtorin mieliharrastuksia ovat metsästy, vaellus ja alppihiihto.

LOHJAN SAIRAALA – MONIPUOLINEN ALUESAIRAALA

Kirurgian ylilääkäri Risto A. Salmisen työpaikka sijaitsee Lohjalla, läntisellä Uudellamaalla.

Lohjan sairaala on kehittynyt monipuoliseksi aluesairaalaksi, jossa on monia erikoisalajoja. Sairaala on valmistunut vuonna 1979. Vanha Lohjan aluesairaala perustettiin vuonna 1959 ja se luovutti tilansa kaupungin nykyiselle pääterveysasemalle uuden sairaalan valmistuttua. Tänä vuonna on tarkoitus aloittaa sairaalan laajennusosan rakentaminen.

Potilaspaikkoja Lohjan sairaalassa on 216 ja henkilökuntaa noin 600, joista lääkäreitä on 65. Sairaalan erikoisalajoja ovat ihotaudit, keuhkosairaudet, kirurgia, korva-, nenä- ja kurkkusairaudet, lastentaudit, naistentaudit ja synnytykset, neurologia, psykiatria, silmätaudit ja sisätaudit. Ns. avustavia aloja ovat anestesia, patologia ja radiologia.

AUTO-HAMBURG

- Autot Saksasta ilman turhia välikäsiä
- Asiantuntevaa osaamista yli 15 vuoden ajalta
- Suomenkielinen palvelu

040 777 3000 Esko Saxelin,
040 777 1000 Ari Lantea
www.autohamburg.com

DIGITAALINEN PAINOLEVYN- TULOSTIN

– tarkempi painojälki

ROLAND 300- VIISIVÄRI-PAINOKONE

– nopea kuntoonlaitto ja painatus

JOUTSENMERKKI

– ympäristöystävällisempi
tuotanto

Pyydä meiltä painotyötarjous.
Saat laadukasta jälkeä
järkevällä hinnalla.

HYVÄÄ PAINOPALVELUA SIIVET KANTAPÄISSÄ

Kirjapaino Hermes Oy
Turjankatu 1 A, 33100 TAMPERE
Puh. (03) 213 8000
e-mail: myynti@kphermes.fi
www.kphermes.fi

PALVELUN, LAADUN JA HINNAN HYVÄ PAINOSUHDE

Lisätietoa erektiohäiriöstä:

www.MiesjaNainen.info

Teksti ja kuvat: Aarno Vanhatalo

Nuijamaan raja-
asemalla ohitamme
pitkää rekkajonoa. Siinä
seisoo naapurivaltion
tullilaitoksen pullistelun
elävä mainos: tehdään
oman maan kaupalle
kiusaa. Venäjän
tullissa joudumme
mekin viipymään.
Syykin on outo -
pastori Arvo Survo
on jäänyt suustaan
kiinni tullin kahden
naisvirkailijan kanssa.
Survo tuntuu selittävän
kovin tosissaan,
melkein kiihtyneessä
mielentilassa. Mutta
se, mikä minusta
suomalaisesta vaikuttaa
kiihtymiseltä, tuntuukin
Venäjällä olevan täysin
kohdallaan. Tai ehkä
he kuuntelevat vain?
Kauniit virkailijat eivät
tahdo saada Survolta
suunvuoroa. Jotenkin
asiaa kummastelen,
koska pumaskammekin
olivat kunnossa;
voisimme niidenkin
puolesta jatkaa
matkaa. Jälkeenpäin
Survo kertoo, että
nuo virkailijattaret
halusivat kuulla Jumalan
sanaa. Lähetyspastori
Survo antoi Raamatun
opetusta Venäjän
tullissa. Saatuaan selville
Survon ammatin naiset
olivat kyselleet mm.
spiritismistä.

Jo koulussa Survo oli huolel-
linen oppilas. Tullista pääs-
tyämme hän kertoo oppi-
neensa venäjänkielen jo ennen
koulua toisten lasten joukossa.
Koulussa hän hallitsi venäjän
kielen jo niin hyvin, että sai siitä
lähinnä kiitettäviä arvosanoja. Ei
siellä muunkielisiä kouluja sallittu-
kaan. Suomen kielen puhuminen
oli pannassa kodeissa perheen
keskuudessa. ”Seinilläkin saat-
toi siellä olla korvat”. Eihän sitä
kieltoa pystytty tietenkään valvo-
maan muuten kuin pelon kautta.
Se pelko kahlitsi kommunistista
yhteiskuntaa ankarana, etenkin
pienempiä ja vihollisiksi luokitel-
tuja kansallisuuksia tukahduttaen
kuten Suomen heimoja Inkerissä
ja Karjalassa.

Maailma muuttuu

Survon asuntoauto on ikääntynyt
ja kylmäkin. Pastori räplää läm-
pötiliöitä jatkuvasti, mutta lämpö
ei ota noustakseen. Paluumatkalla
olemme jo siksi paljon tutumpia,

että pyydän lupaa kaivaa takin jal-
kokeni ympärille.

Tulemme Leningradiin, Pietari-
han se nykyään on. Täällä ihmet-
telen sitä valtavaa muutosta, mikä
viimeisten käyntieni jälkeen tässä
kaupungissa on tapahtunut. Siitä
on tosin kulunut jo neljännes vuo-
sisata. Neuvottelin silloin kaupat
yleisopasteista Moskovan olympia-
lasiin. Ajoin tänne Suomesta omal-
la autollani miltei yhtä tiuhaan
kuin Survo nykyään Inkeriin.

Nyt Pietari kylpee valomainos-
ten paahteessa. Suuria autoliik-
keitä on ilmestynyt paljon paljon
— silloin niitä ei ollut ainuttakaan.
Huoltoasemia on vieläkin enem-
män. Tätä väylää minäkin ajelin
aikanani, nyt en ole tuntea sitä
samaksi. Silloin liikennevaloakin
sai kurkkia, minkä puun oksilla ne
kulloinkin keikkuivat.

Mutta sitten tämä liikenne!

Survo valmisteli minua hyvissä
ajoin, että lähdemme ajamaan
myöhemmin illalla. Mutta nytkin
ennen puoltayötä tämä liikenne
on karmea kaaosta. Millaista

▲ Keskustelukumppaninsa mukaan
Arvo Survo on moni-ilmeinen mies. On
hän vakavakin, toisinaan hyvin surulli-
nen, jopa ankara auttaja.

tämä päivällä lieneekään? Inke-
riin lähtevä väylä on kyllä leveä,
kaistoja paljon. Mutta kun niitä
ei ole merkitty! Kun tyhjä aukko
jonossa ilmaantuu, siihen syök-
sähtää melko varmasti musta
Mersu tai tummalasinen mahtava
maasturi – ilman suuntavilkkuu.
Autokanta on uusiutunut rajusti,
suorastaan loistokkaasti siitä, kun
täällä aikoinani leveästi Sitikallani
sompailin.

Nuori autoilijakansa ympäril-
lämme rymistelee omilla pöyh-
keillä säännöillään ja autoillaan.
Ohitsemme kiittää tässä kaaokses-
sa keltainen bussi samalla tavalla
kiilaillen kuin nuo mustat loisto-
autot.

Emme ole ehtineet kovinkaan
kauaksi Inkerin suuntaan, kun
tiellä liikenteen seassa lojuu iso
kasa ryppyistä peltiä. Survo huu-
dahtaa minua katsomaan metsään!
Siellä makaa kyljellään äskenen

keltainen bussi, jolla oli niin kii-reinen keikka meneillään. Survo kertoo, että näiltä kohdin alkaa se tieosuus, mitä paikalliset asukkaat kutsuvat ”kuoleman laaksoksi”. Tässä suoralla väylällä sattuu jat-kuvasti kuoleman kolareita.

Korkea rautaportti

Puoliltaöin Survo pysäyttää auton-sa korkean rautaportin eteen.

– Olemme perillä, hän ilmoittaa ja jatkaa ohjeitaan: – Sinä menet nukkumaan tuohon vieraille tar-koitettuun Paroonin taloon, minä nukun autossa.

– Eikö sinun tule kylmä?, ihme-telen?

– Jos tulee, vedän sukat jalkaan ja pipon päähän.

Lähetyspastori karaisee itseään

Aamulla kurkistan ulos ikkunas-ta. Tuiskuttaa. Pastorin auto on poissa. Hän on ajanut siskonsa luo Hatsinaan. Sieltä hän jatkaa bussitaksilla Pietariin. Marian kir-kossa Inkerin papeilla on kokous. Ei Survo mikään liikenteen tukko ole itseään, mutta näissä pikku-bussin sivuluisuissa häntä hirvit-tää: – Nuori autokansa mahtaillee ajokokemuksillaan!

– Tänään minulla on normaali yöpartio. Mie lähden viemään tavaraa yhteen köyhään perhee-seen, jahka hämälä laskeutuu. Mie haluan välttää kateellisten katseita. Se on avun saajillekin turvallisem-paa. Käyn sitten vielä tervehtimäs-sä parissa kylässä. Tänään tapaan vielä lasten laulukuo-roa. Me laulamme Kikkerin palvelutalossa huomenillalla. Tänne tulee myös Villa Inkerin väkeä Helsingistä. Me pidämme täällä palvelutalossa pikku-joulun palvelutalon vanhoille asukkailla, esittelee lähetyspastori Survo.

Inkerin asia omaksi

Ennen perestroikkaa Survo on ol-lut kymmenen vuotta kirkkoherra-na Kupanitsan seurakunnassa. Ja samalla useamman seurakunnan hoitajana. Silloin ei täällä ollut pappeja. Neuvostoliiton pere-stroikan aikana 1985-91 olot sit-ten vapautuivat niin paljon, että Venäjällekin voitiin jo perustaa inkeriläisiä seurakuntia. Tosin en-nen perestroikkaa oli jo perustettu ensimmäiset seurakunnat Petros-koihin vuonna 1970 ja Pushkiniin 1977. Vuosien 1989-90 aikana re-

kisteröitiin kymmenkunta seura-kuntaa lisää. Niistä muodostettiin Inkerin rovastikunta, joka kuului Viron evankelisluterilaiseen kirk-koon. Inkerin rovastikuntaa johti virolainen rovasti Paul Saar. Mutta kun Virossakin seurakuntaelämä elpyi, Saar joutui jättämään Inke-rin rovastikunnan johtamisen. Seu-raajaksi pyydettiin Arvo Survoa, koska hän oli koko inkeriläisten nousun herättäjä ja johtaja. Hän ei kuitenkaan katsonut voivansa ryh-tyä tehtävään. Hän halusi toimia kentällä ja auttaa sorrettua kansaansa. Myöskin kateus nuoreen mieheen kohdistuisi herkemmin, ja se olisi saattanut viedä terän yhteistoiminnalta.

Suomi otti Inkerin asian omak-seen. Inkerin kirkon nopea pääsy jaloilleen tuhoisien vuosikym-menten jälkeen on ollut todella hämmästyttävää. Se johtuu paljolti myös Suomen läheisyydestä. Inkerin rovastikunnan itsenäistyessä omaksi kirkokseen oli seurakuntia Inkerinmaalla, Karjalan kannaksel-la, Laatokan ja Petroskoin Karja-lassa, Vienassa ja Muurmanskissa, kaikkiaan 13. Nykyään seurakun-tia on 82, mm. myös Moskovassa, Uralilla ja Siperiassa.

Karjaloissa löytyy

Kubanitsan kirkon korjaukset aloitettiin Survon aikana kesällä 1989. Työ oli valmis vuonna 1991 keväällä. Survo kertoo: – Toimin tuolloin Kupanitsan väliaikaisena kirkkoherrana. Sitten opiskelin parisen vuotta. Kirkkoherraksi

palasin tänne vuonna 1992. Siinä työssä toimin vuoteen 2000. Silloin siirryin lähetystyöhön niin täällä kuin muuallakin hajallaan olevan Inkerin kansan parissa. Pistekäyn-tejä minulla on ollut Mordovaan ja Viroon sekä karjalaisiin kyliin, mit-kä eivät ole Karjalan alueella, ei-vätkä välttämättä edes Tverin Kar-jalassa. Aivan viime vuosina en ole muilta töiltäni ehtinyt niillä alueilla käydä. Sellaisia pistekäyntejä olen tehnyt, jolloin on ollut jaossa kirjo-ja ja avustuskuormia, kertaa Arvo Survo ja kerronta jatkuu: – Paitsi Itä-Karjala Venäjällä on Tverin Kar-jala. Mutta niiden lisäksi vielä kak-si Karjalaa, on olemassa Korela, mikä on Pietarin alueen itälaitaa, suoraan etelään Keski-Vepsästä. Siellä on ollut 14 vanhauskoista kylää, joissa monissa edelleenkin puhutaan karjalaa.

Ja sitten on ollut Novgorodin Karjala Korelasta etelään. Siellä Valdain alueella on ollut karjalaisia alueita, mutta ne ovat ilmeisesti kokonaan venäläistyneet. Kävin siellä kerran erään suomalaisen papin kanssa kymmenisen vuotta sitten. Silloin muuan 90-vuotinen vanhus kertoi, että hän vielä pa-kisee suomen kieltä. Venäjänkie-lisiä Raamattuja sinne edelleen toimitetaan, jonkin verran myös avustuskuormia.

Inkerioisia on vielä, mutta vä-henevissä määrin. Täällä Kikkerin palvelutalossakin on inkeroinen, hänen nimensä on Lilja. Hän on lisäksi Suomen puolella taistelleen sotaveteraanin vaimo.

▲ Paluumatkalla yövyimme Viipurissa inkeriläissyntyisen Aino Peussan asun-nolla rautatieaseman lähellä. Talot ovat suomalaisten rakentamia, ja lämpimiä. Survon vanha kulkuausunto tarvitsee se-kin aamulämmityksen.

Mie karjalaisten, vepsäläisten ja vatjalaisten kanssa olen tullut toimeen aivan heidän kielellään. Mie olen lukenut karjalaista kir-jallisuutta ja Kalevalan runoja niin paljon, että niiden avulla ja niitä muuttelemalla pystyn heidän kanssaan keskustelemaan.

Juuriltaan karkotettu

Pikku-Inkeri on ollut pastori Arvo Survon erittäin mielenkiintoinen ja rohkea hanke, mutta sen kertomi-sen minun pitää siirtää seuraavaan numeroon. Haluaisin tässä vielä kertoa yhteisestä matkastamme lisää, ja siten tutustuttaa teidät lukijani Arvo Survon työkenttään Inkerissä.

Pistäydymme nopeasti Skuoritsan kirkon luona. Täällä kuulin Survon saarnaa juhannusjuhilla viime vuosisadan lopulla. Hän kyllä kätteli minua, mutta enem-pää emme silloin keskustelleet. Inkerin runneltu kansa kerääntyy tänne Skuoritsaan juhannusjuh-lilleen etäisiltä alueilta, Virosta, Suomesta ja Ruotsista asti, ehkä kauempaakin, sillä laajalle on tämä kansa juuriltaan karkotettu. Suomi liittyi tähän inkeriläisten kohtaloon melko voimakkaasti, mutta siitäkin kerron seuraavassa jutussani lähemmin. ▶

Henki vei

Juhannuspäivänä pidettiin juma-
lanpalvelus Skuoritsan rauniokir-
kossa. Aluksi silloinen kirkkoher-
ra Survo laulaa kahden poikansa
kanssa, isä säestää kitaralla. Mutta
ennen laulua kirkkoherra kertoo,
kun he vielä asuivat Kikkerissä,
hänen tämä nuorempi poikan-
sa Arto katosi. Kun katoaminen
huomattiin, nousi iso häitä. Poikaa
ei löydy mistään. Isälle tulee mie-
leen, olisiko hän saattanut lähteä
Kupanitsan kirkkoa kohden kä-
velemään? Auto nopeasti käyntiin
ja keula kohti kirkkoa. Ja siellä
kaukana pitkällä suoralla näkee
isä pienen pojan kiirehtivän koh-
ti kirkkoa, vaalea tukka kiireessä
hulmahdellen. Artohan se on! No
poika autoon ja ankarat nuhteet
— Survolla on vanhan ajan ko-
mentotyyli hallussaan.

— Mikä sinut sinne vei, tivaa
isä!?

— Henki vei, vastaa pikkupoika!

Omani tunnen

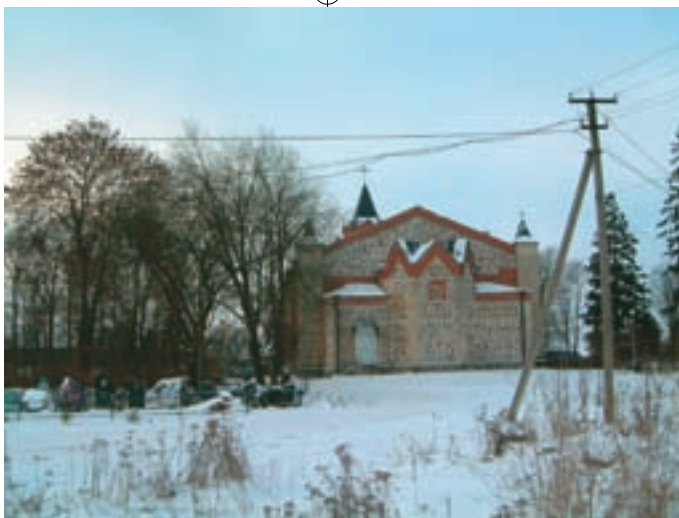
Sodan jälkeen Skuoritsan kirkko
oli joutunut tuhopolton kohteeksi.
Siitä oli enään raunioseinät
jäljellä. Mutta viime käynnilläni
sain vilkaista piirustuksia uudesta
suunnitelmasta, miten kirkko en-
tisöitäisiin.

Tällä käynnillä emme pääse
tutustumaan kirkon restauroinnin
nykyvaiheeseen, ovet on suljettu.
Survo kyllä saisi avaimen, mutta
hänen työkiireensä tietäen siirrän
kuvaamisen ensi kesän juhannus-
juhliin.

Palatessamme pastori poikkeaa
"magasiiniin", paikalliseen myymä-
lään. Sieltä palatessaan hänellä on
syli täynnä ostoksia, elintarviketta
ja hedelmiä sekä makeisia lapsille.
Näitä lapsia on myös kauppa-asi-
alla samassa magasiinissa. Survo
tunkee ostoksiaan heidän syliinsä
ja kasseihinsa. Kun mainitsen Sur-
volle, että tuota menoa ostoksesi
eivät pitkään riitä, jos sinä jaat niitä
yhdelle ja toiselle vastaan tulijalle.
Tähän Survo vastaa: — Mie kyllä
omani tunnen!

Äiti kahden poikansa kanssa on
seuraava kohteemme. Mökin pi-
hassa koppiinsa kulmaan kytketty

► Skuoritsan kirkon seinät jäivät jäljel-
le tuhopoltosta sotien jälkeen. Katto
on jo uusittu, ja sisälle rakennettu uusi
kirkko.

▲ Tämän näköinen on Kupanitsan kirkko remontin jälkeen 1989-1991 pappilan
suunnalta nähtynä. Arvo Survo toimi silloin täällä väliaikaisena kirkkoherrana, sitten
kirkkoherrana vv. 1992-2000.

iso koiria haukkuu meidät terve-
tulleeksi kuten melkein jokaisen
mökin pihassa. Survo jakaa tuomi-
siaan, tässä perheessä puute asuu.
Survo keskustelelee Svieta-äidin ja
molempien poikien kanssa. Sitten
Survo siunaa perheen.

Lastenilta Suminan kylässä viisi
kilometriä Kupanitsan kirkolta.
— Tämä on kylä umpikujassa,
kuten Survo kertoo. — Täältä ei
ole tietä muualle kuin Kupanitsan
kirkolle. Kylässä on hyvin paljon
työttömyyttä ja juoppoutta. Suurin
osa tämän kylän lapsista on köy-
hiä juuri työttömyydestä johtuen.
Tai sitten toinen vanhemmista,
tai molemmat, ovat juoppoja. On
tarkoitus pitää kerran viikossa
tällaisia tapaamisia lapsille. Kaik-

tiin en tietenkään pääse mukaan,
koska asun Lappeenrannassa. Siksi
lastenryhmillä on omat vetäjänsä.
Täällä Suminassa kolmisenkym-
mentä lasta kerääntyy erään per-
heen asuntoon. Olemme järjestä-
mässä kylään tilavamman paikan
lasten kokoontumistilaksi, vielä
emme ole sitä löytäneet.

Muutama pikkuinen saapuu äi-
tinsä kanssa, miehiä ei näy kuin
tämän perheen isä Viktor.

Kouluruokaa ei ole

Survon 50 v juhlien lahjarahoilla
tämä lasten hyväksi järjestetty toi-
minta oli mahdollista käynnistää.
Suomalaiset tahot voivat silloin
lahjoittaa Villa Inkerin tilille rahaa
Suomessa. Puhtaana rahaa kertyi

3 500 euroa. Sieltä eurot siirret-
tiin SLEY:lle - Suomen Luterilai-
nen Evankeliumi-Yhdistys, joka
hallinnoi tätä tuottoa. Kaikista
hankinnoista pidetään tarkkaa
kirjanpitoa.

— Nyt jos kaikki menee hyvin,
tätä toimintaa on tarkoitus laa-
jentaa edelleen muutamaa ky-
läkeskukseen täällä Kupanitsan
ympäristössä. Tavalla tai toisel-
la tällaista avustustoimintaa on
muuallakin Inkerissä. Tänne olen
tuonut isomman määrän vaattei-
ta, kuten nyt sinunkin kanssasi,
jatkaa Survo. Se kuorma purettiin
juuri tänne Suminan kylään ilta-
hämärissä. Vaatteita tuodaan li-
sää, eli perheitä ja lapsia tuetaan
myös tällä tavoin. Kolmisen viikon
kuluttua joulun alla palaan vielä
tänne. Silloin ostan joululahjoja
täkäläisistä kaupoista. Ylimää-
räistä bonusta saamme siitä, mitä
suomalaiset seurakunnat antavat
mukaani. Paras joululahja näille
lapsille on, että he saavat tällaista
vitamiinilisää.

Kouluissa ei ole ilmaista ruokai-
lua. Suurin osa näistäkin lapsista
käyvät koulua. Eräs äiti kertoo,
että monissa kouluissa ruokailua ei
ole ollenkaan. Kolmeen viikkoon
hänen lapsensa eivät ole saaneet
kouluruokaa. Mutta tänä iltana
näillä lapsilla on pikkuinen juhla.
Melko nopeasti lapset innostuvat
keskenään. Ja Arvo Survolle heillä
on esitettävää koulusta ja muus-
ta. Esi-isiensä kieltä suomea nämä
inkeriläislapsen eivät ole voineet
oppia täällä kotialueellaan Venä-
jällä. Mutta Survo hallitsee heidän
kielensä ja vastailee lapsille. Survo
on taas innoissaan. Tai sitten se
onkin sitä normaalia itäistä kom-
munikointia, jota ei kylmemmässä
Pohjolassa aina osata.

Survo laulaa lurauttaa vanhan
lorun lapsille:

"Äm-trym-trym-trym ämmäsein
tytöillä on viärä suu
läks uutee Mattilaa
tallas' kiisselkattilaa
kiisselkattila kallalle
lehmät liäväst' vallalle
Ukko ämmää huutamaa
joks on päivä - kuutamoo?
Kirstilän kirnu, Maksiman mäntä
Juhannuksen vilja, vikkilä hän-
tä."

Lapsilla on hauskaa. Kuvaan
heitä. Erikoisilaa tuottaa, kun he
saavat nähdä kuvansa kameran
näytöltä. Edessäni pyörii nyt rieha-
kas ryhmä iloisesti kikattavia pikku

◀ Lähetyspastori Survo tuntee "oman-
sa". Tarkkaan pitää seurata, etteivät
lapset menetä tultaisiaan. Vai näkyisikö
siellä lisää tuttuja lapsia?

▼ Perhe on saanut Survon tulaiset. Lo-
puksi syvennyttään loppurukoukseen.

näyttelijöitä. He esittävät minulle
kysymyksiä, mutta "Ja nje snaaju
pa ruskij", yritän selvittää lapsille.
"Snaajesh, snaajesh, osaat, osaat",
väittää Survo. Äitejä ja lapsia saa-
puu lisää, ja kerrostalo-osakkeen
olohuone rupee käymään todel-
la ahtaaksi. Drastuijte, trastuijte,
päivää päivää, toivottelee Survo.
Ja näytelmä ympärilläni kirkuu ja
tirskuu. Nyt on ujestelu tipo ties-
sään. Ja kameraa pitää käyttää!

– Kuvataan kuvataan, lisää lisää,
pta kuva minustakin, ja minusta...
näytä!

– Ei ole kaikkia pakko ottaa, ei
mahu, ei mahu, komentaa Survo!

Survo lupaa lapsille, että seuraavalla
kerralla hän tuo heille näitä
kuvia. Sitten hän virittää Suomes-
sakin tuttuja joululauluja - venä-
jäksi. Jotkut lapsista niihin yhtyvät.
Melkein kaikilla on laulusta vito-
set, se vastaa Suomen kymppiä.
Survo kertoo lapsille: – Tehdään
myöhemmin matka Tuonitsan
järvelle! Siihen yksi pikku tyttö
ehdottaa: – Viekkä sitten meidät
suoraan Suomeen!

Päivällä Survo on toimittanut ai-
neksia pikkuväen eväiksi. On val-
mista pizzaa, mehuja, makeisia...
Nyt hän kipaisee keittiöön isäntä-

väen avuksi. Samalla hän huikkaa
ovelta minulle: – On sinun vuorosi
jatkaa ohjelmaa lapsille!

Vähän yllättäen tuo komennus
tuli. Kamera ja nauhuri sekä vaiva-
nen venäjätaitoni lapsia nauratta-
vat. Terveisiä vaan Suomesta!

Tarjoilun perään esittävät lapset
omia koulussa opetettuja runojaan.
Aplodit seuraavat jokaista esitystä.
Lasten esiintymisintoa lisää Survon
iso makeispussi, mistä esiintyjä saa
valita karkin. Esiintyjä riittää.

Hajanaista kansaa kokoamassa

Lähetyspastori Arvo Survon työ
on raunioilla kiiruhtamista. Neu-
vostoliitto ja kommunismin kokei-
lu sekä sodat murskasivat hänen
oman heimonsa Inkerin perheet ja
kansan lähes olemattomiin. Arvo
Survon oman elämäntyönsä valin-
ta oli rohkea, kun hän lähti koko-
amaan hajanaista ja alistettua kan-
saansa. Tehtävässään Arvo Survo
on joutunut astumaan valtapiirien
varpaille – eikä sellaisesta hyvää
seuraa! Mutta niistä uhkatilanteis-
ta Tosimies-lehden ensi numerossa
lisää.

Softatalo AIDA Oy

**HALUATKO
SÄÄSTÄÄ
ENERGIAA?**

Säästetään kaukolämpöä, maakaasua, öljyä
ja käyttövettä kiinteistöissä.
Globaalisti ainutlaatuiset ja varmat järjestelmät
toteuttavat n. 10-30 % säästöjä
nopeassa takaisinmaksuajassa.

OTA YHTEYS, NIIN TEEMME TARJOUKSEN !

petri.aalto@aida-energy.com
www.aida-energy.com

KASVAVALLE
tosimiehelle
(ja tosinaiselle...)

kestotilaus 22e/vuosi
vuositilaus 23e

Tilaus
p. (03) 6446 125
mirjami.vienonen@paiva.fi
tekstiviestillä: paiva dynamitenews,
nimesi ja osoitteesi, numeroon 16308.

dynamite
www.dynamitenews.fi

MIEHEN TUNNEMAAILMA

Pelle Gudsson

Tunteet kertovat sen, mikä on suhteemme ympäristöön. Ne liittävät meitä todellisuuden yhdistäen eri sukupuolia ja sukupolvia. Tunteet liittyvät omiin asenteisiimme, havaintoihimme ja muistoihimme tuoden niitä tarvittaessa mieleen.

Aivojen ensimmäiseksi käytönottama keino käsitellä tietoa on tunteet. Niiden tiedostaminen vapauttaa toimimaan järkevämmin.

Tunteiden nimeäminen

Psalminkirjoittajien tavoin meillä on lupa puhua mielenliikkeistämme niiden oikeilla nimillä -ainakin Jumalalle. Tosin tunteiden tunnistaminen vaatii läheistä ihmissuhdetta, jossa molemmat osapuolet

Meille suomalaisille miehille tunteista puhuminen on usein vaikeaa. Tunteiden tunnistaminen on kuitenkin itsetuntemuksen ja ihmisten välisen vuorovaikutuksen perusta. Miehen logiikalla luotu SDG*tunnekartta valottaa tunnemaailmaa uudella tavalla.

ovat syvenevässä kosketuksessa omien tunteidensa kanssa. Vain siten professori Tapio Puolimäen mukaan opimme tietämään, mitä todella haluamme. Hyvin kehittynyt tunne-elämä auttaa selviytymään paremmin elämän kriisitilanteista. Laajentunut tunteenastasto puolestaan edistää toisten ymmärtämistä.

Tiedostamattomat kieleiset tunteet saattavat aiheuttaa toisten mielestä outoa käyttäytymistä tai oireita kehon eri osissa. Niinpä

meidän on tärkeää kyetä nimeämään tunteemme ja liittää ne asioihin, jotka ovat reaktioidemme taustalla. Kun tunnustamme ja käymme läpi tunnetasolla alitajuntaan säilötyt muistot, pääsemme lähemmäksi sitä iloa, rauhaa ja vapautta, johon meidät on tarkoitettu. Tätä ilosanomaa on julistettu Suomessa menestyksellä parisenkymmentä vuotta.

Nyt esiteltävä SDG*tunnekartta on luotu itseorganisoivan kartan periaatteella: 121 tunnetta on lueteltu mahdollisimman loogisessa

järjestyksessä.

Itseorganisoiva kartta

Akateemikko Teuvo Kohonen keksi itseorganisoivan kartan (SOM) 1980-luvun alussa aivojen toimintaa tutkiessaan. Tämä SOM (Self-Organizing Map) on kuuluisin monista miellejhtymiin pohjautuvista neuroverkoista, joihin biologisenkin hermoston tiedon käsittely todennäköisesti perustuu. Kartta järjestää samanlaiset havainnot lähelle toisiaan. Menetelmää käytetään puheentunnistuksessa ja muissa suurten tietomassojen hallintaa vaativissa tehtävissä.

SOM-ideaan pohjautuvassa tunnekartassa jokaisen tunteen ympäriltä löytyy kahdelta kehältä lähitunteita. Tarkemmin omaa tai toisen tunnetilaa miettiessä saattaa ilmetä, että kyseessä onkin jokin

noista lähitunteista. Halleluja! Mieskin voi oppia erittelemään tunteitaan.

SDG*tunnekartta

Keskipisteessä sijaitsee mielenrauha – ehyt suhde Jumalaan – jonka usko Jeesukseen voi antaa.

Keskeltä lähtee tunneskaaloja kahdeksaan suuntaan. Ne kuvaavat tunnetilojen kasvamista kohti äärimmäisyyksiä. Esimerkiksi raivoa edeltää hämmennys, vääryyden tajuminen, kiukku, viha ja sanaton julmuus. Jos raivon tunne kielletään, se saattaa muuttua hysteeriseksi itkuisudeksi. Parisuhteen muodostumisessa tunteet etenevät selkeästä viestinnästä avoimuuden ja hyväksynnän kautta kiintymykseen, nautintoon, yhteyteen ja välillä hurmiooonkin. Tämän tyyppisiä tunteiden kehityskaaria kulkee kohti ihailua, vihaa, pelkoa ja surua. Niissä painottuu sisäänhengitys. Inhoa, kiintymystä, uskallusta ja iloa kohti etenevissä tunneskaaloissa uloshengitys on painokkaampi. Hengityksen laadulla ja tunne-elämällä on selvä yhteys.

Itsetuntemusta auttavien lähitunteiden lisäksi keskipisteen vastakkaisilta puolilta löytyy vastatunteet tai toisiaan selittävät tunteet: tuska-äyrytys, viive-väheksyntä, syyllisyys-vastuu, alemmuus-kiusanhalu jne.

Kun kartan hahmottaa timantin muotoiseksi, niin rauhan (minuus) vastatunteeksi on sopivin minuuden katoaminen (ykseys). Se on New Age -ideologian perimmäinen päämäärä.

Vinottainen halkaisija kauhusta tarmoon kuvaa ihmisen vaellusta kohti uskon ratkaisua ja sen jälkeistä kutsumustietoista elämää (2.Piet.1:10). Tosin on muistettava, että kristitytkin saattavat syyllistyä vääryyksiin ja monenlaiset ahdin-got kuuluvat elämään.

Numerointia (1 – 121) seuraamalla karttaa voi käyttää "tunteiden vuoristorata"-noppapelinä.

Lähes kaikki ne tunteet, joiden nimiä ei tässä esityksessä ole, voi sijoittaa SOM-periaatteen mukaan tiettyyn kohtaan kartalla. Parin tuhannen tunteen lista löytyy osoitteesta www.taiwas.net. Samalla sivustolla voi tutustua yleisiin tunnetyöskentelyn periaatteisiin sekä tunnekartan englanninkieliseen versioon.

Ulkolaidoilla on lueteltu erilaisia elämän valintoja. Tahto ja rohkeuskin ovat sellaisia.

Jotkut kartan tunteista voi ajatella koostuvan kahdesta niiden vastakkaisilla puolilla olevista tunteista. Näin esimerkiksi häpeä sisältäisi sekä kiintymystä että inhoa.

Kunnia yksin Jumalalle

SDG on lyhenne latinankielisistä sanoista Soli Deo Gloria, jotka suomeksi käännettynä tarkoittavat "kunnia yksin Jumalalle". SDG*tunnekartta on syntynyt kutsumusta seuraten yli seitsemän vuoden mittaisessa prosessissa. Jumala on sen aikana johdattanut käyttöön sopivia kirjoja, lehtiartikkeleita ja muuta lähdemateriaalia. Niistä haettujen tunnenimitysten avulla tunnekarttaa on koottu palapelin tavoin. Tämä esitys on siis luotu omiin kokemuksiin ja muiden ihmisten oivalluksiin luottaen.

Hämmästyttävää prosessin aikana oli havaita, että tunnekartta hyvin harvoin avautui naisille. Syynä saattaa olla naisten erilainen tapa hahmottaa maailmaa. Monet miehet, jotka ottivat aikaa kartan tutkimiseen, sanoivat sen sijaan edistyneensä itsetutkiskelussa.

Karttaa tutkittaessa on muistettava, että lähes aina mielessämme liikkuu useita tunteita. Tunteet saattavat myös johtaa harhaan tai kätkeytyä toistensa taakse – ne eivät ole Jumalan puhetta meille. On tärkeää pitää mielessä, että usko ei ole riippuvainen tunteista. "Vaikka minä vaeltaisin pimeässä laaksossa, en pelkäisi mitään pahaa." (Psalmi 23:4)

Jumalan tunteet

Dan Allenderin ja Tremper Longmanin kirjassa "Jumala hoitaa särkyneen" on oivallettu Jumalan ja ihmisen tunteista jotain olennaista:

"Raamattu, erityisesti Psalmien kirja, paljastaa hätkähdyttävän selvästi, että tunteemme, niin synnin vääristämiä kuin ovatkin, heijastavat jotakin Jumalan täydellisestä olemuksesta. Viha auttaa ymmärtämään Jumalan vihaa syntiä kohtaan. Mustasukkaisuus paljastaa hänen kiihkeän rakkautensa kansaansa kohtaan. Halveksunta paljastaa hänen voitokkaan pilkkansa pahaa kohtaan. Samoin näemme pelon, epätoivon ja häpeän läpi selvemmin ristien käsittämättömän kauheuden ja sen, miten kouriintuntuvaa Herramme rakkaus oli."

Oy Autoinvest Ab

Nixbacksvägen 4,
64230 Närpiö

Puh. (06) 224 1841

www.autoinvest.fi

Runsas valikoima vaihtoautoja

KRISTILLINEN PERHELEHTI

11 ideaa – Lapset mukaan kotitöihin

ABC+ 3 • 2004 5,50 €
VANHEMMUUS KASVATUS PARISUHDE Uudistunut!

Nyt entistä laajempi

Täyteen vanhemmuuteen

- Yksin kahden lapsen kanssa
- Hylätyn lapsen

Kirje Saara Kinnuselle
Miten eroon peliriippuvuudesta?

TILAA HETI! Hinta 25€
(03) 6446 125 tai www.paiva.fi
päiväosakeyhtiö

NOKKA-TUME Oy

Maa- ja metsätalouskoneita
Maan parhaaksi

www.nokkatume.fi
Muurame – Turenki
(014) 330 1500

USKONTOA TUNTURISSA

Teksti: Annamari Niskanen

Kuvat: Hannu Tikkanen

Saariselän kappelissa on turistiaikoina toimintaa joka ilta. Kävijöitä piisaa – joukossa myös karhu.

Saariselän raitilla ei näy yhtään ihmistä. Myrsky painaa päälle täydellä tehollaan. Lunta tulee vaakasuorassa, ja puuskissa tuulen nopeus on ainakin 20 metriä sekunnissa.

Saariselän kappelista paistavat kuitenkin valot. Ovi on auki, joten sisälle vain.

Vaikka sisällä on lämmin, myrskyä ei pääse täysin unohtamaan. Kappelissa ei nimittäin ole alttaritaulua, vaan kirkon etuseinä on isoa ikkunaa. Siitä on hyvä seurata lumen lentoa ja isojen mäntyjen taipumista.

Saariselän tunturikappeli eli viralliselta nimeltään Pyhän Paavalin kappeli on uhmannut säitä Kaunispään kupeessa syksystä 1996 saakka.

– Kyseessä ei ollut pelkästään kirkonmiesten hanke, vaan mat-

kailuguru Paavo Holopainen oli vahva persoona liikkeellepaneva voima kappelin rakentamisessa. Matkailuyrittäjät arvostavat kappelin toimintaa, kertoo kappelin pappi Anitta Kuusinen.

Toimintaa onkin paljon. Kappelissa järjestetään joka sunnuntai klo 19 tunturimessu - paitsi toukokuun puolestavälistä kesäkuun puoleenväliin, jolloin tunturikes-

kus on käytännössä kiinni.

Sesonkiaikoina - kevään hangilla ja ruskien aikaan - Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen ja Kansan Raamattuseuran vaihtuvat papit palvelevat alueella viikon kerrallaan. Sesonkina kappelissa järjestetään jokin tilaisuus joka ilta: sunnuntai- tai keskiviikkomessu tai joku konsertti.

– Tätä pidetään hyvänä kon-

serttikirkkona. Tapani Kansa on tulossa konsertoimaan tänäkin keväänä, viime vuonna kävi Arja Koriseva, Petri Laaksonen on vakiovieras... Kuusinen listaa.

Kappeli on myös suosittu vihkikirkko, erityisesti matkailijoiden keskuudessa.

– Useimmiten täällä vihittävät ovat menossa toiseen avioliittoon, eivätkä halua isoja häitiä. He eivät ole enää siinä päivä prinsessana -iässä vaan 30-50 -vuotiaita.

Kesäkuun alusta elokuun loppuun kappeli toimii myös tiekirkkona. Silloin - samoin kuin sesonkiaikoina – kappelista saa kahvia ja teetä.

Kirkko on hyvä paikka katua

Anitta Kuusinen on ennen Inariin tuloaan työskennellyt pappina Kymen seurakunnassa.

– Suurin ero edelliseen seurakuntaan verrattuna on varmaan pohjoisen mentaliteetti. Kaupunkiseurakunnassa kastamiset ja siunaamiset ovat enimmäkseen tiettyinä päivinä. Työt katsotaan työvuorolistoista. Täällä vihitään, kastetaan ja siunataan periaatteessa vuoden jokaisena päivänä.

Myös palaute on täällä erilais-
ta.

– Täällä voi tulla messun jäl-
keen joku halaamaan, Kuusinen
sanoo.

Ovatko ihmiset tänne tullessaan
erityisellä lomatuulella?

– Se vaikuttaa paljon, että kaik-
kien kappelissa istuvien status on
matkailija. Ihmiset tulevat villapai-
doissaan ja ulkoilupuvuissaan. Ei
katsota, että tuossa on pankinjoh-
taja ja tuossa sen vaimo ja mitähän
tuo täällä tekee.

– Tänne on varmasti pienempi
kynnys tulla kuin oman paikka-
kunnan kirkkoon. Ihmisistä näkee
usein, etteivät ole aikoihin käyneet
messussa, koska he eivät tunnista
kaikkia nykyisen messun käytän-
töjä.

Saariselkä tunnetaan myös mel-
ko railakkaasta iltaelämästään.
Luuletko, että moni tulee kap-
peliin katumaan edellisen illan
törttöilyä?

– Sitä on vaikea sanoa. Mutta jos
kaduttaa, kirkko on hyvä paikka

Pyhän Paavalin kappelin on
suunnitellut Erkki Jokiniemi ja
kirkkotekstistiili Leena Kristiina
Hemmilä.

Kappeli on kooltaan 350
neliötä, ja siellä on 210 istu-
mapaikkaa.

Kappelin varauksia ottaa
vastaan Inarin seurakunnan
kirkkoherranvirasto.

Inarin seurakunnassa on
noin 6000 henkeä.

Tunturikappelin lisäksi seur-
akunnalla on kunnassa kolme
muuta kirkkoa.

katua, Kuusinen sanoo.

Kappelin ovi on aina avoinna,
yötä päivää ympäri vuoden. Turis-
teja on käynyt paljon; vieraskirjasta
löytyy kävijöitä Japanista saakka.
Purnumukan paliskunnan kävijät
ovat jättäneet kirjaan nimensä si-
jasta poromerkinsä.

Vain alttari-ikkunan takana ker-
ran näyttäytynyt karhu vilahti pai-
kalta puumerkkiään jättämättä.

Sopanen!

Hyvä kuolema

Kuolema ja kuoleman hakeminen, edistäminen tai odottaminen ovat olleet julkisuudessa amarikkalaisen vaikeasti vammautuneen naisen aviomiehen ja vanhempien raskaassa julkisessa riidassa. Ihmisen yksityisimmistä asiasta, kuolemasta, tuli irvokas megamedioissa re-
posteltu näytelmä. Toisen totuus on ollut toinen, erilaiset leimattiin. Mutta etsittiinkö oikeasti, mikä on oikein ja mikä väärin? Saatiinko esille arvokasta? Ehkä on löydetty jotakin, ehkä jotkin asiat ovat pysytelleet piilossa. Elämä kun itsessään on mysteeri. Kukaan meistä ei ole voinut itse valita elämää eikä elämänsä osaa. Olemme aino-
astaan voineet itse vaikuttaa valintoihimme. Toivottavasti edes osa niistä on osunut oikeaan ja omalta osaltaan johtaneet hyvän elämän suuntaan.

Jos elämä on arvoitus, entäpä sitten kuolema? Paavalin kommentin mukaan hänelle elämä oli Kristus ja kuolema voitto. Kuolemaan liittyy paljon salattua. Jälleen Paavalin sanoin: "Vihollisista viimeisenä kukis-
tetaan kuolema." Kristillisen ajattelun mukaan se on portti iankaikki-
seen elämään. Mutta on myös muita näkökulmia: jälleensyntyminen, lopullinen kuolema –mihin puu kaatuu, siihen se maatu.

Voiko olla hyvää kuolemaa?

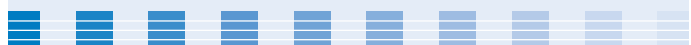
Kuolema on luonnollinen elämänsä päätös. Usein se on pitkä, riuduttava prosessi, johon liittyy kärsimystä ja tuskaa. Monet sairau-
det aiheuttavat edetessään kipuja, joiden hallitseminen on vaikeaa. Sairauksiin liittyy usein myös inhimillistä hätää, epätoivoa, rumuutta, epämiellyttävyyttä, kuoleman pelkoa.

Euroopassa on aktiivinen kuolinapu, eutanasia, laillista Hollan-
nissa, Belgiassa ja Sveitsissä. Sveitsissä toimii yhdistys, nimeltä Exit, joka tarjoaa ilmaiseksi kuolinapua ajatuksella, että jokaisella ihmisellä on oikeus hyvään kuolemaan. Exitin mukaan hyvä kuolema on rau-
hallinen, järjestäytynyt, mielellään omaisten läsnäollessa tapahtuva kivuton lähtö. Kuolinavussa käytetään lääkeluostia, joka tappaa juo-
jansa noin kymmenessä minuutissa, helposti ja kivuttomasti. Kuolija nukahtaa jo parin minuutin kuluttua lääkkeen nauttimisesta. Kuoli-
napua hakevalla täytyy olla diagnoosi parantumattomasta sairaudesta ja hänen täytyy olla täysi-ikäinen.

Onko tämä hyvä kuolema?

Lääketieteen kehittyessä huimaa vauhtia, ihmisen keski-ikä pitenee suurin harppauksin. Erään lääkärin mukaan, ihmisen ruumiinosat on suunniteltu kestävänsä noin 45 vuotta. Kaikki sen päälle on bonusta eikä takuu ole voimassa. Mitä geeniteknologia tekee? Merkkivaraosia vai piraatteja? Euroopassa ja myös Suomessa kivun hoito on vielä erittäin ailahtelevaa. Moniin sairauksiin liittyy kovia kipuja ainakin loppuvaiheissa. Kivun pelko ajaa monet ihmiset itsemurhaan tai kuolinapuun.

Jos kuolema on voitto, kuten Paavali sanoi, se on perustaltaan hyvä. On monta tapaa nähdä hyvä kuolema, mutta mikä niistä on oikea. Mitä Jumala ajattelee tästä? Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan saisi iankaikkisen elämän. Näin todistaa Raamattu pienen evankeliumissa (Joh 3:16). Ehkä se kuvastaa Jumalan mielenlaatua ja näkökulmaa. Hän, Kaik-
kivaltias, on elämän antaja ja myös sen ottaja.

t o s i k u v a t

MILLION DOLLAR BABY

Nyrkkeilyvalmentaja Frankie Dunn (Clint Eastwood) kantaa raskasta taakkaa etäännyttyään omasta tyttärestään eikä siksi ole päästänyt ketään pitkään aikaan lähelleen — kunnes Maggie Fitzgerald (Hilary Swank) ilmaantuu hänen salilleen. Maggien elämä on aina ollut yhtä taistelua, mutta toistaiseksi hän on pärjännyt kouliintumattomien lahjojensa, tiukan keskittymiskyvyn ja suunnattoman tahdonvoimansa ansiosta. Hänen ainoa toiveensa on, että edes joku uskoi häneen. Frankie ei sellaista vastuuta kaipaa — saati sitten sellaista riskiä — mutta Maggien päättäväisyyden ansiosta hän lopulta suostuu ottamaan tytön talliinsa. Toisinaan kaksikko ajaa toisensa raivon partaalle, toisinaan taas tsemppaa toisiaan eteenpäin ja saa huomata, että heitä yhdistää sama sinnikkyys, jonka avulla voi voittaa jopa menneisyyden tuskat ja tappiot.

Vähitellen heistä tulee toisilleen se perhe, jonka kumpikin aikanaan menetti. Silti molemmilla on vielä edessään taistelu, joka vaatii heiltä enemmän sisua ja sydäntä kuin mikään koskaan aikaisemmin.

Clint teki sen taas! Teki todella koskettavan ja täysin ennakkoodotuksien vastaisen elokuvan. Lähes puoleen väliin asti kuvittelee katselevansa normaalia selviytymistarinaa, missä vanha konkari opastaa nuoren kyvyn yhä hurjempaan saavutuksiin. Nyrkit paukkuvat ja hammassuojukset lentelevät, silmäkulmat vuotavat verta ja lukua otetaan kehässä.

Mutta yllättäen tarinaa kääntyy täysin pääläelleen ja katsojan edessä onkin käynnissä toivosta, ystävydestä ja ihmisistä elämän kaikkein kovimpien haasteiden edessä. Nautittavia ovat Eastwoodin päivittäiset väittelyt paikallisseurakunnan pastorin kanssa messun jälkeen, olipa sitten kyseessä synti tai Jumalan kolminaisuus.

Clint Eastwood panee parastaan hieman elämänsä kyllästyneenä kehäkettuna Morgan Freemanin avustaessa toisena ikääntyneenä

kehäraakkina. Kun elokuvan lopputekstit alkavat pyöriä, elokuva ei lopukaan vaan jää pyörimään vielä pitkäksi aikaa katsojan mieleen. Katsojasta riippuen saattaa myös nenäliina olla tarpeen lopun huipennuksissa.

Ei ihme, että Million Dollar Baby kahmi neljä Oscaria, kaksi Golden Globe -palkintoa ja esimerkiksi Amerikan elokuvaohjaajien yhdistyksen palkinnon vuoden parhaasta ohjauksesta.

Kimmo Janas

MILLION DOLLAR BABY

Ohjaaja: Clint Eastwood

Pääosissa: CLINT EASTWOOD (Frankie Dunn), HILARY SWANK (Maggie Fitzgerald), MORGAN FREEMAN (Eddie Scrap-Iron Dupris), JAY BARUCHEL (Danger Barch)

Tuotantoyhtiö: Malpaso Productions, Albert R. Ruddy Productions & Lakeshore Entertainment

t o s i k u v a t

RICHARD NIXONIN SALAMURHA

Rehellisyys maan perii... mutta piru perii rehellisen. Samuel Bicke (Sean Penn) on asumuserossa elävä alisuorittaja, joka tavoittelee epätoivoisesti amerikkalaista unelmaa 1970-luvun Baltimoressa. Kun hän vihdoinkin saa mukiinmenevän työpaikan toimistokalustemyyjänä, hän uskoo saavansa vaimon ja lapset takaisin ja elämän palaavan taas uomiinsa. Samin amerikkalaisen unelman metsästyksessä on vain yksi ongelma: hän haluaa tehdä sen rehellisesti, ja myyntitykillehän se tietää ammatillista itsemurhaa. Kun oma liikeideakaan ei ota onnistuakseen, hetken jo lupaavana siintänyt tulevaisuus murenee pala palalta käsiin ja murtumispisteessä oleva mies ajautuu epätoivoiseen tekoon.

The Assassination of Richard Nixon on tositapahtumiin pohjautuva kertomus rehdistä, mutta henkisesti epävakaa miehestä, josta ympäristön paine yrittää väkisin muokata epärehellistä. Maailmassa, jossa jokainen presidenttiä

voisen roolityön. Hänen vaimoan esittävän Naomi Wattsin lisäksi pääosissa nähdään mainio Don Cheadle ja Samin pomo, kovan linjan liikemies Jack Jones, jota Jack Thompson esittää pistämättömästi. Ohjauksesta vastaa Niels Mueller.

Sean Pennin esittämä Samuel on varsinainen lapanen miehek-

si, tai pitäisikö lainata edesmennyttä äitiäni ja kutsua Samuelia äänkkäemeliksi. Miehen jahkaileva, aikaansaamaton uhoilu alkaa kummasti raivostuttaa katsomon penkissä väentelehtivää katsojaa. Ja elokuvan lopun voi aavistaa jo hyvissä ajoin, eihän siinä voi hyvin käydä.

Kimmo Janas

RICHARD NIXONIN SALAMURHA (Assassination of Richard Nixon)

Ohjaus: Niels Mueller

Pääosissa: Sean Penn, Naomi Watts, Don Cheadle

myöten syyttää toisille silmät, suut täyteen sontaa, ei ole sijaa suoralle puheelle. Viime vuonna parhaan näyttelijän Oscarin pokannut Sean Penn tekee jälleen palkinnon ar-

t o s i k u v a t

SIDOTTU

Jack Starks (Adrien Brody) haa-voittuu vakavasti, lähes kuolee, Persianlahden sodassa vuonna 1991. Hänet kotiutetaan, ja hän palaa kotiinsa Vermontiin.

Tiellä kävellessään hän kohtaa äidin tyttärineen, joiden auto on sammunut tienposkeen. Äitikin (Kelly Lynch) on lähes sammunut. Jack korjaa auton ja pikkutyttö Jackie saa häneltä tuntolenvyt muistoksi. Jack saa kyydin toiseen autoon, jonka pysäyttää poliisi. Seuraavaksi Jack on oikeudessa poliisimurhasta. Hän ei muista asiasta mitään ja lähetetään syntyakeettomana vankimielisairaalaan. Siellä tri Becker (Kris Kristofferson) käyttää omi-tuista metodia: pumppaa Jackin täyteen lääkkeitä ja työntää hänet pakkopaidassa ruumiskaappiin muutamaksi tunniksi kerrallaan. Psykiatri Beth Lorensen (Jennifer Jason Leigh) vastustaa tri Becke-rin menetelmää. Kaapissa Jack huomaa matkustavansa ajassa, ja tapaa aikuisen Jackien (Keira Knightley) vuodessa 2007.

Näillä tulevaisuuteen suuntau-tuilla matkoillaan Jack saa sel-ville ruumiinsa löydetyn 1.1.1993 ampumahaava päässään. Niinpä hän alkaa suorastaan kaivata yhä uudelleen ruumiskaappiin päästäkseen Jackien kanssa sel-vittämään kuolinsyytään. Lopulta hän karkaa vankimielisairaalaasta 26.12.1992, vajaa viikko ennen ruumiinsa löytymistä.

Kun Kris Kristoffersonin esittä-mältä lääkäriltä kysytään ruumis-kaappiin sulkemisen mielekkyyt-tä, hän vastaa varsin syvällisesti: "Et voi rikkoa sellaista, joka on jo rikki."

Elokuussa kuljetaan mielen-kiintoisella tavalla nykyisyydessä ja tulevaisuudessa, mikä pitää katsojan tukevasti penkissä kiinni, ettei vaan tippuisi kärryiltä juonen kään-teissä.

Myös tämä elokuva, samoin kuin tuo Million Dollar Babykin

© Paul Chedlow

© Paul Chedlow

jättää katsojan pyörittelemään tarinaa ja sen eri kuvioita vielä pitkään elokuvateatterista poistu-misen jälkeenkin.

Kimmo Janas

Ensi-ilta: 29.04.2005

© Paul Chedlow

© Paul Chedlow

Sidottu (The Jacket)

Ohjaus: John Maybury

Pääosissa: Adrien Brody, Keira Knightley, Kris Kristofferson, Jen-nifer Jason Leigh

EROON RIITELYKIERTEESTÄ

Riitely vähenee, kun perheessä opitaan puhumaan selkeästi

Janne Viljamaa

Meille läheisimmät ihmiset tietävät meistä paljon. He tietävät mistä tulemme iloiseksi ja mistä surulliseksi. Omat perheenjäsenet heijastavat meille keitä me olemme. Samalla tavalla vanhemmat näyttävät lapsilleen näiden heikot ja vahvat puolet. Tästä läheisyydestä on sekä hyötyä että haittaa. Kun muut tietävät haavoittuvat alueemme, niin ilkeily on helppoa. Syntyy riitoja, joissa riitakumppanit vastaavat toisilleen aina vain tylymmin. Lapsilla tämä kilpailu päättyy itkuun tai nyrkkitappeluun ja aikuisillakin vähintään mökötykseen.

Amerikkalainen kielitieteen professori Deborah Tannen on tutkinut perheessä esiintyviä metaviestejä, jotka tarkoittavat ääneen sanottujen viestien takana olevia piiloviestejä. Reagoimme usein pikemminkin siihen, mitä ei sanota ääneen. Kun vanhempi sanoo murrosikäiselle: "olethan varmasti pukeutunut lämpimästi", niin puberteettinen kivahtaa vihasesti, koska ajattelee "eivätkö nuo usko minun pysyvän huolehtimaan itse itsestäni. Vanhemmat haluavat lapsensa parasta. He tarkistavat puheellaan, että jälkeläinen on syönyt riittävästi, pukeutunut sään mukaisesti ja

mennyt aikaisin nukkumaan. Kun vanhempi kyselee murrosikäiseltä "kenen kanssa olet lähdössä illalla ulos", niin itsenäistyvä nuori voi kokea tämän urkinnaksi ja turhanpäiväiseksi vahtaamiseksi, ainakin jos suhde vanhempiin ei ole kunnossa.

Perheessä, jossa on murrosikäisiä lapsia, aletaan helposti pelata "kenen kanssa liikut illalla? – enpäs kerro – peliä." Tässä pelissä vanhempi ystävällisesti tiedustelee nuorelta tämän aikomuksista. Nuori torjuu kysymykset ja vanhempi tuntee itsensä loukatuksi. Mitä enemmän vanhempi haluaa lähestyä nuorta, sitä uhkaavamaksi tämä tuntee olonsa ja sitä tiukemmin hän käpertyy omaan maailmaansa. Näin vanhempi ei koskaan pääse sisään toisen maailmaan. Itsenäistyvä nuori haluaa myös omaa rauhaa ja aikaa selvittää elämänsä ja ajatuksiaan. Vanhemman täytyy arvostaa nuorta ja ajoittaa lähestymisensä itsenäistyvän tahtiin.

Kieliprofessori Tannenin mukaan suuri osa riidoista perheessä johtuu siitä, että emme oikein osaa ottaa esille piiloviestejä. Kun emme osaa puhua asioista avoimesti, niin olemamme liikaa ja syntyy väärinkäsityksiä. Kun vanhempi kertoo nuorelle rakastavansa tätä ja kyselevänsä siksi, ettei tälle varmasti tapahtuisi mitään pahaa, niin nuoren on ehkä helpompi ymmärtää ja avautua. Jos vanhemman ja aikuistuvan välit ovat kunnossa, niin kipeistäkin asioista voidaan puhua suoraan ja syyttelemättä.

Kasvattajan samassa lauseessa on usein huolenpitoa ja hallintaa. "Olethan tehnyt läksysi?" –kysymyksessä vanhempi huolehtii, että lapsi oppii. Kysymys on myös valvontaa, sillä vanhemmalla on oikeus tarkistaa, että koululainen

on tehnyt läksyt. Jos vanhemman ja murrosikäisen välit eivät ole kunnossa, niin nuori tulkitsee suurimman osan vanhemman puheesta vallankäytöksi ja valvonnaksi ja reagoi tämän mukaan. Kun vanhempi viettää nuoren kanssa paljon yhteistä aikaa, niin silloin tulee puhuttua niin ystävyys- kuin kouluasiakin. Jos vanhempi tekee

60-tuntista työviikkoa ja ohjaa nuorta kännykällä, niin ei ole ihme, jos tämä näkee vanhemman toiminnan valvomisena. Kun perheenjäsenet viettävät aikaa yhdessä, niin toisen tapa puhua ja olla tulee tutuksi. Ymmärtävyydessä ilmapiirissä on helpompi tajuta toisen sanomiset pikemminkin myönteisenä kuin kielteisenä. Jos emme tule toimeen jonkun ihmisen kanssa, niin löydämme hänen puheestaan yhtenäisen epämiellyttävyyksiä.

Hallintaa perheessä

Tuttujen kanssa oppii tietämään mitä on seuraavaksi tulossa. Kun äiti aloittaa "sanon tämän vain

koska rakastan sinua", niin jo aikuisiksi varttunut äidin entinen pikkumuru tietää, että äiti jatkaa "olet tainnut taas lihoa." Äidillä ja isällä on kiusaus toimia aina ja ikuisesti vanhempina ja katsoa ylhäältä päin tietäen selvästi parhaiten mitä oma lapsi tarvitsee. Kun ohje tulee asiat ainakin omasta mielestään paremmin tietävältä, niin keskustelua ei synny. "Sanon tämän vain koska rakastan sinua" –lauseella voi alkaa mikä tahansa moite. Se voi koskea yhtä hyvin kodinhoitoa, pukeutumista tai lastenkasvatusta. Aloitusta vaimentamalla vanhempi hankkii oikeuden sanoa kipeältä kuulostavan asian ääneen, vaikka se voi loukata. Työkaverimme ei välttämättä kommentoi pukeutumistamme, lihomistamme tai lastenhoitoamme,

mutta vanhempi voi tuntea tähän ikuista kiusausta.

Isovanhemmat eivät aina huomaa, miten ikävältä epäluottamus tuntuu. "Saan varmaan siivota, kun teillä on aina niin sotkuista" –pyyntö tai "anna kun minä syötän lasta" –komento tuntuu omaa elämää harjoittelevalta erityisen pahalta. Vaikka vanhempi tarkoittaa hyvää ja haluaa auttaa, niin hän samalla piiloviestissä antaa ymmärtää, ettei luota toisen onnistumiseen. Lastenhoitoa harjoitteleva nuori vanhempi kokee loukkaavana omalle reviiirilleen astumisen. "Anna kun minä" –viestit kätkevät alleen epäluottamuksen piilomerkityksen. Meidät taitamattomiksi ja osaamattomiksi osoittavat lauseet ovat kaikkein loukkaavimpia.

Täytyy uskaltaa sanoa

Kun lapset oppivat sanomaan ääneen, että heitä loukkaa, kun heihin ei luoteta, niin vanhemmat oppivat antamaan tilaa yrittää. Toimielias oman avun tarjoaja ei aina tajua, miksi muut loukkaantuvat ja ymmärtävät avuliaisuuden väärin. Hän vain yritti olla mukava. Tuntuu uskomattomalta, mutta mukavuuskin voi olla loukkaavaa, kun se lähtee itsekkäistä pyrkimyksistä. Kulttuuritörmäykset syntyvät usein siitä, että vaikka kuinka yrittää olla mukava, niin toinen tulkitsee asiat toisella tavalla. Kun uskallamme kertoa miten tajuamme toisen puheen, niin väärinkäsitykset voi korjata.

Jos emme uskalla tai osaa sanoa kokemiamme epäkohtia, niin käy helposti samoin kuin vanhalle pariskunalle, jotka eläkkeellä keskustelivat aamupalapöydässä "miksi sinä olet antanut minulle vuodesta -55 sämpylästä alapuolen?" "No ethän ole koskaan sanonut." Samalla tavalla vanhemmat ja aikuiset lapset käyvät läpi 20 vuotta liian myöhään ongelmia vanhempien puhetavoissa ja tasapuolisuudessa. Kun asiat opitaan ratkaisemaan syyttelemättä niiden ilmaantua, niin ongelmia voidaan helpottaa heti. Kun jokainen puhuu omasta puolestaan "minusta tuntuu...", eikä "sinä aina...", niin epäkohtiin päästään käsiksi. Syyttelevä puhetyyli estää luovan ongelmanratkaisun. Syytetty vetäytyy kuoreensa kuin murrosikäinen, eikä tule sieltä ulos, ennen kuin ilmapiiri muuttuu hyväksyväksi.

Johtajien pitkät, kosteat lounaat, yritysten viinahuuriset tiedotustilaisuudet ja virvokkeiden voimin vedetyt saunaneuvottelut ovat katoavaa kansanperinnettä. Nykyisin yhä useampi esimies vannoo terveiden elämäntapojen, jopa täysraittiuuden nimiin.

Kansanterveyslaitoksen pitkäaikainen pääjohtaja Jussi Huttunen totesi Alkon Etiketti – lehden haastattelussa terveystutkimusten osoittavan, että myönteiset muutokset elämäntavoissa lähtevät ylemmistä sosiaaliluokista, joista ne leviävät muuhun yhteiskuntaan. "Nyt näkyy jo merkkejä alkoholiasenteiden muutoksista, Juopumusta paheksutaan, eikä kukaan johtaja kuvittelekaan ehtivänsä pitkille lounailla, saati sitten jatkoille arki-iltana. Jos iltatilaisuuksia yleensä järjestetään, niihin tullaan autolla ja kiirehditään kotiin nukkumaan."

– Tilanne on todella muuttunut, jos verrataan nykyistä käyttäytymistä siihen mitä tapahtui 70- ja 80- lukujen yritysmaailmassa, vahvistaa myös hyvinkääläisen Larson - Juhl Oy:n toimitusjohtaja Pekka Meronen. Eikä kyse ole vain alakohtaisista eroista, vaan yleisestä trendistä koko elinkeinoelämän piirissä, vakuuttaa Meronen, joka itse siirtyi seitsemän vuotta sitten valakunnallisen polttoainekaupan parista sinänsä Suomen oloissa pienehkön, mutta maailmalaajuisen ja hyvin erikoistuneella alueella toimivan konsernin palvelukseen.

70 – luvulla usein riitti asiakkaiden houkutteluun se, että tarjolla oli syötävää ja juotavaa, mutta nyt uhkaa yleisökato, ellei tarjolla taas ole muutakin, kuvailee Meronen. Hän korostaa nykyisen elämänrytmin olevan myös niin kiireistä, ettei omaa vapaa-aikaa tai perheen yhteistä aikaa helpos-

Jos johdat – et ota!

ti haluta tuhlatu turhanpäiväiseen. Lisäksi työelämän paineet ovat sellaisia, ettei joutokäyntiin aamulla edellisen illan juhlien jälkeen ole juuri varaa.

Pekka Meronen tuntee kyllä viinan maun, mutta ei ole koskaan ollut mikään suurkuluttaja. Itse hän kertoo joskus vitsailleensa, että käytti alkoholia vain työhön liittyen, ei vapaa-aikana. Yli kymmenen vuotta sitten hän kuitenkin päätyi täysraittiuuden kannalle. Päätös oli monen asian summa. Tukevan oloinen Pekka päätti laihduttaa ja siirtyi pitkälti salaattilinjalle. Samanaikaisesti kahvikin jäi pois, kun se tai alkoholi ei tuntunut soveltuvan kevyellä ravinnolla täytettyyn mahaan.

Samalla tulivat vastaan myös uskonnollis- moraalisetkin syyt, kun alkoi miettiä elämäänsä kokonaisuutena, muistelee Meronen kääntymistään.

– Toisaalta olen aina ollut kolutuullisen sujuva suustani, ettei viina tuonut minulle mitään erityistä vapauttavaa lisäelementtiä. Monellehan viina toimii estojen, jännityksen ja paineiden purkajana ja nauttineena saa sanottuja asioita, joiden ilmaiseminen voi muuten

olla vaikeaa.

Vaikka itsekin olen pohjimmiltani ujo ja arka, niin huomattuani, että verbalisesti pärjään ja työkokemusten kautta itsevarmuuskin kasvoi, niin ei sitäkään kautta tuntunut suurta tarvetta alkoholin nauttimiseen, kertoo Meronen. Itse asiassa hän myös naureskelee, että usein tilanne kääntyi päinvastaiseksi, eli muutaman paukun jälkeen alkoi väsyttää niin että jutut alkoivat hyytyä.

Meronen muistelee, että työtovereiden keskuudessa ja tutuissa saunaporukoissa äkillinen raitistuminen herätti jonkun verran huomiota ja hyväntahtoista pilailua, mutta se meni nopeasti ohii ja asiaan totuttiin.

Raitis suomalainen pärjää maailmallakin

Larson – Juhl on hyvin kansainvälinen yhtiö ja Pekka Meronen tapaa säännöllisesti kollegoitaan maailman eri puolilta. Kansalliset alkoholienormit ja käyttäytymismallit vaihtelevat hyvinkin paljon – ranskalaiset, tsekkiläiset tai amerikkalaiset juomatavat arvioidaan ainakin perinteisesti hyvinkin

paljon suomalaisista poikkeaviksi. Täysraitis suomalaisjohtaja ei kuitenkaan Merosen arvion mukaan herätä maailmalla kovinkaan suurta kummastusta. – Ehkä enemmänkin on kiinnitetty huomiota siihen, että juon kokouksissa varsin runsaasti Pepsi Lightiä.

Sanoisin, että raittius on otettu vastaan ihan hyvin, arvioi Meronen.

Takavuosina Meronen ope-roi varsin paljon myös Venäjällä ja siellähän juominen on kiinteä osa kanssakäymistä, jossa vaarana arvioidaan olevan isäntien loukkaantumisen, ellei vieras juo heidän kanssaan. Mutta siltäkään suunnalta Merosen kokemukset eivät ole noloja tai kovin hankalia.

– Sielläkin on pärjännyt ihan hyvin, kun etukäteen on pyritty viestittämään ja varmistamaan, ettei vieras käytä alkoholia. Näin välttyään epämiellyttäviltä yllätyksiltä Olen ollut mukana tilaisuuksissa, joissa isännät ovat olleet suurin piirtein penkin alla – ja hauskaa on ollut, kertoo Meronen.

Maailmalla liikkueensa Pekka Meronen sanoo yhä useammin ta-

paavansa kollegoita ja asiakkaita, jotka ovat joko täysraittaita tai ainakin käyttävät entistä miedompia tuotteita ja entistä vähemmän.

Meronen ei kannata pakkoa tai määräyksiä raittiuden edistäjänä. Hän uskoo esimerkin ja henkilökohtaisen vaikuttamisen voimaan – esimerkiksi tilaisuuksien järjestäjällähän on aina mahdollisuus ohjata tapahtuman luonnetta. Mutta, kuten hän muistuttaa tässäkin pitäisi välttää ylilyöntejä ja henkilökunnan tai vieraiden mahdollista ”syylistämistä”.

Ja ravintolassakin voi varsin hyvin sopia henkilökunnan kanssa alkoholittoman vaihtoehdon tarjoamisesta niille, jotka sitä haluavat.

Pekka Merosen valinta on vienyt hänet mukaan myös aktiiviseen raittiusohjoihin, jonka ilmentymä on osallistuminen hyvinkääläisen raittiusyhdistys Raivaajien toimintaan ja sen säätiön satavuotiaan raittiustalon kunnostamiseen lasten ja nuorten kerhokäyttöön. Tavoitteena on paitsi hauska yhdessäolo myös syrjäytymisen estäminen ja raittiuden edistäminen tavalla tai toisella. Raittiusyhdistyksen keskeisenä toimintamuotona on jo kolmisenkymmentä vuotta ollut nuorten kesäleirien järjestäminen. Tilanne on ehkä hieman poikkeuksellinen, kun raittiusyhdistykset eivät tunnetusti tänä päivänä useinkaan toimi kovin näkyvästi tai aktiivisesti.

Larson - Juhl

Taulujen kehystykseen tarvittavia materiaaleja, laitteita ja tarvikkeita tuottavan ja markkinoivan maailmanlaajuisen Larson – Juhlin amerikkalaisen emoyhtiön omistaa pörssinoteerattu sijoitusyhtiö Berkshire Hathaway. Sen taustalta taas löytyy maailman menestyneimmäksi sijoittajaksi ja maailman toiseksi rikkaimmaksi mieheksi noteerattu Warren Buffet.

Buffet on kiteyttänyt sijoittamismenetelmänsä kahteen ohjeeseen: 1. älä koskaan häviä rahaa ja 2. älä koskaan unohda ensimmäistä sääntöä.

Sijoituksissaan Buffet on myös keskittynyt vain sellaisiin aloihin, joita katsoo ymmärtävänsä, joten hän ei ole koskaan hävinnyt rahojaan teknologia-kuplassa.

MINNESOTA-HOITO: yhdeksän kymmenestä raitistuu

Teksti ja kuvat: Pentti Muikku

Kun saavun Lapuan keskustan lähellä sijaitsevaan Minnesota-hoitokeskukseen, ilmapiiiri kertoo välittömästi seikan, mitä ei usein liitetä hoitoloihin. Nimittäin, tulen kuin kotiin, en kuin laitokseen. Kahvia tarjotaan, ja terapeutit ja potilaat halaavat toisiaan ja laitosvastaava Kristine Seppeliä.

Kristine eli ”Krisse” on Hoitolaitoksen johtajan, Simo Seppelin, vaimo ja samalla toipuneen alkoholistin läheinen. Itse asiassa jokainen hoitolan kolmestatoista työntekijästä on joko toipunut alkoholisti tai alkoholismia läheltä seurannut.

Simo Seppelin vahvistaa, että yli 90 prosenttia hoidon läpi käyneistä on pysynyt raittiina vuodesta 1993, jolloin hän ja Krisse perustivat

Suomessa on arvion mukaan yli 300 000 alkoholista. Päivittäin kuolee yhdeksän suomalaista alkoholiin tai sen aiheuttamiin sairauksiin. Tämä tarkoittaa monta pitkäaikaista murhenäytelmää, ei vain alkoholisteille, vaan myös heidän läheisilleen. Harva ongelmakäyttäjä pääsee enää jaloilleen. Useimmat hoitavat tahot ilmoittavat alle 4 prosentin tuloksista. Yksi hoitolaitoksista on kuitenkin poikkeus. Lapualainen Minnesota-hoitola mainostaa, että yli yhdeksän kymmenestä raitistuu heidän hoidossaan. Mistä on kysymys?

Minnesota-hoitolan Lapualle.

– Ensimmäisestä kymmenestä potilaasta yhdeksän elää raittiina ja yksi juo. Tämän tien varrelta 16 ihmistä on käynyt hoidon. Yksi heistä on kuollut ja muut ovat raittiina. Nykyään hoidossa käy noin 160 henkilöä vuodessa. Kai-

ken kaikkiaan raittiina pysyneitä on lähes 95 prosenttia hoidon läpi käyneistä. Keskeyttäneitä on 20 prosenttia, kertoo Simo.

Kuukausi tiivistä terapiaa

Minnesota-hoito käsittää aluksi 28 vuorokautta tiivistä perushoitoa ▶

▼ Minnesota-hoitolan johtaja ja vastaava terapeutti Simo Seppelin painottaa, että vain nelisen prosenttia alkoholisteista on rappioalkoholisteja. Loput ovat enemmän tai vähemmän kiinni yhteiskuntaelämässä. Heille Minnesota-hoito tarjoaa apua. Kameli seinällä symbolisoi alkoholistin 24 tuntista elämän sykliä. Herätessään kameli ottaa kuorman kantaakseen, illalla nukkuma-aikaan se puretaan, kunnes aamu taas koittaa.

► Minnesota-hoito perustuu alusta alkaen lääkkeettömään todellisuusterapiaan, jossa potilaan elämää käydään läpi. "Fuulaaminen" ei onnistu terapeuttien kanssa, jotka ovat itse toipuneita alkoholisteja. Neuvonpidossa Simo (vas.), ja terapeutit Olli Alho ja Reijo "Retu" Soini.

► Lapualla. Sen jälkeen sitä jatketaan vuoden ajan kerran viikossa kokoontuvissa tukiryhmissä jatko-hoitopaikkakunnilla.

– Perushoidossa istutaan kahdeksan tuntia päivässä terapeuttien kanssa ja käydään läpi omaa elämää. Täällä puhutaan asioista suoraan, eikä valehtelu onnistu kokeneen henkilökunnan kanssa. Huomaamme kyllä heti, jos joku ei ole tosissaan hoidon suhteen, sanoo Simo.

Terapian tarkoitus on saada alkoholisti näkemään oma tilansa ja sen, mitä hän on ryypätessään aiheuttanut. Monet alkoholistin läheiset sairastuvat. Yleistä on läheisriippuvuus, jossa läheinen esimerkiksi yrittää pakonomaisesti elää normaalia elämää "helvetissä" peittelemällä juomista. Siksi myös omaiset otetaan Minnesota-mallissa hoitoon mukaan. Perheviikonloput ovat tilaisuuksia, joissa tunteita puretaan. Se voi olla ensimmäinen kerta, kun alkoholisti tajuaa mitä hänen juomisensa tekee läheisille.

Alkoholista ei tule kohtuukäyttäjää

Minnesota-hoidossa ei ole käsitettä kohtuukäyttäjää. Hoidon ideologiassa alkoholismi on perinnöllinen sairaus, jonka omaavalle pienikin alkoholimäärä johtaa ongelmaikäyttöön.

– Useimmat ajattelevat, että alkoholisti on selkärangaton tyyppi,

kun ei lopeta juomistaan. Me uskomme, että alkoholismi on geneettinen sairaus, eikä se ole alkoholistin vika. Alkoholisteja löytyy kaikista ammateista ja yhteiskuntaluokista, mutta jokaisen alkoholistin taudinkulku on kutakuinkin samanlainen. Ja kaikista alkoholin käyttäjistä ei tule alkoholisteja, selittää Simo.

Myös keskushermostoon vaikuttavat lääkkeet ovat kiellettyjen listalla.

– Alussa, jokainen hoitoon tullut käy lääkärin vastaanotolla, jossa karsitaan asteittain keskushermostolääkkeet pois. Syy on se, että lääkeriippuvuus on usein rajumpaa kuin itse alkoholi riippuvuus. On myös tutkittu, että lääkkeitä vierottaminen on jopa vaikeampaa kuin heroini-ivierotus.

Hoito Suomeen oman juomisen kautta

Ilman Simon omaa viidentoista vuoden ryypäämistä, Minnesota-hoitola olisi tuskin perustettu Lapualle.

Vuonna 1979 Seppelinit muuttivat Suomesta Ruotsiin. Simon jo Suomessa alkanut alkoholin käyttö jatkui rajuna johtaen erilaisten ongelmien ja pahoinpitelyn jälkeen avioeroon Krissestä vuonna 1982. Avioeroakin suurempi järkytys Simolle oli ehdoton vankilatuomio, jonka hän sai rattijuoppoudesta. Apua piti saada jostakin. Aiemmin sitä oli haettu mm. psykiatriasta,

mutta tuloksetta. Takana oli itsemurhayritys ja Simo oli menettänyt jo lähes kaiken toivon. Kun tytär vei hänet Minnesota-hoitolaan, Simo pelkäsi läheistensä joutuvan jälleen kerran pettymään.

Toisin kuitenkin kävi. Simo raitistui. Sen lisäksi häntä pyydettiin hoitomuodon terapeuttikoulutukseen, josta valmistuttuaan hän työskenteli Ruotsissa Minnesota-hoitolassa kolme vuotta. Sitten Simo ja Krisse, yhdessä, palasivat Suomeen perustamaan hoitolan Lapualle. Pariskunnan ei tarvinnut mennä uudelleen naimisiin, koska avioero oli otettu Ruotsissa. Suomessa ei liittoa oltu koskaan purettu.

Hengellisyys hoidossa?

Hoito-ohjelmassa mainitaan myös hengellinen kasvu. Samoin hoitoon kuuluu eettinen neuvonantaja, joka on pappi. Simo kuitenkin sanoo, ettei keneltäkään kysytä

millaiseen jumalaan uskoo. Hengellinen tarkoittaa enemmänkin henkistä kasvua. Pappi on henkilö, jolle voi puhua asioita, joita muille ei ole voinut kertoa. Simo kuitenkin myöntää, että Jumala hänellä on.

– Kotini oli kristitty ja olen oikein pappissuvusta. Mutta tulini huomaamaan, että alkoholismissa ihmisen pitää tehdä oma osansa. Rukoilin niin paljon Jumalalta "lottovoittoa", että olin jo varma, että se tulee. Kutsuin kaverit kappakkaan, ajattelin tarjota heille ja juoda itse vain vähän. Siitä seurasi suuri pettymys Jumalaa kohtaan. Tänään Jumalani ei ole ankara rankaisija, vaan armollinen. Kun tsunami iski joulukuussa, syytti suomalainen piispa siitä Jumalaa. Ruotsin arkipiispa sen sijaan sanoi, että Jumala suree kanssamme. Niin minäkin ajattelen, Jumala suree kärsimyksissä kanssamme, sanoo Simo.

Minnesota-hoidon historiaa

Minnesota-hoitomalli sai alkunsa Yhdysvalloissa 1940-luvulla, kun psykologi Dan Andersonille annettiin tehtäväksi tutkia AA:ssa raitistuneita potilaita. Tutkimuksen tuloksena syntyi ns. todellisuusterapia, jossa ilman lääkkeitä ja tosiasioita puhumalla saatiin aikaan hyviä tuloksia.

Hoidon peruspilareita ovat kokonaisvaltaisuus ja täysi raittius. Alkoholismi ymmärretään geneettiseksi sairaudeksi, joka ei ole alkoholistin oma vika. Perheet otettiin mukaan hoitoon 70-luvun lopulla. Ruotsiin hoito rantautui 80-luvun alussa, Suomeen Simo ja Krisse Seppelinin tuomana vuonna 1993.

RAMI JUNNILA

toipuneen alkoholistin tarina

Rami Junnila (33 v.)
maistoi alkoholia
ensimmäisen kerran
16-vuotiaana. Tavaksi
tuli julistaa perjantai-
iltaa muutaman oluen
säestyksellä kavereiden
kesken. Pikkuhiljaa
juominen lisääntyi
lauantai-iltoihin. Kun
Rami meni opiskelemaan
kauppaopistoon, viinan
huuruisia illanviettoja
pidettiin viikollakin.
Kasvaneen alkoholin
käytön hedelmät
alkoivat näkyä
arkielämässä.

Lupaava kilpatanssijan ura sai jäädä, koska kilpailumatkat haittasivat juomistani. Jos joku mainitsi alkoholin käytöstäni, sellainen ystävä sai myös jäädä. Yksi kerrallaan raivasin asioita ryypäämisestä tieltä ja kaveripiirini muodostui itseni kaltaisista juhlijoista, sanoo Rami.

Opinnot päättyivät ja Rami muutti töihin pääkaupunkiseudulle. Mutta koska alkoholin käyttö johti poissaoloihin ja pohjakassan näpistykseen, Rami sai potkut. Uusia työpaikkoja tuli, mutta sama laiminlyöntien ja potkujen kierre jatkui. Rami ei myöntänyt juomisen olevan syy ongelmiin, vaan syyn saivat niskoihinsa ahdasmiehet työntajat.

– Kymmenen vuotta oli kulunut, kun aloin hakea apua. Sen tein lähinnä rauhoittaakseni läheisiäni. Kävin mielenterveystoimistossa ja A-klinikalla. Juomiseeni etsittiin syitä esimerkiksi isättömyydestäni. En myöntänyt tilaani. Myön-

sin, että krapula johtuu viinasta, mutta ongelmat eivät. Lupailin myös, että juominen loppuu, kun saan työpaikan tai vaikkapa lapsen. Verbaalisen lahjan omaavana valehtelin sujuvasti niin läheisille kuin lääkäreillekin.

Raittiuden tielle

Historian lehti alkoi kääntyä, kun Rami muutti entisen avovaimonsa kanssa Lapualle vuonna 1998. Vuoden 2000 huuruinen kesä ajoi nuoren miehen pisteeseen, jossa kroppa olisi ehkä vielä kestänyt, mutta pää ei. Rami kuuli Minnesota-hoidosta ja päätti kokeilla.

Ensimmäinen aamu oli Ramille järkytys, kun henkilökunta tuli ja halasi häntä yksi vuorollaan. Suurin järkytys ei johtunut siitä, että suomalaiseen kulttuuriin ei liiemmin kuulu halailla, ainakaan miesten kesken. Enemmän siihen vaikutti itseinhon ja keltomuu- den tunne mikä oli syöpyntynä simpään vuosien varrella. Välittämistä ja rakkautta oli vaikea ottaa ja antaa.

– Minnesota-keskuksessa opin puhumaan totta. Kuukauden ajan, kahdeksan tuntia päivässä, ruodimme elämääni terapeuttien kanssa. Olennaista oli puhua suoraan ja oikeilla nimillä. Valehtelu ei mennyt täällä läpi. Kun kuuntelin sivullisena erään alkoholistin omaisten tilitystä heidän kärsimyksistään, se osui suoraan minua kohti. Tulen hoitoon vain katkolle, mutta kun aloin nähdä kokonais kuvan, halusin raitistua. Vaikka hoito oli raju kokemus jo alun karmean krapulan takia, se oli kokonaisuudessa kovan luokan helpotus; sain heittää päältäni holtittoman ja kusipäisen ihmisen haalarin. Kun lopetin alkoholin käytön, luovuini ainoastaan kurjuudesta, lopettaa Rami.

Tänään Rami työskentelee Minnesota-hoitolan informaatio- vastaavana.

MIES MITEN KOHTAAT OMAN ELÄMÄSI RAJAT JA MAHDOLLISUUDET?

Vesa Tuominen
Kirkkoherra

Me miehet pohdimme monasti elämämme suoritteiden kautta. Mitä olen saanut aikaan elämässäni, olenko menestynyt, kuinka muut noteeraavat minut. En tunne löytäväni elämäni tarkoitusta. Olemassaolon tarkoitusta ovat pohtineet monet tunnetut ajattelijat. Tunne olemisesta – sitä mitä yksilö sisimmältään on – liittyy elämän syvimpiin ja perustavimpiin kysymyksiin, jotka koskevat kuolemaa, rakkautta, ahdistusta ja huolenpitoa.

Blaise Pascal kirjoittaa: ”Kun ymmärrän miten lyhyt elämäni on, aivan kuin menneen ja tulevan ikuisuuden väliin uponnut, kun tarkkaan miten pienen tilan täytän ja kuinka tämä osa on aivan kuin vajonnut minulle tuntemattomien avaruuksien käsittämättömään äärettömyyteen, kun ajattelen tätä, kauhistun ja hämmästyin sitä että olen juuri tässä, enkä muualla, koska ei ole olemassa syytä, että olen tässä enkä tuolla, että elän tässä enkä tuolla”. Olemme siis huolissamme mitä tapahtuu lyhyen janan, jota nimitämme elämäksi, alku- ja pää-

Olevaisuus, kuolema ja syyllisyys rajatiloina

tepisteen välisenä aikana. Emme tule ajatelleeksi mistä tulemme ja minne olemme menossa.

Kuolema on toinen rajatilanne olevaisuuden rinnalla. Kirkkoisä Augustinus sanoo: ”Hetimitä kun ihminen astuu tähän kuoleman ruumiiseen, hän aloittaa keskeytymättömän matkan kohti kuolemaa... ei ole ketään, joka ei olisi vuoden lopulla lähempänä kuolemaa kuin vuoden alussa, lähempänä huomenna kuin tänään, lähempänä tänään kuin eilen, lähempänä nyt

kuin silmänräpäys sitten”.

Kuolema on rajatilanne itse. Luther sanoo, että keskellä kuolemaa olemme elossa. Elämässä on tietty tragiikka, tietoisuus omasta kuolemastamme. Tieto on tuskanlainen mutta samalla haaste ja välttämätön linkki kypsymisessä. Eksistentiaalisen koulukunnan psykoanalyitikot kuvaavat ajakäsitystään seuraavasti: ihmisen syvimmat ahdistuksen ja ilon kokemukset tapahtuvat ajan ja tilan ulottuvuuksien ulkopuolella. Kyky

yhdistää nykyhetki menneisyyteen on yhteydessä kykyyn ylittää ruumiilliseen rajoittuneisuutensa. Ihminen voi yhdistää tuhansia menneisyyden vuosia nykyhetkeen ja ottaa oppia tästä.

Syyllisyys on toisenlainen rajatilanne. Syyllisyys on yksilön tietoisuus itsestään. Se ei liity pelkästään vanhempien esittämiin kieltoihin tai yliminän, oman tunnon muodostumiseen. Jokainen aiheuttaa jotakin väärää toisen elämässä tai häneltä jää saavuttamatta osa omista päämääristä. Onko syyllisyyden kokemus tuttua sinulle. Usein siihen liittyy myös oman riittämättömyyden kokemus. Me miehet helposti kilpailemme keskenämme ja vertailemme omia saavutuksiamme. Koemme vajavaisuutemme isinä, puolisoina, johtajina, kasvattajina. Naapuri on parempi perheen isä, menestyvämpi, huolehtivampi, osaavampi, muut huomioon ottavampi...

Tietoisuus itsestä tuottaa minulle miehenä kysymyksen joka yhteinen kaikille miehille ja naisille: miksi olen olemassa ja mitä koko olemassaolo tarkoittaa: mikä on elämän perimmäinen mielekkäisyys. Tarve saada vastaus kysymykseen perimmäisestä tarkoituksesta on perustavin kaikista tarpeista; paljon tärkeämpi kuin nautinnon, seksuaalisuuden tai vallan tarve, joiden parissa me miehet niin usein kipuillemme.

Elämätön elämä

”Mitä tarkoittaa elämätön elämä? Onko sellaista? Kuulin kerran erään miehen sanovan: ”Kaverini kuoli jo nyt, näin varhain. Tässäkö se kaikki oli, koko elämä. Olenko missä seuraava...” Mies oli juuri jäämässä eläkkeelle.

Mies, jos haluat elää keskivertaelämän vailla sisältöä, mene mukaan kaikkiin virtauksiin. Seuraa viimeisintä muotia ja ilmiöitä, jotka ovat mainosten mukaan keskeisiä ja välttämättömiä. Hanki paljon ”extreme”-kokemuksia ja väsyttä itsesi elämäsi jo kolmekymppise-

Jos elät elämäsi muiden ohjaamana, elät taatusti kuin et eläisikään. Jos alat elää siten kuin kuvittelet muiden haluavan sinun toimivan ja käyttäytyvän, teet itsellesi paljon rajoituksia. Et kohta uskalla tehdä mitään kysymättä muilta. Et ole oman elämäsi subjekti eli toteuttaja. Tämä sopii joille kuille mutta on kaukana yhteisöllisyydestä; oman elämän kohtaamisesta, muiden aidosta kohtaamisesta. Elämättömästä elämästä maksetaan kallein hinta.

Elämisen taito

Olemalla oman elämänsä subjekti eli toteuttaja mies elää aidon oman näköisensä elämän. Kun mies tutustuu omaan sisäiseen maailmaansa ja koskettaa sitä, hän oppii puhumaan kokemuksistaan ja tunteistaan erityisesti läheistensä kuten elämänkumppaninsa, puolisonsa tai lastensa kanssa. Kun mies tuntee sisäistä maailmaansa, hän tekee todennäköisemmin oikeita ratkaisuja elämässään ja ottaa muutkin huomioon. Heijastamme omaa sisäistä maailmaamme ulospäin kaikissa vuorovaikutustilanteissamme. Yhdentekevää ei ole miten kohtaamme muut.

Mielekkäälle elämälle on luonteenomaista, että sillä on tarkoitus. Jokainen meistä etsii omalle elämälleen tarkoitusta. Tietoisena tunteistaan mies on itsenäinen, tuntee rajansa ja huonolle tuulelle joutuessaan ei piehtaroi tuntemuksissaan. Hän piristyy muita nopeammin. Itsetuntemuksensa ansiosta mies voi säädellä tunteitaan. Elämä maistuu ja on tarkoituksellista, kun pyrimme suhtautumaan siihen myönteisesti sen tarjoamista mahdollisuuksista käsin. Omaan itseensä voi tutustua keskustelemalla jonkun luotetun ihmisen kanssa. Hän voi olla ihmissuhdetyöntekijä tai joku muu elämäkokemusta omaava henkilö. Hiljaisuuden retriitti on myös yksi mahdollisuus tutustua itseensä.

Uskalla elää

Jos pelkää kuolemaa, ei uskalla elää. Jos pelkää elämää, ei uskalla kuolla. Pahinta on jos pelkää sekä elämää että kuolemaa. Elämä jää elämättä monien pelkojen ja ahdistusten viedessä elämänilon. Elämää ei voi hallita mutta elämän

hallintaa voi parantaa.

Kirjailija Tommy Hellsten puhuu luottamuksesta. Luottaminen on kyky, joka jokaisella lapsella on. Se on myös kyky, joka on meidän itse kunkin sisäisellä lapsella eli lapsella meidän sisimmässämme. Tällä alkuperäisellä lapsella on sisäinen kyky luottaa elämää kantaviin voimiin. Oppiessamme suojelemaan sisäistä lastamme, meistä tulee kypsiä aikuisia, joilla on luova ja toimiva yhteys oman persoonamme sisimpään.

Miehinä meidän ei tarvitse olla ylivahvoja tai –suoritteisia kuten Uudessa Testamentissa kuvattu Jeesuksen lähimpiin kuuluva opetuslapsi Pietari. Pietari esiintyi opetuslapsijoukon johtajana mutta sai pettyä katkerasti itseensä kieltäessään Jeesuksen kolme kertaa ennen hänen ristinkuolemaansa. Jeesuksen kysyessä Pietarilta ylösnousemuksensa jälkeen kolme kertaa: Rakastatko sinä minua, Pietari lopulta vastasi: ”Herra sinä tiedät kaiken. Sinä tiedät, että olet minulle rakas”. Pietari ymmärsi, että Jeesus tuntee hänet läpikotaisin. Pietari sai kuulla myös elämäнкаarestaan. Nuorena hän oli vyöttänyt itsensä ja kulkenut omia polkujaan. Vanhempana seuratessaan Jeesusta hän joutuu kokemaan oman elämänsä rajat. Joku toinen sitoo hänet ja vie minne tahtoo. Näin Pietari sai kuulla tulevasta marttyrikuolemastaan. Hän sai kuitenkin voiman kulkea Jeesusta seuraten ja irtautui lopulta ihmismielipiteistä, eikä antanut sitoa itseään muiden ohjaukseen. Pietari kasvoi lopulta oman elämänsä toteuttajaksi ja löysi elämänsä tarkoituksen, rohkean evankeliumin julistamisen ylösnousesta Jeesuksesta Kristuksesta elämänsä loppuun saakka (Johannes 21: 1-19).

Antamalla itsestäsi saat

Edesmennyt amerikkalainen pastori Norman Vincent Peale, myönteisen ajattelun mallin kehittäjä, lausui kerran: ” Oikea tapa tulla onnelliseksi on muita auttamalla unohtaa itsensä. Sinun ei kauan tarvitse etsiä tilaisuuksia”.

Suuntaa huomiosi välillä itsestäsi muihin. Elä tässä ja nyt. Älä kannu huolta huomisesta. Älä jää mu-rehtimaan menneisyyttä. Eilinen on mennyt ja huomina on vasta tulossa. Kullekin päivälle riittävät sen omat huolet ja ilonaiheet. Juuri omata itsenäi olet ainutlaatuinen ja ainutkertainen yksilö.

HK Instruments Oy

**Paine-eromittarit,- kytkimet
ja -lähettimet
LVI-automaation ja
ilmastoinnin mittauksiin**

Keihästie 7 40950 MUURAME
p. 014 3372 000 f. 014 3372 020

www.hkinstruments.fi

Kimmo Janas

Vakava aortan repeämä pysäytti pari vuotta sitten tekstiiliteollisuuden raskaan sarjan ottelijan, vuorineuvos Pekka Luhtasen 45-vuotisen työuran. Hyvän kuntonsa, ammattitaitoisen hoidon sekä ylhäältä tulleen siunauksen avulla Luhtanen kuitenkin kuntoutui jopa normaalia nopeammin ja voikin nyt kiittolisena nautiskella oloneuvoksen päivistään.

V. Luhtanen Oy:n mainospäällikkönä vuonna 1958 aloittanut Pekka Luhtanen eteni yrityksen toimitusjohtajaksi vuonna 1972. Vuotta myöhemmin

oli vuorossa astuminen Luhta Oy:n toimitusjohtajaksi ja vuonna 1994 L-Fashion Group Oy:n peräsiimeen.

Vaikka kuuluikin yrityksen omistajasukuun, ei eteneminen sujunut ilman näyttäjiä.

– Meillä on ollut perinne, että oma paikka täytyy ansaita, Luhtanen huomauttaa.

Lääkkeet vievät drivea

Yli 40 vuoden aikana Pekka Luhtanen ehti nähdä niin suomalaisen tekstiiliteollisuuden nousun kuin tuhonkin. Alalla toimiminen on edellyttänyt Luhtaltakin sopeutumista alan olosuhteisiin, minkä ansiosta viimeiset kymmenen vuotta olivat Luhtasen kertoman mukaan henkisesti erittäin kovia.

– Ei niinkään taloudellisesti, mutta kun joutuu sanomaan ihmisille, se alkaa käydä voimille, selittää Pekka Luhtanen. – Ja kylähän lääkäritkin olivat sitä mieltä, että se oli yksi syy terveyden pettämiseen.

Hän kertoo poteneensa jo pitkään korkeaa verenpainetta, mutta vielä 1980-luvulla lääkärit kertoivat verenpainelääkkeiden saattavan viedä drivea pois ja väsyttävän.

– Minä sanoin, että nehan pis-

tää minut firmasta pois, jos alan nuokkua täällä työaikana, ja niin koetin kestää liian kauan korkeaa verenpainetta.

Jeesus on ensin

Pekka Luhtasen isä, Jaakko Luhtanen oli harras kristitty, jonka yhteiskunnallinen aktiivisuus suuntautui juuri kristilliseen toimintaan. Hän toimi Suomen Liikemiesten Lähetysliiton hallituksessa sekä oman seurakuntansa Keski-Lahden kirkkovaltuustossa.

Pekka Luhtanen muistaa myös isänsä muistiinpanoissa olleen jokaisen päivän kohdalla merkintä ”Jeesus on ensin”.

– Isä kyllä piti huolen siitä, että me lapset saimme hyvin kristillisen kasvatuksen, Pekka Luhtanen muistelee. – Saimme elämäämme moraalipohjan ja sellaisen etiikan, jota isäni toi toimitusjohtajana myös Luhtanen toiminnassa vahvasti esille.

Vaikka Pekka Luhtanen ei omasta mielestään olekaan uskovaisten sanan varsinaisessa merkityksessä, hän kertoo olevansa päivittäin yhteydessä Korkeampaan tahoon. Toisaalta hän on toiminut kymmeniä vuosia NMKY:n paikallisyhdistyksen luottamustehtävissä, joten

kristillisetkään organisaatiot eivät ole hänelle vieraita.

Omana toimitusjohtajakautenaan Pekka Luhtanen ei kertonut mukaansa tuonut eettisiä arvoja erityisesti esille, koska ne olivat jo sisäistetty yrityksen toiminnassa.

– Mutta täytyy myöntää, että kriisikausina arvot joutuivat koetukselle.

Erikoisena piirteenä Luhtanen toiminnasta hän mainitsee paikallisseurakunnasta saadun nimikopastorin osallistumisen työntekijöiden ongelmien ratkaisuun. Jo kymmeniä vuosia harjoitetun toiminnan myötä yritys oli edellä aikaansa ihmisten kriisiavun järjestämisessä.

Ahkeruus arvossaan

Pekka Luhtanen myöntää, että yrityksen henkilöstöä arvostava linja, jossa eettisillä arvoilla on näkyvä osuus, on ollut varmasti osasyytä Luhtanen menestymiseen tekstiiliteollisuuden paikoin armottomassa maailmassa.

– Täytyy muistaa, että me olemme hämäläisiä ja rauhallisia ajattelijoita. Vaikka ala muuttuikin nopeasti, me pyrimme pitämään oman linjamme.

Hän huomauttaa Lutherin arvona tulleen ahkeruuden olleen kautta aikojen hyvin arvostetussa asemassa Luhdalla.

– Alan toiminta koostuu valtaosan monesta pienestä yksityiskohdasta, joiden hoitamisessa täytyy olla ahkera, mikäli mieli pysyä kärryllä. Ja tämä koskee niin toimitusjohtajaa kuin tuotannon henkilöitäkin.

Koukkupolven kentälle

Paitsi harras kristitty, Jaakko Luhtanen oli myös erittäin innokas ja monipuolinen urheilija. Nuorena vahva yleisurheilija ja vanhempana pesäpallolija. Eikä isän harrastukset voineet tietenkään olla vaikuttamatta myös perheen lapsiin.

– Minä olen pelannut kymmenkunta vuotta koripalloa mestaruussarjassa Lahden NMKY:n joukkueessa, joka on kasvattanut minua paitsi fyysisesti myös henkisesti, Pekka Luhtanen kertoo.

Aktiivipeliura oli kuitenkin pakko lopettaa yrityksen paineiden kasvaessa.

– Varsinaisesti huipulle pääsin urheilijana kuitenkin vasta ikämiessarjassa pelatessani vuosia helsinkiläisessä joukkueessa, jossa voitimme useita Suomen mestaruuksia, Luhtanen hymähtää.

Vaikka aktiivipeliura onkin takanapäin, Pekka Luhtanen kertoo pelaavansa vielä parikin kertaa viikossa "Koukkupolvien" kanssa.

– Pidän erittäin tärkeänä henkiseen kestävyydelle myöskin hyvää fyysistä kuntoa. Sillä ilman hyvää fyysiikkaa harva pystyy tekemään pitkästä päivätyötä.

Tekstiilimies viimeisen päälle

Kun Pekka Luhtanen jättäytyi sivuun yritystoiminnasta reilut pari vuotta sitten, hän kävi lopputarkastuksessa myös sydänlääkärilään, joka kehui lausunnossaan Luhtasen olevan ikäisekseen hyvässä kunnossa. Mutta aikaa ei ehtinyt kulua kuin kolme kuukautta, kun kesken hiihtolenkkiä Pekka Luhtasen aorta repesi. Onneksi onnettomuus tapahtui lähellä Päijät-Hämeen keskussairaalaa, ja siellä pystyttiin tekemään tarvittavat ensiaputoimenpiteet ennen siirtoa Helsinkiin.

– Minulle ja tietenkin koko lähipiirilleni tämä oli täysi yllätys.

▲ – Emme yleisesti osaa arvostaa terveyttämme ennen kuin se on menetetty. Hyvä fyysinen kunto ei estä sairauksia, mutta se helpottaa elämää ja nopeuttaa sairauksista parantumista, muistuttaa Luhtanen, joka lääkärinsä mukaan selvisi vakavasta sydänsairaudesta ikäisekseen hyvän kunnan ansiosta.

Olen pyrkinyt elämään tervettä elämää, en ole esimerkiksi koskaan juonut viinaa tai polttanut tupakkaa. Nämä ovat tietenkin niitä isältä perittyjä periaatteita, Luhtanen muistelee ja myöntää selviämisesään olleen varmasti

Korkeammatkin voimat apuna.

– Totta kai kiitän myös suomalaisen lääketieteen korkeaa tasoa ja kehitettyjä apuvälineitä. Ja koska olen pitkän linjan tekstiilimies, minulla on nyt goretex-aorta ja dacron-läppä, Luhtanen naurah-

◀ – Vastuullisissa tehtävissä täytyy aina muistaa toiminnan eettiset puitteet. Kristilliset elämänarvot ja yhteys Jumalaan antavat hyvän perustan henkisellet kasvulle, toteaa Pekka Luhtanen.

taa.

Kokemansa jälkeen hän myöntää arvostavansa elämää aivan eri tavalla kuin aikaisemmin.

– Tietenkin olen kiitollinen saadessani nauttia eläkepäivistä kohtuullisen täyspainoisesti, vaikka elämäntapoja onkin ollut pakko muuttaa.

L-Fashion Group on yksi Pohjoismaiden suurimmista vaatealan yrityksistä. Konsernin itsenäiset yhtiöt ja yksiköt toimivat kukin omalla tuote- ja markkina-alueellaan teollisuus, tukku- tai vähittäiskauppa- sektorilla.

Konsernin merkit (Luhta, Rukka, Torstai, Skila, IcePeak, Ril's, Story, Big-L, O.I.S, Beavers) tunnetaan yli 30 maassa, tärkeimmät vientimaat ovat Ruotsi, Saksa ja Hollanti.

Omaa tuotantoa konsernilla on Suomessa, Portugalissa, Virossa ja Venäjällä, sekä jakelukeskukset Suomessa ja Portugalissa.

Konsernin liikevaihto 200 miljoonaa euroa (2003) ja työntekijöitä n. 2.100 henkeä.

Ilmaiset pelit ja kristillistä sisältöä kännykääsi!
Kristilliset Helposti mobiilipalvelustamme!
SOITTOÄÄNET ja TAUSTAKUVAT
Mene kännykällä: wap.euroll.fi
LATAA NETISTÄ! www.euroll.fi

Tapahtumia Tosimiehille

22.-24.4. Mies Myllyssä Oronmyllyllä

Miesten viikonloppu Oronmyllyn toimintakeskuksessa. Miehiä myllytämässä mm. Eino Hienonen, Esko Luukkonen, Arto Valkeapää, Väinö Pässilä, Jussi Ojamaa, Markus Kiili, Reijo Ahteela, Jouni Tiainen, Antti Jarva, Alpo Kosunen, Mikael Pajari, Toivo Haapala, Jorma Härkönen, Erkki Lehtonen.

Lisätietoja:

Oronmyllyn toimintakeskus
puh. (05) 6353 500

23.4. Miesfoorumin lauantausauna ja seminaari

Helsingin Kristillisellä opistolla

Lisätietoja:

Helsingin Raamattukoulu

puh. (09) 498 935

www.kolumbus.fi/helsingin.raamat-tukoulu

12.-15.5. Tosimies -lehden koko perheen lukijamatka Eettiin

Tutustumiskohteina mm. humanitäärisen avun kohteita Narvassa, Sillamäessä, Kirblassa ja Lihulassa.

Lisätietoja:

0400 595 476

21.5. Miesten seminaari Kisakalli- on Urheiluopistolla Lohjalla

Raamattu Puhuu -seurakunnan järjestämässä seminaarissa vierailevana puhujana pastori John Hadley Maryland Bible College & Seminaryn rehtori.

Lisätietoja:

(09) 634 200 tai

helsinki@raamattupuhuu.fi

15.-17.7. MOJ-Meeting

Gospel Riders kerhon järjestämä Message of Joy -tapahtuma Hankalan Lomakeskuksessa Suolahdessa.

Kokoperheen kristillisessä moottoripyöräkokoonumisessa luvassa hyvää seuraa ja yhdessäoloa raittiilta pohjalta.

Lisätietoja:

www.gospelriders.fi

16.-18.9. Miesseminaari Paltamossa

Miesten kasvun ja sisäisen eheytyksen viikonloppu

Lisätietoja:

HNMKY:n miestyö

www.miesseminaari.fi

16.-18.9. "Jumalan Rakkaudessa -lepo ja toivo" – Kristuskeskeinen toipumistyö 10v. Suomessa

Kriisipalvelu ry järjestää Eheytyssseminaarin Lahdessa Ristinkirkossa. Puhujina Ron Ross ja Jon Eargle tiiminsä kanssa sekä Seija Leppänen ja Kalervo Aromäki.

Seminaarin hinta 40 euroa.

Ilmoittautumiset:

Olli Kariste 040-5266843 tai

olli.kariste@kriisipalvelu.com

23.-25.9. Miesseminaari Karkussa

Miesten kasvun ja sisäisen eheytyksen viikonloppu

Lisätietoja:

HNMKY:n miestyö

www.miesseminaari.fi

Miestyötä tekeviä organisaatioita

CMN

Kristittyjen Miesten Verkosto ry
International Christian Men's Institute
PL 4, 02941 Espoo
puh. (09) 54 79 74 10
fax (09) 512 20 33

HELSINGIN RAAMATTU- KOULUN MIESFOORUMI

puh. (09) 498 935
helsingin.raamattukoulu@kolumbus.fi
www.kolumbus.fi/helsingin.raamattukoulu

KANSANLÄHETYS

Miestyön yhdyshenkilö
Raimo Suominen
Västervikin huvilatie 2
65280 Vaasa
puh. (06) 358 1614
GSM 0500-161 414
e-mail: raimo.suominen@sekl.fi

Kansanlähetyksen piirijärjestöjen miestyöstä ja valtakunnallisesta miestyöstä

voi tiedustella

Tuula Järvinen puh. 019-779 2231

e-mail: tuula.jarvinen@sekl.fi

KANSAN RAAMATTUSEURA

Keijo Hämäläinen
puh. (014) 271 166.
Arto Virén
(015) 450 762

MIEHEN TIE

Itäinen Pitkätie 68, 20810 Turku
puh. (02) 334 11 33
e-mail: info@miehentie.fi
www.miehentie.fi

MIESSAKIT

Annankatu 16 B 28, 00100 Helsinki
puh. (09) 612 6620
www.miessakit.fi

STELK

Tietoja STELK:n toiminnasta:
Helsinki
Erkki Pietilä (09) 448 566
Jouko Niemi (09) 321 48 61
Espoo
Pertti Jotuni (09) 884 32 34.

HELSINGIN NMKY

Kari Törmä
puh. (09) 349 87 38, 050 552 1231
www.miesseminaari.fi

VIIDEN TÄHDEN ★ ★ ★ ★ ★ Mattohuolto

Mattopesun osaava ammattilainen

Info 05 379 29 00
www.viidentahdenmattohuolto.fi

Vaihda vapaalle!

**Valitse laajasta
valikoimastamme sopiva
uusi tai käytetty ajoneuvo.
Nopeat toimitukset!**

CABBY

TABBERT

Reaaliaikainen varastotilanne
netissä (150-200 ajoneuvoa)

www.lomapalvelu.net

Tervetuloa!
ma-pe 10-17
la 10-14

Lomapalvelu

ESPOO KEHÄ 3
Koskelonkuja 4
Puh. (09) 849 2450

NUMMELA
Myllylampi
Puh. (019) 357 111

TAMPERE
Tekijäinkuja 6, Pirkkala
Puh. (03) 368 2288

OULU
Zeppelin, Kempele
Puh. (08) 347 031

**Tampereen
Yhteisörevision Ky
HTM-yhteisö**

Lakisääteinen tilintarkastustus
Erityistilintarkastus

PL 14, 33101 Tampere
Puhelin 03 231 2615
Matkapuhelin 0400 235733

Yhtiömiehet ovat
HTM-tilintarkastajat ry:n jäseniä

TOSIMIES -LEHDEN KOKOPERHEEN LUKIJAMATKA EESTIIN 12.05. – 15.05.2005

TORSTAI 12.05. klo 11.00 kokoontuminen Katajanokan
terminaalissa
klo 12.30 Viking Linen Rosella lähtee
klo 15.30 Saavumme Tallinnan satamaan
klo 16.30 Majoittuminen Hotelli Stroomiin
klo 17.30 Ruokailu hotellissa
klo 19.00 Iltaa vapaa

PERJANTAI 13.05. klo 6.30 Aamiainen
klo 7.30 Lähtö hotellista
klo 10.00 Sillamäen Invalidiyhdistys
klo 11.30 Lastenkoti
klo 13.00 Ruokailu
klo 14.30 Lähtö
klo 15.00 Narva
klo 16.45 Lähtö
klo 18.00 Pyhtitsan luostari - tutustuminen
alueeseen ja kirkkoon, jossa
messu menossa
klo 18.45 Lähtö
klo 20.00 Mahdollinen iltapala Viitna
kahvila-ravintolassa
klo 22.45 Paluu hotelli Stroomiin

LAUANTAI 14.05. klo 7.00 Aamiainen *aamusauna
klo 8.00 Lähtö
klo 9.30 Kirbla – Lihulankunta
– tutustuminen sosiaalikeskuk-
seen ja Kirblan kirkkoon.
klo 11.00 Lähtö
klo 12.30 Tallinna Olevisten kirkko
klo 14.00 Lähtö
klo 14.30 Mahdollisuus apteekkiostoksiin
klo 15.30 Ruokailu hotellissa

SUNNUNTAI 15.05. klo 7.00 - 9.00 Aamiainen *aamusauna
klo 10.00 Olevisten kirkko – aamukirkko
tai
klo 10.00 - 13.00 kaupat, lähitori tai
Kristiinekeskus jne.
klo 13.30 Ruokailu hotellissa
klo 15.00 Lähtö satamaan
klo 16.45 Lähtö Viking Rosellalla
klo 19.45 Saapuminen Helsinkiin

HINTA 150 euroa /hlö/2-hengen huoneessa
170 euroa/ hlö/1-hengen huoneessa

Sisältää: laivamatkat, hotellihuoneen aamiaisineen, *aamusaunan
niinä aamuina kun se on mahdollista, linja- autokuljetukset mat-
kakohteisiin. **RUOKAILUT JOKAINEN MAKSAA ITSE!**

Varauspuhelin 0400 595 476
VARAUKSET 02.05.05 MENNESSÄ!

MINÄ MINÄ

Itävaltalainen kirjailija Josef Kirschner opettaa yksilöllisyyttä ja riippumattomuutta kirjassaan Terveen itsekkyyden harjoituskirja. Luota vain itseesi (Rasalas 2005). Kirjoittajan edellinen teos Egoistin käsikirja on ollut menestys Suomessa ja Euroopassa. Kirjoittajan mukaan meitä ihmisiä on kolmenlaisia. Suuri enemmistö on kilttejä ja alistuvia, jotka elävät elämäänsä tyynesti ja mukisematta toisten laatiman käsikirjoituksen mukaan. Välistävetäjät hyötyvät henkisesti ja taloudellisesti näistä alistujista. Kirjoittajan mukaan vain pieni vähemmistö on terveitä egoisteja, jotka päättävät itse, mikä on oikein ja soveliaista ja elävät tämän mukaan. Heidän tapoihinsa ei kuulu tarkistaa näkökantojaan muilla ja kysellä toisilta vahvistusta muilta omille ratkaisuille. Kirschnerin viesti on, että kaikkien tulisi muuttua terveiksi egoisteiksi ja miettiä aina ensin, mikä itselle on kivaa.

Kirjoittaja haluaa tyrkkiä kilttejä mukautuvia kohti tervettä egoismia tarjoamalla seitsemän harjoitusta onneen omin voimin –tyyppisiä harjoituksia. Hän herättelee kilttejä kyselemällä kautta kirjan "kenen elämää elät" ja "kenen määräämään suuntaan olet menossa." Vaikka kirjan lähestymistapa on keittokirjamainen, niin sen ansio on yksilöllisyyteen ja rohkeisiin ratkaisuihin kannustamisessa. "Määrällisen manipulaation perustuu ajatukselle, koska kaikki tekevät niin, täytyy tämän olla oikein myös itselleni. Joukossa tunnen itseni vahvemmaksi"

Kirschner kehottaa varaamaan aikaa itsensä kuunteluun, sen sijaan, että jatkuvasti kyselee muilta näiden odotuksia. Pysähtyminen ja ajan varaaminen itselle auttavat elämän uuden suunnan löytämisestä. On aika kummallinen kehoitus opettaa korvaamaan muiden kunnioittaminen kunnioituksella itseä kohtaan. Ikään kuin kunnioitusta olisi maailmassa rajallinen määrä ja muiden kunnioitus olisi pois itsekunnioituksesta. Eihän nämä kaksi kunnioituksen lajia ole korvattavissa, vaan päinvastoin tukevat toinen toistaan. Itseään kunnioittava pystyy kunnioittamaan myös muita. Kirschnerin kirjan heikkous on siinä, että siinä ei määritellä tervettä ja ei-tervettä itsekkyyttä, vaikka kirjan nimi näin antaa ymmärtää. Myös julistava kirjoitustapa alkaa jossain vaiheessa tympäistä.

Janne Viljamaa

ONNEA ETSIMÄSSÄ

Tampereen yliopiston psykologian laitoksen johtaja, tutkija ja kirjailijakin tunnettu ja ansioitunut perheenisä puntaroi onnen olemusta ja sen etsintää kirjassaan Onnen etsijät. Hän lähestyy aihetta aforismien kautta, useimmat niistä aforismeista ovat suomalaiselle lukijalle

tuttuja, mutta vieraampiakin joukosta löytyy.

Ojasella on ammatinsa ja koulutuksensa kautta laajoja näköaloja onnen olemuksesta ja sen etsinnästä, onpa hän ollut itse tekemässä tutkimustakin kyseisestä aiheesta.

Kirjasta löytyy paljon positiivista energiaa lukijalle ja useimmat lukijat varmaan löytävät kirjasta hyvää mieltä ja joutuvat myös peilaamaan oman elämänsä onnea ja saavutuksia näiden aforismien ja Ojasen arviointien lomassa.

Kirjailija tuo esille positiivisen psykologian suuntausta, missä ei vain tutkita ongelmia ja vaikeuksia, joita elämässä ja ihmisen sisäisessäkin maailmassa yllin kyllin löytyy vaan halutaan myös oppia tuntemaan kiitollisuutta, armoa ja anteeksiantoa. Kristillisestä näkökulmastakin kirja huokuu ymmärrystä lähimmäistä kohtaan, erottelematta kristittyjä omiin karsinoihinsa ja avaruutta löytyy joka suuntaan.

Aforismeja kirjailija on valinnut kirjailijoilta, tiedemiehiltä ja muun muassa sananlaskujen kirjasta, Raamatusta, joskus aforismin luoja on tuntematon. Suomalaisista kirjailijoista ovat mukana mm. Eino Leino ja Aleksis Kivi, joka mietiskeli puhuttelevalla tavalla onnen olemusta seitsemän veljeksen elämää kuvatesaan. Myös tiedemies ja kirjailija Blaise Pascal, joka oli terävä kristillinen ajattelija, tuo ajatuksiaan esille samoin kuin venäläinen kirjailija Maksim Gorki.

Onnen etsijät on mielenkiintoinen ja vapauttavakin lukukokemus. Eräs ajattelija tuo kirjassa esille, kuinka moni saattaa tietämättään elää onnellista elämää, eli aina ei havaita onnen olemusta. Useimmat ovat varmaan huomanneet, että onnen miettiminen tuo onnen lähemmäksi kuin onnettomuuksien ajatteleminen. Kirjan kansikuvassa yksi onnen etsijä ikään kuin katsoo aidan taakse, olisiko siellä vihreämpi ruoho. Kirjailijan näkemykset kuitenkin huokuvat ajatusta, että kaikille riittää vihreää ruohoa kunhan vain opitaan löytämään onnen olemus eikä kuroteta kuuta taivaalta.

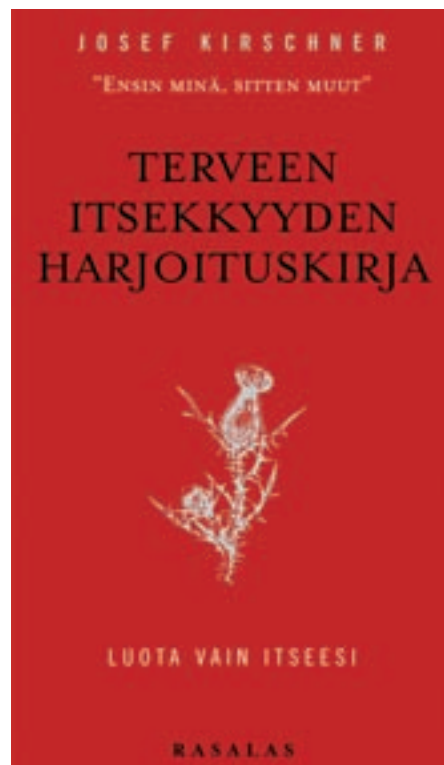
Samuel Saresvirta

Jo yli 40 vuoden ajan monet miehet ovat ahmineet askel-askeleelta eteneviä Alfamerin kustantamia korjausoppaita. Kirjojen helpotajuinen informaatio ovat auttaneet miehiä huoltamaan ja korjaamaan rakastamiaan ja vaalimiaan moottoreita ja ajoneuvoja.

Nyt Alfamer on lähtenyt hyödyntämään tuoteideaa terveyspuolellekin ja julkaissut kaksi tri Ian Banksin kirjoittamaa kirjaa, Miehen tekniikka ja Vauvaopas.

TEKNIK, TAKTIK OCH HYGIENI...

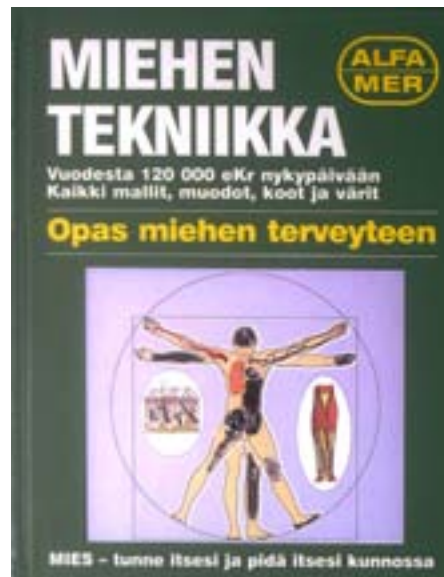
Kun autoa ajaessamme öljynpainevalo syttyy, meillä on kaksi vaihtoehtoa: a) pysähdymme ja

Terveen itsekkyyden harjoituskirja. Josef Kirschner. Rasalas 2005

Onnen etsijät, Markku Ojanen, Aikamedia Oy, 2005

Miten voitat riippuvuudet. 7 vallankumouksellista keinoa riippuvuuksista vapautumiseksi.

Stanton Peele. Suom. Ritva Hellsten. Rasalas 2005

Vauvaopas, vauvanhoidon opas miehille. tri Ian Banks. Suom. Pirjo Kannisto, Alfamer Oy, 2005

lisäämme öljyä moottoriin tai b) kiskaisemme valon irti kojelaudasta. Kirjan tekijä huomauttaa, että kummallakin vaihtoehdolla saadaan toivottu vaikutus eli valo ei enää pala, mutta vain toinen niistä takaa sen, että ehdimme onnellisesti saada moottorin tarkistettua. Aivan samoin on monen muunkin vianilmaisimen kanssa, harva mies jatkaisi ajoa, jos jäädyttimestä nousee höyryä tai kun ratti on löysällä. Usein kuitenkin siedämme monia varhaisen sairauden oireita paljon naisia pitempään. Miksi me miehet pidämme parempaa huolta autostamme kuin itsestämme?

Miehen tekniikka, opas miehen terveyteen -kirja kertoo miehen kehosta, sen toiminnasta,

Miehen tekniikka, opas miehen terveyteen. tri Ian Banks. Suom. Pirjo Kannisto, Alfamer Oy, 2005

sairauksista sekä terveydenhoidosta mielenkiintoisella, mukaansatempaavalla ja kansantajuuisella tavalla. Kun ajattelee kohderyhmää, liian ryppyotsainen käsittely ei tulisikaan kysymykseen.

Kirja etenee muiden Alfamerin opaskirjojen tavoin, elimistöä verrataan auton osakokonaisuuksiin: moottori vastaa sydäntä ja keuhkoja, polttoainejärjestelmä ja pakoputkisto ruoansulatus- sekä virtsa- ja sukupuolielimiä, jousitus ja ohjaus niveliä, alusta ja kori luita ja nahkaa jne.

Alkuperäisteos on kirjoitettu yhteistyönä Haynesin ja brittiläisen miesten terveysfoorumin, Men's Health Forum, sekä heidän sponsorinsa Lilly ICOS -yhtymän kanssa.

Lukukappaleita keventävät Mittatikku -piirrokset ohjaavat terveellisiin elämäntapoihin. Esimerkkinä voisi mainita vaikkapa seuraavat: "Kupruileva maali saattaa tarvita huolellista entisöimistä" (akne) tai "Polttoaineen laatu on olennaisen tärkeää kaikille malleille huippusuorituksen saamiseksi" (Verenkierto).

Kirjasta lukija – toivottavasti mies, eikä hänen vaimonsa – löytää sairauden oireet, syyt ja toimenpiteet, joihin tulee ryhtyä. Luvassa on myös runsaasti itsehoito-ohjeita. Terveystään kiinnostuneelle miehelle kirjan lopusta löytyvät vianetsintäkaaviot ovat todella käyttökelpoisia.

Kimmo Janas

ISKÄN OMA MUKELO...

Toinen Alfamerin käytännöllinen kirjauutuus tos miehille on Vauvaopas, vauvanhoidon opas miehille.

Uuden vauvan vastaanotto on vielä jännittävämpää kuin uuden auton. Se voi myös huolestuttaa enemmän – vauvaa ei voi palauttaa tehtaalta tai vaihtaa toiseen, vaikka olisikin omasta mielestään tehnyt virrehankinnan.

Hedelmöityksessä, raskaudessa ja synnytyksessä voidaan nykyään käyttää todellista huipputekniikkaa, mutta monitorien ja tutkimuslaitteiden takana varsinainen prosessi on sama kuin se on aina ollut. Kuten autoillekin tulee tehdä ennakkotarkistus, käyttöönotto ja huoltorutiinit huolella, jotta vältetään myöhemmiltä ongelmista. Kirjan mukaan myös vanhempien tulee tehdä joitain säätöjä ja sovitteita, varsinkin jos he tekevät hankintaansa ensimmäistä kertaa.

Opas auttaa lukijaa: päättämään, milloin ja miten päästä alkuun, pitämään vauvan kehon parhaassa mahdollisessa kunnossa, estämään elintärkeiden osien korroosion, ymmärtämään ajon aikana tarvittavia diagnooseja, päättämään, milloin tarvitaan ammattiapua.

Asian jaottelussa käytetään jälleen autooppaista tuttuja otsikoita, kuten: Käynnistys (milloin ja miten saattaa lapsi alkuun), Sisäänajo (raskauden vaiheet, monitorointi ja komplikaatiot), Tavanomainen huolto (lasten sairaudet).

On helppo lannistua ja joutua täysin ymmälleen lukuisista erilaisista neuvoista, joita jakavat hyvätarkoittavat ystävät ja sukulaiset.

Mikä sopii yhdelle, ei välttämättä sovi toiselle. Kirja neuvookin lukijaa rentoutumaan, pysymään rauhallisena ja valikoivana, niin hän huomaa vähitellen, mikä sopii lukijalle ja vauvalle parhaiten.

Kimmo Janas

OMA-APU AUTTAA IRTI ADDIKTIOSTA

Yhdysvaltalainen lakimies ja sosiaalipsykologi, Stanton Peele uskoo, että addiktoitunut voi päästä oma-aloitteisesti irti riippuvuudestaan, kuten alkoholismista, shoppailusta, pelihimosta tai jopa huumeista. Peelen mukaan oma-apu toimii jopa paremmin kuin ulkopuolinen puuttuminen. Kirjassa Miten voitat riippuvuudet. 7 vallankumouksellista keinoa riippuvuuksista vapautumiseksi, kirjoittaja korostaa, että addiktio ei ole sairaus ja siitä voi päästä eroon rakentamalla itselle uudennäköisen elämän kestäväälle arvoperustalle. Kirjoittaja heittää piikin terapia- ja hoitolaitoksia kohtaan, joiden hän katsoo vieneen uskon tavallisilta ihmisiltä parantua riippuvuuksista omin voimin. Kuitenkin joka toinen tupakoitsija pääsee irti paheestaan omalla tahdonvoimallaan ja tätäkin useampi huumeaddikti ja alkoholisti onnistuu parantumaan omiin ponnistuksiinsa luottaen.

Peele näkee sosiaalisen tuen tärkeänä addiktiosta irtautumiselle. Ei-addiktoituneilla heroiininkäyttäjillä identiteetti ja elämä liittyivät muihin asioihin kuin huumeiden käyttöön. "He tunsivat ihmisiä, joiden viiteri ja harrastukset eivät liittyneet huumeiden käyttöön ja he viettivät aikaansa näissä ryhmissä ja saivat niistä tyydytystä." Peele korostaa, että elämän ollessa tasapainoista, ihminen kykenee pitämään addiktionsa kurissa. Elämän tukipilareiden - perheen ja työn romahtaessa addiktiosta tukee henkinen kinalosauva, jonka avulla riippuvainen kuvittelee jaksavansa. Riippuvuutta on käsiteltävä osana elämää.

Koska riippuvuus on ihmisessä, eikä aineessa, niin ratkaiseva ponnistus pois päin addiktiosta löytyy ihmisestä itsestään. Kirjoittaja löytää yhtymäkohtia erilaisista riippuvuuksista, kuten alkoholismista, pelihimosta, shoppailusta ja internet-riippuvuudesta. Vapautuminen alkaa omasta halusta vapautua. Muutoshalun herättyä eteenpäin riippuvuudesta irrottautumisessa motivoiva haastattelu ja jatkuva tuki terapeutilta tai vertaisryhmäläisiltä.

Addiktoituneen on tärkeä tuntea saavansa tarvittaessa tukea ja että repsahduksetkin sallitaan. Peele tarjoaa addiktoituneelle keinoiksi arvopohdiskelua, motivaation löytämistä, itsensä palkitsemista, voimavarojen kartoitusta ja läheisten tukea. Peele uskoo addiktioista irrottautumisen onnistuvan henkilökohtaisen kasvun kautta kehitysohjelman avulla. Kun elämälle on suunniteltu uudet tavoitteet ja uusi suunta, niin addiktio alkaa näyttää sulateltavan kokoiselta. Peelen kirjasta on hyötyä paitsi päihdeongelmien kanssa painiskeleville ammattilaisille, mutta myös muille asiasta kiinnostuneille.

Janne Viljamaa

ABRAHAMIN UHRITIE

Kyösti Havukainen

Abrahamia kutsutaan kansojen isäksi. Sitä hän olikin, mutta ennen sen toteutumista, hänen oli käytävä läpi monenlaisia vaiheita elämässään. Sen voimme todeta, kun luemme hänen elämästään 1. Mooseksen kirjan luvuista 11 - 25. Abram, jolla nimellä hänet siihen aikaan vielä tunnettiin, oli asettunut asumaan Mamren tammistoon Siike-miin. Siellä Jumala ilmestyi hänelle, teki liiton hänen kanssaan ja antoi hänelle uuden nimen 'kansojen paljouden isä', Abraham.

Hän oli lähtenyt isänsä, vaimonsa ja veljen poikansa Lootin kanssa Kaldean Uurista ja asettunut Haraniin matkallaan Kanaanin maahan. Terah, Abrahamin isä kuoli siellä, joten Abrahamista tuli suvun päämies. Abraham oli kuuliainen Jumalalle, rakensi Hänelle alttarin ja palveli Herraa. Jumala näki hänen vilpittömyytensä ja siksi oli valinnut hänet erikoiseen tehtävään. Abrahamin jälkeläisistä oli tuleva Jumalan oma kansa, joka saisi asuakseen sen maan, johon Herra oli käskenyt Abrahamin asettua. Ennen lupauksen lopulista toteutumista Abraham joutui kuitenkin moneen vaikeaan tilanteeseen, jossa hänen uskoaan koeteltiin.

Koettelemuksia ja siunauksia

Ensimmäinen koettelemus Abrahamille tuli nälänhädän vuoksi, ja hän joutui menemään Egyptiin säilyäkseen hengissä. Siellä hän oli menettää kauniin vaimonsa faraolle, mutta Jumala varjeli heitä ja johdatti heidät sieltä pois. Veljen poika Loot oli ollut mukana tähän saakka, mutta Egyptistä palaamisen jälkeen heidän paimentensa välille tulleen riidan vuoksi

Abrahamin ja Lootin tiet erosivat. Loot valitsi itselleen runsasvetisen Jordanin lakeuden ja Abraham asettui Kanaanin maahan. Lootin valinta ei kuitenkaan osoittautunut siunaukseksi hänelle, sillä hän joutui perhekuntineen sodan keskelle ja sotavangiksi, mutta Abraham vapautti heidät voittaen neljä kuningasta. Voittoisalta matkaltaan palatessaan sai Abraham kokea Jumalan siunausta, sillä Saalemin kuningas Melkisedek tuli siunaamaan ja rohkaisemaan häntä. Näin Abraham sai varmuuden siitä, että Herra Jumala johti hänen elämäänsä. Vanhurskaana miehenä hän antoi Jumalalle kymmenykset saalistaan.

Jumala siunasi Abrahamia monin tavoin, mutta silti hänen mieltään painoi yksi asia. Vaikka hän uskoi Jumalaan, niin hän ei voinut ymmärtää Jumalta saamaansa ilmoitusta: hänestä pitäisi tulla suuren kansan kantaisä, vaikka hänellä ei ollut vielä yhtään lasta. Vaimo Saara oli kaiken lisäksi hedelmätön. Ja miten hän itse niin vanhana voisi enää tulla edes yhden lapsen isäksi? Käsittämätön ajatus - uskon miehellekin.

Lupaus ja liitto

Herra näki Abrahamin mietteineen ja ilmestyi hänellä näyssä toistaan lupauksensa. Abraham oli pettynyt, kun hänellä ei ollut jälkeläistä. Kun Jumala lupasi näyssä hänelle suuren palkan uskollisuudestaan, ei Abraham voinut kätkeä pettymystään. Hänellä oli kaikkea ulkonaista tarpeeksi, ei hän tarvitsisi mitään lisää, niinpä hän sanoi suoraan Herralle: – Et ole antanut minulle jälkeläistä, joten palvelijani perii minut. Tässä vaiheessa Jumala paljasti suunnitelmansa yksityiskohtaisesti ja kertoi Abrahamin saavan pojan. Varmistaak-

seen, mitä Jumala tarkoitti, Hän vei Abrahamin ulos laskemaan kirkkaan yötaivaan tähtiä: jos nuo kaikki kykenet laskemaan, tiedät tulevien jälkeläistesi lukumäärän. Samalla Jumala lupasi Kanaanin maan Abrahamin jälkeläisille, mutta kertoi myös monista vaikeuksista, joita perintökansa tulisi kohtaamaan maassaan. Nyt Abraham uskoi, mitä Herra oli tarkoittanut, vaikka ei ymmärtänytkaan miten se tapahtuisi.

Raamattu ei paljasta meille, kertoiko Abraham jo vaimolleen lupauksesta. Joka tapauksessa Saaraakin oli ilmeisesti vaivannut lapsettomuus, niinpä hän antoi orjattarensa Hagarin sivuvaimoksi miehelleen. Ehkäpä Abraham ajatteli, että näin se lupaus sitten toteutuu ja suostui vaimonsa ehdotukseen. Vai oliko hän jo unohtanut sen kokonaan? Niin Hagar synnytti Abrahamille pojan, jolle tuli antaa nimeksi Ismael enkelin kehotuksesta. Lisäksi enkeli antoi hänestä merkillisen ennustuksen: hän tulee olemaan aina veljiään vastaan. Tämäkin toteutui ja näyttää edelleenkin olevan niin, sillä Ismaeliahon pidetään arabien esi-isänä.

Tästä Abrahamin "harha-askeleesta" kului 13 vuotta, kun Herra jälleen ilmestyi hänelle kehottaen:

– Vaella kokosydämisesti tahdossani, niin teen liiton kanssasi. Liiton merkiksi Jumala määräsi Abrahamille ja kaikille tuleville sukupolville ympärileikkauksen, mikä tuli suorittaa kahdeksan päivän iässä kaikille poikalapsille. Eikä tässä vielä kaikki, sillä nyt vaihtuivat nimet: Abramista tuli Abraham ja Saraista Saara. Lupaus alkoi toteutumaan, kun enkeli ilmoitti heidän saavan vuoden kuluttua pojan. Epäusko tuli Abrahamin mieleen, sillä ei kai satavuotias mies voi enää saada poikaa! Kuultuaan asian Saaraakin

se ihan nauratti. Voisiko hänessä, kiihtuneessa naisessa herätä enää halu? Ja onhan Abrahamkin jo vanha mies. Eipä taida onnistua.

Oli se halu kuitenkin herännyt, sillä vuoden kuluttua syntyi poika, joka sai nimekseen Iisak. Lapsen syntyminen on aina iloinen tapahtuma, mutta nyt se vasta sitä olikin, kun satavuotias isä ja yhdeksänkymmenen vanha äiti iloitsivat todellisesta Jumalan lahjasta. Nyt näytti olevan elämä mallillaan, olihan Jumalan lupaus toteutunut sittenkin. Mikäpä oli elellessä.

Yllättävä käänne

Jälleen Herra ilmestyi Abrahamille, mutta hän ei varmastikaan osannut odottaa, mitä Jumala nyt tahtoi häneltä. Jumala sanoi: – Mene poikasi kanssa Moabin maahan ja uhraa hänet siellä polttouhrina vuorella, jonka näytän sinulle.

Ei voinut olla totta. Jumala antoi pojan pitkän odotuksen jälkeen, ja nyt Hän tahtoi ottaa hänet pois. Miten lupauksen nyt käy? Tällaisia ajatuksia nousi Abrahamin mieleen. Seuraava yö saattoi olla hänen elämänsä vaikein yö, sillä aamulla olisi lähdettävä sellaiselle matkalle, jolle tuskin kukaan isä haluaisi lähteä. Hän kuitenkin halusi totella Jumalaa tälläkin kerralla. Emme tiedä hänen ajatuksiaan, mutta uskossa hän lähti, vaikka epätoivokaan ei ehkä ollut kaukana.

Matkalle lähdettiin miehissä: isä, poika ja palvelija. Mitähän lie juteltu matkalla? Loppumatkasta Iisak rohkeni kysyä, että missä se uhri mahtoi olla, kun muu tarpeellinen oli mukana. Siinä tuli se kysymys, jonka isä pelkäsi jossakin vaiheessa matkaa kuulevansa. Abrahamilla oli kyllä ollut aikaa miettiä vastaustaan, mutta ei se varmasti helppoa ollut. Viisaasti hän kuitenkin osasi vastata: – Jumala katsoo kyllä itselleen sopivan

Mies Myllyssä –tapahtuma Oronmyllyllä huhtikuussa

Kyösti Havukainen

Oronmyllyn toimintakeskuksessa järjestetään huhtikuun 22.-24. päivän tapahtuma miehille. Viikonlopun nimeksi on valittu Mies myllyssä. Oronmyllyllä on pitkät perinteet miestyössä, sillä vuosittain joulukuun alussa siellä pidetään miesten päiviä. Nyt on lähdetty liikkeelle hiukan eri pohjalta.

Tapahtuman syntysanat lausuttiin palaverissa, jossa neljä miestä oli koolla. Arto Valkeapää, Esko Luukkonen, Reijo Ahteela ja Erkki Lehtonen pohdiskelivat yhdessä millaisessa maailmassa he elävät, ja yleensä miehet elävät. Heistä jokainen, Arto, Esko ja Reijo Kansan Raamattuseuran palveluksessa ja Erkki helluntaiseurakunnan pastorina, on työssään kohdannut paljon miehiä, joilla on tarve kohdata Luojaansa. Miten se voisi tapahtua, sillä monikaan mies ei mene mielellään kirkkoon tai muihin piireihin, joissa naiset tapaavat käydä?

Miehet tulivat siihen tulokseen, että suomalainen mies on melkoisessa myllytyksessä tänä aikana. Työ, perhe ja harrastukset asettavat omat paineensa ja odotuksensa, eikä sitä välttämättä helpota naisten aseman muuttuminen. He myös totesivat sen, että siellä myllyssä ei sittenkään tarvitsisi kenenkään olla yksin vain oman sakkinsa kanssa, sillä miehen luonut Jumala on kiinnostunut jokaisesta miehestä, ja Hänen poikansa Jeesus Kristus on sovittanut jokaisen miehen synnit. Mutta kuinka saadaan miehen tarve ja Jumalan tarjoama apu kohtaamaan toisensa? Kuka toisi eksyksissä olevan miehen takaisin tekijänsä luo? Näistä ajatuksista lähdettiin kehittämään Mies myllyssä -tapahtumaa, jonka suunnittelutiimiin liittyi monia muitakin lähiseudun ev.lut., helluntai- ja vapaaseurakunnissa miestyötä tekeviä. Tästä muodostui ryhmä, jota myllyrengiksi kutsutaan, ja näin järjestelyvastuutakin jaettiin Oronmyllyn lisäksi eriseurakunnille.

Arto Valkeapää, joka on ollut

suunnittelemassa niin vuonna 2001 Hartwall Areenan kuin viime syksyn Tampereen Pirkkahallinkin miestapahtumia, kertoo järjestäjien pyrkivän hiukan erilaisen tapahtuman järjestämiseen kuin Oron miesten päivät ovat olleet:

– Tavoitteena on saada mukaan niitä miehiä, jotka eivät ole olleet siellä. Jo tapahtuman suunnittelussa on hyödynnetty lähialueen miestyössä olevia miehiä verkostoitumalla ja ideoita kooten sekä toisaalta tietoa levittämällä tapahtumasta. Tässä on sähköposti palvelut hyvänä keskustelufoorumina. Ohjelman rakenne on pyritty tekemään mahdollisimman paljon tavallisen miehen arkipäivää koskettavaksi. Eri teemojen ympärille rakentuissa tuokioissa on alustajina erisukupolia edustavia miehiä, jotka haluavat puhua itse läpi käymistään asioista. Mukana on nuoria isä, keski-ikäisiä vastuullisissa tehtävissä toimivia kuin jo aktiiviyöuran jättäneitäkin miehiä. Kipeitäkään kysymyksiä karttamatta he haluavat jakaa kokemuksiaan.

– Aiheita viedään eteenpäin siten, että jokaisen läsnäolijan olisi helppo osallistua keskusteluun mielipiteineen, jolloin voi syntyä aitoa vuorovaikutusta toisten kesken. Se luo yhteyttä, kun saa huomata toisten miettivän samoja kysymyksiä.

Lauantaina neljä teemaa

Tapahtuma aloitetaan perjantai-iltana nuotiolla. Nuotiotulet ja kevätilta Vironperän laavulla luonnon keskellä luovat hyvän kontekstin arjesta irrottautumiselle ja rauhoittumiselle viikonlopun viettoon miesten kesken.

– Lauantain ohjelma on koottu neljän teeman ympärille, kertoo Valkeapää. Ne kaikki ovat ajankohtaisia ja ehkä kipeitäkin kysymyksiä useimmille meistä. Aluksi paneudutaan ajan ja sen käyttäjän rajallisuuteen. Jokainen meistä kokee jossakin vaiheessa elämänsä syyllisyyttä ajan riittämättömyydestä työssä, kotona, luottamustehtävissä jne. Alustuksissa eri ikäiset miehet pohtivat omia kipupisteitään.

– Isä, tule ulos -teema koskettaa myös jokaista miestä. Olemmehan ainakin jokainen isämme poikia, useat myös isiä. Isä-poika -suhde on aina ajankohtainen. Raamatun näkökulmaa tuo tähän mm. tuhlaja-poika vertaus. Monilla hengellistäkin työtä tekeville on kohtaamatta monia isyyteen liittyviä kysymyksiä omassa elämässään, sanoo Valkeapää huomanneensa. Niiden asioiden käsittelyyn halutaan rohkaista miehiä tällä teemalla, johon voi liittyä useita ulottuvuuksia.

Lääkäri Antti Jarvan ja kunnanjohtaja Alpo Kosusen kanssa paneudutaan miehen terveyteen. Mitä mies jaksaa ja miten mies jaksaa? Vaativat tehtävät asettavat myös fysiikan koetukselle ja joskus olisi ymmärrettävä hellittääkin ja olla armollinen itselleen. – Raamatun opetus ihmisen henkisen elämän –kokonaisuudesta on tässä tärkeä tiedostaa, muistuttaa Valkeapää.

– Illan viimeinen teema vie kohdan perimmäisiä kysymyksiä. Usko on arka asia miehelle, eikä siitä helposti puhuta, mutta nyt voimme pysähtyä ajattelemaan, mitä se usko oikein on ja mitä se merkitsee miehen elämässä? Ilta päätetään rukous- ja alttarihetkeen, jossa jokaisella on mahdollisuus kohdata Luojaansa ja Armahtajansa. Sunnuntaina on vielä tarjolla matkaevästä niin Sanasta kuin lounaspöydästäkin ennen kotimatkaa. Molempina iltoina on mahdollisuus saunomiseen, ja majoitus on järjestetty täysihoidon periaatteella.

– Tärkeä periaate, näin 65 vuotta talvisodan päättymisen jälkeenkin on, ettei kaveria edelleenkään jätetä. Niinpä tarjoamme VIP-kortteja niille, jotka haluavat kutsua kaverinsa mukaan Mies myllyssä -tapahtumaan ja tarjota hänelle erilaisen lauantapäivän. VIP-kortin hinta on 20 euroa ja niitä saa Oronmyllyn toimintakeskuksen toimistosta, josta saa myös tarkempaa tietoa tapahtumasta ja johon voi myös ilmoittautua, sanoo Valkeapää lopuksi ja toivottaa kaikki miehet tervetulleeksi ”oman sakkinsa” kanssa huhtikuun lopulla Oronmyllylle.

uhrin. Uskollisesti Abraham totteli Herransa käskyä, sillä hän oli sitonut poikansa jo alttarin päälle ja oli tarttunut veitseen, kun Herra kielsi Abrahamia koskemasta poikaansa. Viime hetkellä Jumala ilmaisi itsensä ja koettelemus päättyi onnellisesti. Kiitokseksi isä ja poika saivat uhrata sarvistaan pensaaseen tarttuneen oinaan.

Meidän alttarimme?

Abrahamin usko tuli koeteltua aivan ääriarjoille saakka. Hänen elämänsä osoittaa meille sen, että Jumalan miehet eivät ole koskaan päässeet helpolla. Jos me haluamme sellaisiksi, myös meidän on varauduttava uhrauksiin ja uskomme koetuksiin. Näin Herra toimii aina, sillä Hän haluaa näyttää oman suuruutensa ja voimansa riisuakseen ihmisen itsekkyydestään. Kuinka moni meistä tämän päivän isistä olisi valmis kulkemaan oman poikansa kanssa Abrahamin askelissa alttarille? Tai ehkä me sittenkin jo olemme sen matkan tehneet, mutta minkä alttarin luo me olemme menneet? Onko se Elävän Jumalan alttari, jolta lapsemme saa siunauksen elämäänsä, vai jokin muu alttari, joka tuokin jotain aivan muuta hänen elämäänsä.

Jumala opetti Abrahamia ja meitä hänen kokemuksensa kautta, ettei mikään uhri ole liian arvokas Jumalalle annettavaksi. Abraham eli rikkaan elämän ja oli tyytyväinen siihen, sillä hän lähti tästä ajasta rauhallisena ja ”elämästä kyllänsä saaneena”. Hän oli valmis luovuttamaan arvokkaimpansa. Meiltäkin sitä saatetaan kysyä, mitähän vastaisimme?

Lähteet: 1. Mooseksen kirja, Iso Raamattun Tietosanakirja, Saarísalo, A. Raamattun sanakirja

Jouni Lahti kertoo eläneensä varsin voimakasta elämää, usein kuin veitsenterällä, ja se näkyy niin hänen harrastuksistaan kuin virkaurastaankin. Maassamme lienee vain parikymmentä miestä, jotka ovat sekä laskuvarjojääkäreitä että taistelusukeltajia. Tämän lisäksi Lahti on myös jalkaväkiupseeri.

Jouni Lahti on käynyt elämänsä aikana monesti lähellä kuolemaa, mutta selvinnyt pitkälti onnella mutta myös oman kylmäpäisyytensä ansiosta. Ehkä kovin paikka oli kuitenkin Lahden toimiessa Bosniassa vuonna 1999 tilannekeskuksen päällikkönä pohjoismaalais-puolalaisessa prikaatissa.

– Olen rehellisesti sitä mieltä, että meikäläinen on jo moninkertaisesti jatkoajalla. Tämä ei ole ihan itsestä kiinni.

Vaarallinen taksimatka

Mutta palataanpa hetkeksi kuusi vuotta taaksepäin helmikuun 27. päivään.

Jouni Lahti oli joutunut toimimaan runsaat kolme kuukautta lähes tauotta kansainvälisessä esikunnassa, yövuorojen kestäessä 13 tuntia ja päivävuorojen 11 tuntia. Vähitellen työ alkoi uuvuttaa, mutta lopulta hän sai loman.

– Lähdin kolmen upseeritoverin kanssa Bulgariaan, Sofiaan. Alku meni mukavasti, mutta sitten ek-symme paikalliseen yökerhoon, jota olisi kannattanut varoa, Lahti muistelee.

Jatkoajasta kiitollisena

Varsin nopeasti hänen seuraansa liittyi englantilaiseksi upseeriksi esittäytynyt mies, joka alkoi kysellä jopa yllättävänkin tarkkaan lomalaisen taustoja ja tekemisiä. Jossain vaiheessa mies huomasi Lahden alkavan väsyä ja tarjosi yhteistä taksikyytiä hotelliin.

– Minulle tietenkin sopi matkakulujen jakaminen, joten lähdin mukaan hänen edulliseksi kehumansa uuden karhean sinisen Lada -taksin kyytiin, Jouni Lahti kertoo. – Samaan aikaan, kun is-

tuuduin takapenkille, viereeni tuli satakiloinen kaljupäinen mies. Pariissa sekunnissa tajusin olevani vaikeuksissa; seuraan liittyi tuntemattomia ja taksin takaovissa ei ollut sisäpuolella ovik- eikä ikkunakahvoja.

Välittömästi Lahti koetti päästä ulos kertoen tarvitsevänsä vielä ilmoittautua yökerhossa olleille upseereille, mutta turhaan. ”Englantilainen upseeri” kertoi nähneensä Lahden jo ilmoittautuneen tovereilleen, joten asia oli varmasti

◀ Jouni Lahti jäi Puolustusvoimista eläkkeelle neljä vuotta sitten 25 palveluvuoden jälkeen. Hänen omistamansa yritys Finnish Adventures JAMJ Oy järjestää tänä päivänä yrityksille ja yksityisille elämysmatkoja ympäri Suomea. www.finnishadventures.com.

kunnossa.

– Kun auto lähti liikkeelle, engelsmanni otti hansikaslokerosta 9-millisen Glock-sotilaspistoolin ja huomautti minulle, että kyllä kai minä tajuan, mistä oli kyse.

Auto teki u-käännöksen, ja samantien kun se pääsi korttelin toiselle puolelle, Lahti sai maistaa vieressä istuvan bodarin nyrkistä. Ja samalla lähtivät kello ja lompakko parempaan talteen.

Armoa ei tunneta

Puolen tunnin ajon jälkeen auto pysähtyi parkkipaikalle, ja Lahti komennettiin ulos riisumaan yläruumiinsa paljaaksi, jolloin löytyi takin taskusta lisää rahaa.

– Englantilaiseksi upseeriksi esittäytynyt kaveri oli selvä mafioso, mutta hänen puhdas englantinkielensä hämäsi minut aluksi. Toisaalta hän oli normaalibulgareista poiketen vaalea.

Autoon noustuaan muut miehet kävivät keskenään kiivasta sananvaihtoa ja olivat selvästi vihaisia. Jouni Lahti oli aikaisemmin esittäytynyt suomalaiseksi huoltoupseeriksi, mutta sai nyt lompakon silmilleen ja vihaisen kysymyksen lomakosta löytyneistä ruotsalaisten taistelusukeltajien kortista, US Armyn erikoisjoukkojen siivistä ja Puolan armeijan laskuvarjojäkäri-merkistä. Vastaukseksi ei tuntunut riittävän, että ne oli saatu lahjaksi upseeritovereilta.

– Ehdotin miehille, että he päättäisivät minut menemään, koska olivat jo saaneet rahani, ja minä saisin ne varmasti takasin vakuutuksen kautta. Mutta se ei kuulemma onnistunut, he uskoivat minut menevän suoraan poliisille ja antavan heidät ilmi. Ainoa keino oli kuulemma tappaa minut. Näytin heille jopa poikieni Joonaksen ja Jessen valokuvaa, ja valehtelin olevani yksinhuoltajaisä. Miehet vain nauroivat ja kertoivat sen olevan minun huoleni. Armon anele-

◀ – Jessen ja Joonaksen ja heidän tulevaisuutensa ajattelu pitivät minut liikkeellä tuona helmikuuisena pakkasyönä Bulgarian vuoristossa, muistelee Jouni Lahti.

► Lahden haaveena on tulevaisuudessa auttaa yrityksensä kautta hätäkärsiviä ihmisiä eri puolilla maailmaa olevissa kriisipisteissä.

minen oli selvästi turhaa, miehet olivat sen verran kylmäverisiä. Lopulta pyysin, että jos ammutte, ampukaa edes päähän takaapäin, Lahti muistelee kauhunhetkiään.

Helmikuinen pakkasyö

Niin lähdettiin ajamaan vuoristoon pieniä lumipeitteisiä teitä. Lahti kertoo miettineensä kuumeisesti, löytyisikö karkuunpääsymahdollisuuksia. Auton suistaminen tien sivuun olisi liian vaarallista kapealla vuoristotiellä. Lopulta vesiselvä Lahti alkoi nuokkua ja esittää humaltunutta ja huonovointista.

– Aloin jo höpötellä itsekseni suomeksi ja englanniksi. Jonkun ajan kuluttua pyysin päästä oksentamaan ulos.

Kun auto pysähtyi, ja mafioso avasi takaoven, Lahti vierähti maahan auton viereen ja lähti könyämään auton perää kohden. Pakkasta oli jo tuollaiset 10 astetta, ja miehellämme yllään pelkkä t-paita.

– Silloin mafioso teki virheen. Hän alkoi sytyttää tupakkaa ja laski pistoolin kädestään. Silloin

minua vietiin ja kovaa. En tiedä amupuiko hän perääni, sen verran voimakkaasti adrenaliini jylläsi suonissani. Ainoa ajatus oli, että tuleeko luoti lapaluiden väliin vai takaraivoon.

Lahti kertoo juosseensa pimeään metsään puolisen tuntia niin kovaa, kuin jaloistaan pääsi. Viimein hän pysähtyi ja tarkkaili, seurasiko kukaan häntä.

– Samalla aloin muistella sissikoulutusohjeita ja tein ns. ketunlenkin ja palasin tienlaitaan, jossa näin auton ajavan tienpätkää edestakaisin. Mafioso ja kaljupää olivat lähteneet perääni metsään.

Kirkkaalta tähtitaivaalta Lahti otti suunnan pohjoiseen ja lähti taivaltamaan paksussa lumihangessa pakkasen alkaessa jo jäykistää jäseniä.

– Vaikka pakkasen tunkikin t-paidan läpi, tiesin selviäväni kuten seitsemän veljestä aikoinaan, kunhan pysyin liikkeessä.

Kiitos nyt taas

Parin tunnin kuluttua alkoi aamu

sarastaa, ja Lahden voimat alkoivat pikku hiljaa ehtyä. Harjanteen takaa loistavat valot antoivat voimia jatkaa vielä muutama kilometri. Valojen lähteeksi osoittautui hiihtokeskus - myöhemmin saatujen tietojen mukaan vieläpä suomalaisten rakentama keskus. Tarkistettuaan, ettei sinistä Ladaa näkynyt parkkipaikalla Jouni Lahti yritti päästä sisään pääarakennukseen, mutta vahtimestari kertoi ravintolassa vietettävän yksityisjuhlia ja kehotti Lahtea palaamaan omaan mökkiinsä.

– Sanoin hänelle, että minun on päästävä sisälle, mutta mies veti oven kiinni edessäni. Tempasin seinustalla olevat sukset käteeni ja huusin hänelle, että nämä tulevat ikkunan läpi jos ovi ei aukene, majuri EVP kertoo naurahtaen.

Sisällä hän sai lämmintä juotavaa ja huovan ylleen. Paikalle soitettu poliisi saapui noin tunnin kuluttua. Kohtelu oli kuitenkin aluksi varsin nurjaa, kyseessä oli vain yksi juopunut hiihtoloma-

lainen... Ja niinpä matkalaisemme päätyikin poliisi-asemalla putkaan. Oli sunnuntaiaamu, joten Suomen suurlähetystössä Sofiassa ei oltaisi paikalle, joten soittaminen sinne oli turhaa. Lopulta Lahdelle annettiin lupa soittaa suoraan Bosniassa olevaan tilannekeskukseen, jonka jälkeen asiat alkoivat rullata. Viimein paikalle ilmestyi englanninkielinen poliisi ja kohtelukin parantui huomattavasti.

– Tehtyäni rikosilmoituksen pääsin takaisin hotelliini. Hotellin vieressä oli ortodoksinen kirkko, johon menin käymään vielä ennen hotelliin paluuta. Halusin yksinkertaisesti hiljentyä hetkeksi kaiken hässäkän jälkeen. Rukoilin siellä Jumalaa, ja kiitin suojeluksesta.

Lahti kertoo kiittäneensä myös poikiensa puolesta, joiden ajattelu oli hänen mukaansa tärkein liikkeellä pitävä voima koko episodin aikana.

– Poliisi järjesti hotellin aulaan poliisikoiran turvaamaan oloani. Mutta olin kuitenkin vielä sen verran shokissa, ettei uni tullut. Ajattelin vain, kuinka helppoa oli tulla hotelliin, tappaa koira ja poliisi ala-aulassa ja tulla nitistämään minut huoneeseen. Nelisen seuraava päivää, ennen kuin pääsin takaisin yksikköni menivätkin varsin vähillä unilla.

Jouni Lahti kotiutettiin Suomeen, jossa Puolustusvoimien lääkärit vielä tarkkailivat häntä viiden viikon ajan.

– Loppuhaastattelussa silloinen Puolustusvoimien pääpsykiatri lääkintäeversti Veli Ponteva kysyi, että miten sinä Jouni pystyt palautumaan tällaisesta tapahtumasta näin nopeasti, kun kaikki eivät palaudu koskaan. Vastasin, että kuule Veli, ei ollut ensimmäinen kerta. Elämä on tällaista.

Panosta tulevaisuuteen!

Tule mukaan raamatunkäännös- ja lukutaitotyöhön!

info@bible.fi, (09) 612 9350, www.bible.fi

► Puku on taas "in". Liitu- ja neularaidat ovat nuorten miesten suosimia kuoseja. St. Jacques.

Teksti: Reino Rasilainen

Kuvat: Turo Tailor

Pukeutumisetiketti on muutamassa vuosikymmenessä vapautunut, ja varsinaiset pukeutumissäännöt koskevat yleensä vain virallisia juhlia. Asiallinen ja tilaisuuteen sopiva pukeutuminen on kuitenkin kohteliaisuus muita kohtaan niin vapaa-ajalla kuin työelämässäkin.

M onen miehen iäisyyskysymys juhliin tai yrityksen tilaisuuteen mennessä on: puku vai bleiseri? Laittako puku ja miettiä olenko yli- pukeutunut tilaisuuteen. Vai ottaako vaatekaapista bleiseri ja suorat housut – silläkin riskillä, että muut vieraat ovat siistimmin pukeutuneita. Yleensä ongelmasta selviää muutamalla nyrkkisäännöllä.

Tumma puku on oikea asu muodollisissa tilaisuuksissa. Tumma puku on nimensä mukaisesti tummansininen tai hyvin tummanharmaa, ei koskaan ruskea. Tumman puvun kanssa käytetään hyvälaatuista yksiväristä valkoista puuvillapaitaa. Kaulus voi olla kovitettu tai pehmeä, kalvosimet ovat kaksinkertaiset. Solmio on tummansininen tai hopeanharmaa silkksolmio, jossa voi olla pieniä kuvioita tai hillityt vinoraidat. Musta solmio kuuluu vain hautajaisiin.

Vähemmän muodollisessa, mutta silti arvokkaassa tilaisuudessa yllään voi laittaa arkipuvun. Perinteiset arkipuvun värit ovat harmaa ja sininen. Tyylikkäämmillään puku on ohutta, laadukasta villaa. Arkipukuna käytettävä tumma puku on tummansininen tai tummanharmaa, joko yksivärinen tai hillitysti raidallinen.

Puku vai bleiseri?

Yhdistetäkki - eli bleiseri tai pikkutakki – sopii vapaamuotoisiin tilaisuuksiin, joihin silti on syytä pukeutua siististi. Tällaisia tilaisuuksia ovat esimerkiksi taidenäyttelyt, illanistujaiset tai konsertit. Arkipäivän työelämässä yhdistetäkki ja suorat housut sopivat yleensä kaikkiin tilanteisiin – tosin työtehtävästä ja toimialasta riippuen. Pankin ja vakuutusyhtiön johtotehtävissä työskentelevältä odotetaan muodollisempaa pukeutumista kuin pienen IT-yrityksen vetäjältä.

Kansainvälisissä tehtävissä puku on suositeltava ratkaisu. Pohjoismaiden ulkopuolella pukeutumiskoodi on selvästi muodollisempi. Bleiseri katsotaan monissa maissa ehdottomasti vapaa-ajan asuksi. Rento suomalainen vientimies saattaa herättää jopa närkästystä tullessaan messuille yllään ruudullinen pikkutakki, farkut ja loferit.

► Tumma puku on varma valinta lähes kaikkiin muodollisiin tilaisuuksiin. Basie.

▲ Tyylikäs yhdistetäkki ja suorat housut sopivat epämuodollisempiin tilaisuuksiin, joihin silti on syytä pukeutua siististi. Turo Tailor.

▼ Nuorten miesten uusi "univormu": bleiseri ja farkut. Oliver.

Perhejuhliin, kuten lakkiaisiin, häihin, rippi- ja kastejuhliin sekä syntymäpäiville pukeudutaan juhlavasti. Monen perhejuhlan luonne on pohjimmiltaan uskonnollinen, mikä on syytä ottaa huomioon asuvalinnassa. Kirkkoon on perinteisesti tapana pukeutua hillitysti. Räikeä solmio ja riemunkirjava paita eivät herätä kirkonpenkis- sä kovin myönteistä huomiota, vaikka kyse olisi iloisesta hääjuhlasta.

POHJOISMAIDEN SUURIN

Oy Turo Tailor Ab on Pohjoismaiden suurin pukutehdas. Yrityksen liikevaihto vuonna on noin 23 milj. euroa. Kuopion tehdas työllistää noin 120 henkilöä. Miesten pukuja valmistuu n.40 000 kappaletta vuodessa eli noin 200 pukua päivässä. Lisäksi pukuja valmistuu alihankintana n.90 000 kpl. Päämarkkina-alueet ovat kotimaan lisäksi Ruotsi, Norja ja Tanska.

Turo Tailorin sisäpukeutuminen jakaantuu neljään eri mallistoon. Turo Tailor on klassinen, järkevä, pohjoismaisen miehen perusvaate. Mallistosta löytyy pukuja arkeen ja juhlaan, käyttöpukuista smokkeihin ja frakkeihin. Basie on hienostunut, kansainvälisen businessmiehen mallisto, joka korostaa ensiluokkaista laatua ja modernia tyyliä. Oliver puolestaan on nuorekas ja muodikas konsepti, joka tarjoaa yksilöllistä muotia miehelle, joka haluaa olla edelläkävijä.

St. Jacques on cityhenkinen, rento konseptimallisto, joka tarjoaa helposti yhdisteltäviä kokonaisuuksia ajan hengessä elävälle nuorelle miehelle.

Toimitusjohtaja Heikki Vuorinen, Oy Turo Tailor Ab on miesten pukupukeutumisessa Suomen ehdoton markkinajohtaja. Mihin tuo asema perustuu?

– Turo Tailorilla on vahva tunnettuus, ja meillä on erittäin laaja jakelu. Tuotteiden hyvä istuvuus on tärkeää, ja sen suhteen olemme onnistuneet Pohjoismaiden markkinoilla. Yhteistyö kauppiaiden kanssa on niin ikään tärkeää. Varastopalvelutoiminta on kauppiaille tärkeä lisäarvo, samoin erilaiset pukupäivät sekä myyjien koulutus. Myyjien koulutus on entistä tärkeämpää; myyjä on pu-

vun ostossa keskeisessä asemassa. Harva ostaa puvun aivan omin päin ilman myyjän apua.

Eroavatko eri Pohjoismaiden pukeutumiskulttuurit toisistaan?

– Norja ja Tanska ovat aika samantyyppisiä markkina-alueita kuin Suomikin. Sen sijaan Ruotsissa miehet pukeutuvat selvästi muodikkaammin. Esimerkiksi kapealinjainen, kaksinappinen, sivuhalkiollinen puku – jota Suomessa pidetään trendikkään miehen pukuna, on Ruotsissa ihan "jokamiehen" puku.

Nykyisin yhä useammat nuoret miehet pukeutuvat pukuun. Näkykö pukubuumi myös muissa ikäryhmissä?

– Meidän perusasiakkaitamme ovat miehet, jotka käyttävät pukua työnsä puolesta. Tällä hetkellä heidän ostofrekvenssissä on hivenen kasvanut, he myös ostavat keskimäärin hieman parempia ja hinnakkaampia pukuja. Valtaosa miehistä ostaa kyllä edelleen puvun johonkin konkreettiseen tarpeeseen. Pukujen ohella nuoret miehet suosivat nykyään yhdistetäkkiä. He käyttävät bleiseriä esimerkiksi farkkujen kanssa; se on vähän kuin nuorten miesten univormu.

Missä yhteydessä työelämässä on ehdottomasti käytettävä pukua?

– Puku on mielestäni ehdottomasti paikallaan kaikissa virallisemmissa yhteyksissä, varsinkin kansainvälisessä kanssakäymisessä.

Monille miehille puvun käyttäminen on pakkopullaa...

– Puku mielletään tylsäksi, mutta eihän se sitä ole. Pukujakin on monenlaisia, ja sitä on helppo elävöittää vaihtamalla erilaisilla paidoilla ja solmioilla.

Miten vaatetusbisnes muuttuu tulevana vuosina?

– Varastomyynti yleistyy. Luultavasti pukumyynti tulee keskittymään. Kilpailussa voittavat ne kauppiaat, jotka pystyvät tarjoamaan riittävän hyvän valikoiman. Miesasiakkaathan eivät mielellään kiertele kaupasta toiseen. Mieluummin he menevät suoraan myymälään, jossa valikoima on riittävä. Privat labelit yleistyvät, koska kaupat ja ketjut haluavat erottautua kilpailijoista.

Kristillisen opiston suojissa Laajasalossa, Helsingissä oli joulukuussa harvinainen tilaisuus kuulla tunnetun yhdysvaltalaisen konsultin Ken Blanchardin luentoa. Seminaari järjestettiin yhteiskristillisesti mm. CBMC-Kristillisen Liikemiesverkoston ja Kotiryhmäverkostory:n kanssa. Tilaisuuteen osallistuivat liikeyritysten, julkisen hallinnon, kirkkojen ja vapaaehtoisorganisaatioiden johtotehtävissä olevia henkilöitä eri puolilta Suomea.

Ken Blanchard on yksi maailman tunnetuimmista ja arvostetuimmista liike-elämän konsulteista ja työyhteisöjen kehittäjistä. Hän on inspiroinut työyhteisöjä ympäri maailmaa kolmen vuosikymmenen ajan tarjoten yksinkertaisia ja maalaisjärkeen perustuvia ratkaisuja monimutkaisiin liike-elämän tilanteisiin. Ken Blanchard on 1982 julkaistun "One Minute Manager"-konseptin isä ja luoja.

Monet johtoasemassa olevat henkilöt ovat perehtyneet Blanchardin johtamisajatteluun "Tilannejohtaminen". Hänen kirjoittamansa kirjat "Leadership and One Minute Manager" tai "The Servant Leader" löytynevät useiden johtoasemassa olevien kirjahyllyistä. Blanchard on uudestisyntynyt kristitty, joka soveltaa Raamatun ja Jeesuksen ajattomia periaatteita työssään. Ken Blanchard on esiintynyt useissa televisio-ohjelmissa USA:ssa mm. tunnetuissa "Good Morning America" ja "Today" ohjelmissa sekä arvostetuissa Time, People ja U.S. News and World Report -lehdissä.

KEN BLANCHARD SUOMESSA

Johtajan sydän

Blanchard aloitti esityksensä Kristillisellä Opistolla korostamalla, ettei Jeesus kehottanut suinkaan tekemään mitä kukin tahtoo. Blanchardin mielestä työyhteisöjä piinaavat nykyisin itseään palvelevat johtajat, jotka vahingoittavat organisaatioita itsekkyydellään. Blanchard jakoi johtajan persoonan kolmeen alueeseen: sydän, ajatukset sekä järki ja kädet.

Sydämen valinta johtajalle on käyttää negatiivista tai positiivista tapaa toimia esimiestehtävissään. Johtajan käsillä Blanchard kuvaa käytännön toimia ja esimerkkinä

toimimista. Kiireys tekee itsekkeiseksi, Blanchard totesi ja jatkoi esimerkillä Jeesuksesta, joka vetäytyi aika ajoin yksinäisyyteen, vaikka ihmiset odottivat jatkuvasti paikasta toiseen ehtivää ikiliikujaa. "Kiire vie meiltä selkeän näkökyvyn siitä, mitä oikeastaan olemme ja mitä teemme".

– Johdammeko omaksi hyödyksemme? Blanchard haastoi kuulijansa itsetutkisteluun.

On henkilöitä, jotka kokevat omistavansa kaiken ja käyttäytyvät usein toisia alas polkevana esimiehinä, jotka antavat pääasiassa negatiivista palautetta. Palvelevan johtajan ominaisuus on Blanchar-

din mukaan ymmärtää, että kaikki on lainaa, niin omaisuus, lapset ja perhe kuin työ ja johtajuuskin. Johtaja on ikään kuin velkaa niille, joita hän saa johtaa ja palvella. Palvelevan johtajan ominaisuuksiin kuuluu avoimuus palautteelle – myös itseään koskevalla negatiivisella palautteella. Tämän lisäksi ja ennen kaikkea avuliaisuus palveltaviansa kohtaan. Samoin palveleva johtaja ymmärtää luonnostaan, että hän rakastaa johdettavinaan olevien ihmisten kehittämistä edelleen palveleviksi johtajiksi. "Kontrollikeinoina" tällaiset johtajat käyttävät tasa-arvoista kohtelua alaisiansa kohtaan.

Koska kaikki haluaisivat olla palvelevia johtajia, niin mistä sitten johtuu, että vain harvat sitä ovat? Blanchardin mielestä kysymyksessä on ego-ongelma, jolla Jumala poistetaan elämästä ja nostetaan itse-ego tilalle. Kysymys on väärästä ylpeydestä, henkilöstä, jonka sisällä on pelokas lapsi. Jumala poistetaan tilanteista helpoimmin pelolla. Tällöin ihmiset päätyvät ajattelemaan itsestään vähemmän kuin heidän pitäisi. Toinen ihmisen ongelma on pelätä, että joku ei pitäisikään hänestä. Tässä Blanchard muistuttaa, että sielunvihollisen päämäärä on juuri tällainen! Keinoksi Blanchard tarjoaa ehdotonta rakkautta ja ennen kaikkea nöyryyttä. Nöyryys on Blanchardin mukaan paras lääke johtajalle. Tässä hän viitasi myös toiseen tunnettuun johtamiskonsulttiin, Jim Collinsiin, jonka teoksista mm. "Hyvästä Paras" on yksi luetuimpia johtajuustutkielmia myös Suomesa. Jim Collins huomasi tutkimuksessaan, että pitkällä tähtäimellä parhaiten tuloksellisimmissa yhtiöissä on usein nöyryä ja itseään esille tuomaton johtaja.

Nöyryyden tunnistaminen

Blanchard halusi kuitenkin määritellä nöyryyden selkeämmin. Hänen mielestään nöyrät ihmiset eivät vähättele itseään, he vain yksinkertaisesti ajattelevat itseään vähemmän. Johtajien ei pitäisi mieltää, että valta tulee hänestä itsestään vaan, että valta annetaan hänelle. Blanchard kuvaili kieroutumia johtaja-alaisuuksissa ja totesi, että väärä ylpeys tai pelko saa aikaan konflikteja ja eristäytymistä. Tässä yhteydessä Blanchard mainitsi, että Egos Anonymous-

kokouksia tulisi järjestää egoltaan sairastuneille siinä missä alkoholisteilta tai narkomaaneille. Hän huvitti yleisöään mukailemalla tunnettua AA-liikkeen lausumaa "Hei, olen Ken ja olen sairastunut itsekeskeisyyteen."

Blanchardin mukaan nöyrät, palvelevat persoonat, saavuttavat suurenmoisia tuloksia toimimalla yhdessä. Palvelevalla mielellä varustettu johtaja toimii sielunhoitajana väärästä ylpeydestä kärsivälle alaiselleen. Hän muistuttaa myös, että palvelevalla mielellä varustettu alainen voi ymmärtää, että väärällä ylpeydellä toimivaa johtajaa ajaa pelokas pieni sydän. Tässä alaisella on mahdollisuus todistaa elämänarvoistaan rakkaudellisella käytöksellään kapinoinnin sijasta.

Blanchard kiteytti olennaisen kysymyksen, jonka kukin voi kysyä itseltään: haluatko olla palveltavana vai haluatko palvella?

Johtajuuden toinen osa, järki ja ajattelu

Kuvattuaan johtajan sisintä ja asennetta alaisiaan ja muita ihmisiä kohtaan, Blanchard tarkasteli myös pään ja ajatuksen, eli järjen osuutta johtajuudessa. Monet johtajat kokevat, että alaiset täytyy kirjaimellisesti alistaa. Organisaatiota voidaan kuvata kolmiolla, joka joko seisoo kärjellään tai kyljellään. Kyljellään seisova kolmio osoittaa kärkensä ylöspäin. Johto hierarkkisesti ylipäätä ja varsinaisten liiketoimintojen suorittajat alimpana. Tartuntapinta kolmion kärjessä on kapea. Blanchard toteaa palvelevan johtajuuden toimivan tässäkin. Hän kehottaa kääntämään kolmion kärjelleen, jolloin pinta-ala asiakkaisiin ja kohderyhmään laajenee. Kysymys on asiakaskeksisyydestä, mikä on modernin liiketaloudellisen ajattelun lähtökohta. Niillä, joilla on asiakassuhteiden kosketuspinta, tulee olla myös valtaa vaikuttaa asioihin. Kysymys on delegoinnista. Jos organisaation valtahierarkia ei ole kärjellään seisovan kolmion kaltainen, Blanchard näkee asettelman johdon kehotuksena työntekijöille jättää ajattelukyky kotiinsa lähtiessään aamulla työhön.

Toinen puhtaasti liiketaloudellinen kysymys on, missä bisneksessä oikeastaan yritys onkaan

mukana. Ydinosaamisen ja ydinliiketoimintojen määrittelemisen on elintärkeää. Esimerkiksi Blanchard antoi mm. Walt Disneyn, joka määritteli aikoinaan yrityksensä olevan "in happiness-business", "onnellisuus- liiketoiminnassa". Blanchard ideoi edelleen, esimerkiksi sijoituspalvelut ovat mielenrauhan liiketoimintaa. Tärkein liiketoiminnan lähtökohta on saada asiakas tuntemaan itsensä tärkeäksi ja palvella asiakasta aidosti. Hän laajensi ajatusta kysymällä, mitä merkityksellistä sinä teit tänään asiakkaittesi ja ympäröivien elinolosuhteittesi hyväksi, olitpa missä kohtaa hierarkiaa tahansa?

Arvojen luettelo

Voidakseen toimia oikein ja luovuttaa valtaansa, Blanchard kehottaa johtoryhmää laatimaan tärkeiden arvojen listan paremmuusjärjestyksessä. Samalla tavoin kuin Jeesus antoi rakkauden kaksoiskäskyn, jossa hän määritteli tärkeimmäksi Jumalan rakastamisen. Arvojen järjestys on tärkeää, sillä konkreettisessa ristiriitatilanteessa on kaikkien organisaation jäsenten tiedettävä, mikä on kaikkein tärkeintä. Hän antaa esimerkiksi Disneyn, jossa huvipuiston tärkein sääntö on turvallisuus, jota on noudatettava kaikissa olosuhteissa.

Mikä on tulevaisuutesi visio?

Jeesuksen tärkein visio eli päämäärä oli levittää evankeliumia koko maailmaan, jota hän myös toteutti päämäärätietoisesti elämässään. Kun ihminen asettaa päämääränsä tulee hänen samalla määritellä, kuinka hän elää päämääränsä todeksi. "Tee samoin kuin toivot muiden tekevän itsellesi" toimii tänäkin päivänä. Päämääränäyn painottaminen helpottaa työntekijöitä tuntemaan toimintansa tärkeäksi ja ymmärtämään mihin yhteisö on menossa.

Totuuden hetket

– Olen vain töissä täällä, Blanchard näkee johtajan mahdollisuuden saada aikaan ankkojen tai kotkien työryhmän. Kaikki valta tulee jakaa eturintamalle. Hän toistaa, että pelolla ei saada aikaan yhteisöä, jossa yksilöt ovat valmiita palvelemaan. Kysymys ei ole

Maansiirtokoneet
EPM
WWW.EPM.FI

Seinäjohti
Voittitie 3, 60510 Hytlykallio, puh 06 42 99 500

johtajasta, joka haluaa tulla esille ja korostaa itseään, ei liioin pehmojohtamistavasta. Johtajan tulee tehdä selväksi se, että ihmiset tietävät, että se, mitä he tekevät on tärkeää. Jeesus sanoi, tulen olemaan teidän kanssanne. Mitä se tarkoittaa käytännössä ja toiminnassa? Blanchard määrittää kolme tärkeintä toimintatapaa. Ensiksikin on tärkeää asettaa päämäärä. Päämäärien on kuitenkin oltava mitattavissa ja saavutettavissa. Toiseksi tärkeää on valmentaa ihmisiä saavuttamaan päämääränsä. Johtajan tehtävä on auttaa ihmisiä voitokkaiksi. Kolmanneksi tulokset on arvioitava rehellisesti ja ihmisten on saatava avointa ja rakentavaa palautetta, jotta he motivoituvat uudestaan ja uudestaan saavuttamaan määritellyt päämääränsä. Erinomaisuus mitataan asiakaspalvelutaidoissa. Epäonnistuminen on johtajan epäonnistumista.

Kurinalaisuus ja oppiva organisaatio

Kuinka monta dieettiä tarvitaan painonpudotukseen? Blanchardin mielestä se dieetti, jossa pysytään, on viimeinen dieetti. Kysymyksen konsulttien ja ismien viidakkosta johtamiskulttuurissa Blanchardilla on antaa selkeä vastaus, jonka kuulija ymmärtää intuitiivisesti oikeaksi. Hyvä johtaja on kurinalainen. Kun ihmisiltä kysytään, miksi he vaihtavat työpaikkaa, yleisin vastaus on ihmissuhteet. Esimiehillä on loistava mahdollisuus jatkuvasti valmentaa alaisiaan ja vaikuttaa työpaikan hyvinvointiin jopa sielunhoidollisesti.

Blanchardin omat lääkkeet

Johtajan tulee pitää huolta siitä,

että hän tietää, miksi hän itse haluaa tulla elämässään. – Rotajuoksuun antautuvat liikeihmiset ovat voittaessaankin edelleen vain rottia. Blanchard noudattaa itse kurinalaisesti aamutoimisissaan 1,5 tunnin hiljaista hetkeä. Hän pysyy tuona aikana yksinäisyydessä ja rukouksessa. Hän ylistää Herraa ja rukoilee kiitoksella ja ymmärryksellä. Joka päivä hän lukee Raamattua ja kertaa arvonsa, eli sen miksi hän haluaa tulla. Hänen arvonsa ja päämääränsä on siinä, mistä hän haluaisi tulla muistetuksi kuoltuaan. Kysyttäessä Blanchard toistaa oma henkilökohtainen missionsa tulla rakastavaksi opettajaksi ja esimerkiksi yksinkertaisista totuuksista. Hän kehottaa rakastamaan ihmisiä, asiakkaita, missiota ja myös itseä.

Lisätietoja
www.kenblanchard.com

JUMALA JOHDATTAA

Hannu Äimänen kertoo elämästään ja johdatuksen periaatteista

Eljas Kuurne

Hannun elämän yllä on levännyt hyvän Jumalan laupias käsi. Hän voi tänään kokea tyydytystä sekä leipätyöstään että hengellisestä kutsumuksestaan. Elämä on kulkenut reittiä, jossa osaset ovat rakentuneet toistensa varaan.

Hannu syntyi 1.4.1950 kotiin, jossa vanhemmat rakkastivat lapsiaan. Päällimmäisenä muistona tästä lapsuuden ajasta on säilynyt juuri tuo tunto isän ja äidin lämpimästä rakkaudesta. Lapsuuden ja nuoruuden hän vietti Turussa.

Kohti omaa yritystä

Nuoruusvuosina Hannu harrasti partiota - siitä on jäänyt hyvät muistot. Opinnot suuntautuivat alun alkaen lakimiesalalle; tätä tointa hän sai harjoittaa jo RUK-aikanaan toimiessaan sotoikeudessa asianajotehtävissä. Opiskeluaikana ja sen jälkeen seurasivat työskentely parissa asianajotoimistossa, toiminen pankkilakimiehenä SYP:ssä (1977-1982) sekä Teollistamisrahastossa (1982-1990) sekä käräjien istuminen Lappeenrannassa. 1990 seurasi paluu asianajotehtäviin "Kristityt lakimiehet lakiasiaintomistoon". V. 2004 Hannu perusti oman laki- ja koulutuspalveluita tarjoavan yrityksen "Laki- ja koulutuspalvelu varatuomari Hannu Äimänen".

Lakimiesura SYP:ssä sekä Teollistamisrahastossa perehdytti monipuolisesti yhteiskunnan asioiden hoitamisen periaatteisiin. Vastuullinen osakkuus Kristityt lakimiehet -yhtiössä muodostui

hyvin tärkeäksi. Kyseessä ei ollut mikään kultakaivos, eivätkä lähtökohdat olleet päästä huimaavat. Hannu oli alemmuudentuntoinen, pessimistinen, kriittinen, arka, vastuuta pelkäävä - todella hyviä ominaisuuksia tähän työhön! Mutta Jumala alkoi työstää näitä piirteitä. Tuli ongelmatilanteita ja Hannu oppi käymään vaikeuksia kohti sen sijaan, että olisi kiertänyt ne. Jumala käytti hänen hyviä ja huonoja piirteitään toisten auttamiseksi. Hannu alkoi pärjätä ja voi tuntea tyydytystä työstään. Hän oli kypsä avaamaan oman yrityksen, jonka mottona on: "lakiasianne tunnollisesti kohtuuhinnoin".

Omassa yrityksessään Hannu on voinut toteuttaa monipuolista työkokemustaan sekä kristillistä vakaumustaan ja astua erityisesti hädänalaisten avuksi. Hän toimii juristin ammattitaidolla ja kristityn sydämellä. Hannu on onnistunut saamaan avaran ja valoisian työ-

tilan kaupungin keskustasta - Liisankatu 27 B (p. 09-611058). Sinne voi suunnata askeleet, jos sydäntä painavat elämän murheet.

Hengellisen kehityksen virstanpylväitä

Hannu tuli uskoon 1982 työhuoneessaan Teollistamisrahastossa. Hän koki Kristuksen vierellään kysymässä: Tahdotko seurata minua? Hannu vastasi myöntävästi ja suuret painot putosivat harteilta. Hän ryntäsi välittömästi kertomaan kollegalleen, että Raamattu on totta ja että Jeesus elää. Hannu on alusta alkaen kokenut, että tämä hyvä uutinen pitää kertoa ihmisille. Aluksi todistamisessa oli pakon tuntua, mutta sitten kirkastui etuoikeudeksi kertoa Jumalan hyvyydestä, totuudesta ja rakkaudesta.

Uskoon tulon jälkeen Hannu kuunteli erityisesti Helsingin Raa-

mattukoulun opetusta. Hän toimi myös Kriisipalvelussa, missä sai kosketusta elämän varjopuoliin sekä askeleita omaan hengelliseen palvelutyöhön. Näky vahvistui 1985. Silloin Hannu joutui Jumalan kouluun, jossa kirkastui myös elämän tärkeysjärjestys: ensin Jumala, sitten ihmiset ja vasta sitten asiat. 1994 seurasi evankelistikurssi Vivamossa ja alussa saatu evankelistan ja raamatunopettajan kutsumus syveni. Alusta alkaen Hannu on kuunnellut Raamatun opetusta sekä tutkinut sitä itse. Jumalan Sanasta tuli tärkein hengellisen kehityksen ponnin.

Vuonna 1988 Hannu koki vaikean sairauden, jossa uskokin joutui koetukselle. Lisäksi läheinen omainen kuoli. Tämä kaikki sai aikaan sisäisen murtumisen - siinä kuitenkin kirkastui hyvyys Jumalan olemuksesta. Hannu suoritti 1995 saarnalupatutkinnon ja on voinut saarnata luterilaisissa

kirkoissamme. 1990 Hannu alkoi toimia Helsingin Raamattukoulussa: hän on pitänyt lukuisia raamattutunteja ja on ollut hallituksen jäsen vuodesta 1998 lähtien. Hän oli perustamassa 1996 Miesfoorumeja, joka on kristillisten miesten kasvuyhteisö Raamattukoulun yhteydessä. Hän on toiminut foorumin jäsenenä, pitänyt seminaareja ja alustuksia sekä kokenut tämän yhteisön rakentavan vaikutuksen elämässään.

Askel askeleelta yhä selvemmäksi on käynyt kutsumus Raamatun opetukseen ja evankeliumin esille tuomiseen. Hannu on löytänyt armollisen Jumalan ja myös oman itsensä. Kasvu työssä ja kristittyinä on kulkenut käsi kädessä ja on vienyt lähemmäs ristiä ja Jeesusta sekä kohti aitoa minuutta. Tältä paikalta voi luottavaisena katsoa tulevaisuuteen.

Mitä johdatus ei ole ja mitä se on

Johdattuksesta voidaan esittää ainakin kaksi näkemystä. Ensimmäisen mukaan johdatus on aluksi kuin leveä tie joka kristityn kasvun myötä kapenee kapenemistaan, kunnes päädytään aivan tarkkaan ja yksityiskohtaiseen Jumalan johdattukseen. Näin monet ajattelevat. Toisen näkemyksen mukaan johdattuksen tie on aluksi kapea, mutta laajenee sitten Jumalan ja hänen sydämen laatunsa tuntemuksen myötä avaten useita vaihtoehtoja ja mahdollisuuksia, jotka kaikki vievät samaan päämäärään. Jälkimmäinen vaihtoehto johtaa aitoon ja rikkaaseen elämään, ensimmäisessä on vaarana lakihenkisyys.

Olennoista johdattuksessa on uskonelämän päämäärä ja se on ilmaistu Roomalaiskirjeen 8:29 jakeessa: Sillä ne, jotka hän on

edeltätuntenut, hän on myös edeltämäärännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi, että hän olisi esikoinen monien veljien joukossa. Tämän mukaan päämäärämme on Jeesuksen Kristuksen kaltaisuus. Tällöin johdattuksessa ei ole tärkeintä reittiä, vaan elämän laatu: asenteemme, moraaliset ratkaisumme, Jumala-suhteemme. Tärkeämpää kuin mitä teemme, on se, miten ja millaisin asentein työskentelemme. Tärkeämpää kuin missä kaupungissa asumme, on miten elämme elämäämme läheistemme ja naapureidemme kanssa. Tämä tuo suuren vapautuksen myös menneisyytemme epäonnistumisista ja "virheistä". Ei kannata murehtia menneisyyden vääriä ratkaisua - voimme nyt alkaa elää kohti Jeesuksen kaltaisuutta tässä tilanteessa, missä juuri nyt olemme.

Johdatus ei ole joku Jumalan hallussa oleva yksityiskohtainen pikkutarkka suunnitelma tai reitti elämäämme varten, joka meidän tulisi löytää ja keksiä. Sen sijaan johdatus on kulkemista kohti Jeesuksen kaltaisuutta ja kohti läheisempää yhteyttä hänen kanssaan. Se merkitsee Jeesuksen seuraamista ja on mahdollista vain armosta ja anteeksiantamuksesta käsin. Jeesuksen yhteydessä meistä tulee hedelmää kantavia ja taivas-kelpoisia.

Jumala haluaa paljastaa meille rakkautensa. Olemme hänen silmissään tärkeitä ja ainutkertaisia. Hänellä on meitä varten avara syli, Siihen voimme asettua lepäämään heikon itsetuntonne ja puutteidenne kera. Jumalan rakkaus on ihmisen todellinen koti.

Johdattuksen välineitä

Johdatus on suhde. Tärkein väline siinä on Jumalan Sana, Raamattu. Sanassaan Jumala on ilmoittanut itsensä ja tahtonsa. Ei ole yhdentekevää, miten Sanaa luemme. Otetaan esimerkiksi ns. peukalopaikat – näin ei Raamatusta tulisi käyttää. Peukalopaikan käyttäminen on verrattavissa lääkäriin, joka valittaessasi polvikipua avaisi kirjan sattumalta hyllystään ja toteaisi: "Jaaha, kurkkumätä".

Raamatun liian konkreettisesta lukutavasta pitäisi päästä pidemmälle. Teksti otetaan joskus niin kirjaimellisesti, ettei nähdä sen todellista sisältöä. Kerrotaan miehestä, joka ei koskaan kärtellyt lähimmäisiään, koska Jeesus kerran sanoi "älkää tervehtikö ketään tiel-

Osta auto Saksasta.

Nyt myös osamaksulla!

Otetaan myös vaihto-autoja.

Vasamakuja 2, 01740 Vantaa • puh. 0400 602 360 • www.autofinger.fi

lä". Tämän taustana oli kuitenkin juutalainen tapa tervehtiä, joka merkitsi pitkää pysähtymistä ja juttelua. Näin menetellen ei opetuslasten saama tehtävä olisi tullut suoritetuksi. Käskenomainen lukutapa tekee Raamatusta lakikirjan. Sen sijaan lukiessa tulisi tähdätä ymmärrykseen taustoista ja periaatteista sekä Raamatun kokonaisilmoituksesta. Hyvä neuvo on Lutherin periaate eli sellainen tulkintatapa, joka ajoi Jeesusta. Voimme Raamatusta löytää Jumalan sydämen laadun ja hänen rakkautensa, tahtonsa ja ajattelutapsansa. Kun pääsemme tuntemaan Jumalaa, osaamme itsekin jo päätellä, miten meidän kulloinkin tulisi menetellä (Room. 12:2). Johdattuksen tarkoituksena on viedä johonkin sen kaltaiseen suhteeseen Jumalan ja itsemme välillä kuin on vanhalla avioparilla: puoliset tuntevat sanomattakin toistensa ajattelutavan ja pyrkimykset.

Rukous on toinen tärkeä väline. Jokainen, suomalainen mieskin, osaa rukoilla. Rukoilemisessa on hyvä löytää oma persoonallinen tapansa. Rukouksen avain on meidän avuttomuutemme: tuomme tarpeemme Jumalalle tietäväksi. Me puhumme asiamme Jumalalle – saamme kertoa kaiken mitä sydäntämme painaa (Ps 62:9). Jumala johdattaa meitä, kun me kuljemme rukoillen, ja hän vastaa meille Sanassaan tai tuomalla mieliimme rukouspyyntöömme liittyviä asioita.

Kolmantena voidaan mainita kuuliaisuus, tehdä totta uskosta. Armon kautta Jumala vapauttaa kuuliaisuuteen, seuraamaan itseään. Jos ihminen ei tee mitään, uskosta tulee kuin Kuollutmeri ja Jumala-suhde sekä ihmissuhteet alkavat laimeta. Ota uskon askelia, aloita pienestä. Älä väli-

tä virheistä, pahempaa on jäädä paikalleen. Valloitu Kristuksesta ja Jumalan johdattuksesta, silloin et juutu vaan muutut. Kun kuljet Jumalan askelissa, huomaat usein, että teet juuri sitä, mitä haluaisitkin tehdä. Samalla löydät oman itsesi.

Miten löytää ratkaisu käytännön ongelmaan

Koeteltu neuvo: jos Raamatun sana, Pyhän Hengen sisäinen todistus ja olosuhteet puhuvat samaa, eteneminen siihen suuntaan on turvallista. Merkittävä on myös suuren 1800-luvun rukoilijan Yrjö Müllerin käyttämä tapa: hän otti paperiarkin, jakoi sen pystysuoralla viivalla ja pohti rukoillen toiselle palstalle asiaa puoltavat ja toiselle sitä kieltävät näkökohdat. Sitten hän teki ratkaisunsa. "Se toimi aina, eikä koskaan pettänyt", hän kertoi.

Ristin luo

Elämän tärkein asia on sielun pelastus, joka tulee uskon kautta Jeesukseen ja hänen sovitustyöhönsä. Johdatus vie meidät yhä uudestaan ristin juurelle kohtaamaan syntisyytemme ja vastaanottamaan armahduksen. Kristinuskon ydin ei ole voittoelämä ja saadut siunaukset, vaan syntisten Vapahtajan kohtaaminen ja syntien anteeksannon vastaanottaminen. Ristin kautta tiemme vie kerran taivaaseen; se on johdattuksen suurin päämäärä.

Lähteet:

Miesfoorumin seminaari/Hannu Äimänen Laajasalon opistolla 27.11.2004
Hannu Äimänen: Jumalan johdatus I ja II (2 kasettia / Helsingin Raamattukoulu Leslie & Bernic Flynn: Mistä tiedän Jumalan tahdon, Karas-sana 1986.

Lyhyestä virsi kaunis

NUOTIOPAIKASTA GRILLIKSI!

Mikä olisi mukavampaa kuin viileässä kesäillassa mukavasti lämmittävä nuotio – varsinkin jos nuotio muuntuu vielä kätevästi korkealaatuiseksi grilliksi? Usein kansainvälisin design-palkinnoin palkitut suunnittelijat Claus Jensen ja Henrik Holbaek ovat jälleen kerran osoittaneet kykynsä luoda esteettisiä tuotteita Eva Solo –sarjaan.

Ruostumattomasta teräksestä valmistettua Eva Solo –grilliä voi käyttää turvallisesti nuotiopaikkana missä tahansa, sillä palotila on reilusti irti maasta ja grillin ulkoseinistä. Kun nuotio on muuttunut hiilokseksi, päälle asetettava rutilä muuntaa nuotiopaikan grilliksi. Palotilan korkeutta grillin ylälaitaan nähden voi muuttaa ylä- tai ala-asentoon sen mukaan, kuinka paljon lämpöä grillattavat ainekset vaativat. Kun grillaus on ohi, hehkuvan hiiloksen päälle tarvitsee vain lisätä muutama klapi, ja grilli muuttuu jälleen iloisesti lämmitäväksi nuotioksi. Toki grilliä voi käyttää myös tavallisena hiiligrillinäkin!

Eva Solo –grillissä on useita grillausta helpottavia innovaatioita. Grillin sisään kätkeytyvä kantokahvilla varustettu hiilisanko kerää tuhkat ja on helppo puhdistaa käytön jälkeen. Kun grilliä ei käytetä, se voidaan peittää vakiovarusteena toimitettavalla metallisella kannella. Kantta voidaan käyttää pöytänä grillauksen aikana lisävarusteena saatavien jalkojen avulla. Lisävarusteena on saatavissa myös paistokupu, joka muuntaa grillin itse asiassa kiertoilmauniksi, jossa kokonaisen kanankin kypsennys onnistuu. Metallisilla Eva Solo –grilliottimilla on hyvin suunniteltujen tarttumapintojen ansiosta helppo kääntää pihvejä, makkaroita, vihanneksia ja jopa hyvin pieniä aineksia, kuten chilejä tai ravun pyrstöjä. Lisävarusteena on saatavissa myös magneettilla kiinnittyvä munakello, grillivartaita, hiilien sytyttämistä helpottava kaukalo, teräksinen paistilasta sekä ruoka-ainesten kuljettamiseen kantokahvallinen posliinikulho.

Kun grilliä ei käytetä, se toimii metallisella kannellaan peitettynä

kauniina puutarhapöytänä. Pi-tempiaikaisen säilytyksen varalle grilliä varten on saatavissa säänkestävä suojatakki.

Grillin hinta ilman lisävarusteita on 475 euroa.

Lisätietoja:

Nexet Oy
puh. 02-2760 250

HEAD JÄTTI KORNIN

Kitaristi Brian "Head" Welch, uudenajan metallisceneä edustavan Kornin perustajajäsen on jättänyt yhtyeen rivit ja omistanut elämänsä kristinuskolle.

"Kornin ja kitaristi Brian Welchin tiet ovat eronneet. Welch on valinnut pelastajakseen Jeesus Kristuksen ja tulee kohdistamaan musikaalisen toimintansa tuohon päämäärään. Korn arvostaa Brianin mielipiteitä ja toivoo hänen löytävän etsimänsä onnen", kerrotaan yhtyeen tiedotteessa.

Tiedote päätti samalla jo pitkään kiertäneet huhut Welchin tyytymättömyydestä Kornin nykyiseen moraalittomampaan linjaan. Esim. yhtyeen uusimmalla videolla Welchin kasvot on liitetty strippiklubilla kuljeskelevaan koiraan.

– Kyllähän minä voin mennä esiintymään yhtyeen mukana, mutta... Tuntui että olisin halunnut

painua maan alle, Welch totesi radiohaastattelussa. – Onneksi löysin tieni ulos. Haluan auttaa muitakin löytämään valoa tunnelin päässä. Minun täytyi käydä todella alhaalla ymmärtääkseni niitä varsinaisia ilon ja onnen aiheita.

AUDI A6 ON "VUODEN AUTO MAAILMASSA"

Kansainvälinen arvovaltaisista autoalan toimittajista koostuva raati on valinnut vuoden autoksi maailmassa Audi A6:n. Nyt ensi kertaa myönnetty palkinto luovutettiin Audille Toronton kansainvälisessä autonäyttelyssä Kanadassa.

Vuoden auto maailmassa -raatiin kuuluu 48 toimittajaa, jotka edustavat alan tärkeimpiä julkaisuja eri puolilla maailmaa. Raatilaisten arvioitavana oli 36 ehdokasta. Paitsi tuoteominaisuuksia kuten turval-

lisuutta, ympäristön huomioon ottamista, hinta- ja laatusuhdetta raatilaiset arvioivat myös ehdokaiden "lavasäteilyä".

Vuoden auto maailmassa -palkinto on uusi tunnus uuden Audi A6:n palkintokaappiin. Ennestään sieltä löytyvät jo mm. Auto Zeitung -lehden Auto Trophy -palkinto, Auto Bild -lehden Auto1 ja Bild am Sonntag -lehden Kultainen ohjauspyörä -palkinnot.

SWISS SPICE PITÄÄ MAUSTEESI KUIVANA

Retkellä tai muuten kosteissa olosuhteissa mukana kuljetettavat mausteet aiheuttavat päänaivaa monelle kokeneemmallekin konkarille. Suolapaakku on huomattavasti vaikeampi käsitellä kuin kuivana pysynyt hienojakoinen suola.

Sveitsiläinen Swiss Spice ratkaisee kosteusongelmat avaruusan materiaaleihin turvautuen. Kaksi-osainen maustesäiliö on valmistettu iskunkestävästä polykarbonaatista ja kannet on tiivistetty silikonitiivistein. Kannen sulkemisesta huolta pitävät ruostumattomasta teräksestä valmistetut voimakkaat jouset. Kansien avaaminen on tiiveydestä huolimatta helppoa, sillä

ne ulkonevat hieman runko-osasta tarjoten tarttumapintaa.

Swiss Spice on niin pienikokoinen (63 x 64 x 19 mm, paino 80 g), että se kulkee huomaamatta varustuksessa mukana. Normaalisti Swiss Spice toimitetaan suolalla ja pippurilla täytettynä, mutta sisältö on helppo vaihtaa mieleisekseen päältä avattavien sirotinkorkkien kautta. Käytössä tuotteen arvostus varmasti kasvaa kokemusten kautta, sillä tuote ei rikkoudu edes kalliolle pudotessaan eikä sisältö kastu, vaikka säiliö vahingossa pulahtaisi jokeen.

Sveitsissä käsityönä kootun Swiss Spicen suositushinta on 25 euroa.

Lisätietoja:

Nexet Oy
p. 02-2760 250

HYUNDAI ESITTELI PORTICO-KONSEPTIAJONEUVON

Hyundai esitteli Chicagon autonäyttelyn lehdistöpäivillä uuden Portico-konseptiauton. Kyseessä oli jännittävän suunnittelukonseptin maailman ensi-ilta.

“Portico on erinomainen esimerkki Hyundain tutkimista uusista markkinasegmenteistä. Uuden sukupolven perheajoneuvoja edustavassa Porticossa on istumapaikat kuudelle matkustajalle sekä runsas ja mukautumiskykyinen tavaratila. Auto antaa viitteitä useista mielenkiintoisista ominaisuuksista, joita aiotaan myöhemmin hyödyntää USA:n alati kasvavassa Hyundai-

mallistossa. Lähitulevaisuudessa on odotettavissa mm. kaksi uutta tilavaa 7-paikkaista ajoneuvoa. Yhtiön julkaisuaiakataulu etenee suunnitelmien mukaisessa tasaisessa tahdissa”, kertoo Hyundain tuotekehittelyn ja strategisen suunnittelun yksikön varajohtaja John Krafcik.

Portico-konseptiauto antaa esimakua Hyundain tulevasta kehityksestä Yhdysvaltain markkinoilla ja merkin kasvusta ajoneuvojen ja innovatiivisten, luokkarajoja rikkovien konseptien tuottajana. Hyundai Portico tarjoaa mielenkiintoisen näkemyksen tulevaisuuden perheautosta. Auto on suunniteltu erittäin mukautumiskykyiseksi, ja se vastaa tehokkaasti nykyaikaisten perheiden tarpeisiin. Portico ei ole malliltaan sedan eikä maasturi vaan molempien tyyppien parhaita puolia hyödyntävä ajoneuvo, jota on mukava ajaa ja jossa on runsaat ja perheystävälliset sisätilat.

Portico yhdistää nykyisten perheajoneuvojen käytännön edut tyylikkääseen kokonaisuuteen ja parempaan ajettavuuteen. Auto miellyttää silmää ja antaa itsestään vahvan vaikutelman. Suunnittelijat ovat luoneet Porticoon ainutlaatuisen lasisen panoraamakaton, jota voidaan tummentaa, jos matkustamoon alkaa tulla liikaa auringonvaloa. Omalaatuinen istuinjärjestely tekee matkustamoon astumisesta vaivatonta ja tarjoaa enemmän jalkatilaa kuin nykyisten perheautojen tyypilliset kolmiriviratkaisut.

Porticossa on edestä saranoidut etuovet ja takaa saranoidut takaovet, ja keskipilari puuttuu niiden

välistä kokonaan. Kun kaikki ovet ovat avoinna, silmien eteen avautuu houkuttelevan tyylikäs matkustamo. Portico on suunniteltu ja rakennettu Hyundain suunnittelukeskuksessa Etelä-Koreassa.

Porticon leveä runko ja pitkä akseliväli tarjoavat runsaasti käytännöllistä sisätilaa. Innovatiivisen konseptin avainominaisuus on suuri, mukava ja monipuolinen matkustamo, joka antaa mahdollisuuden hyödyntää kahta kolmen hengen istuinriviä. Porticon istuinjärjestely takaa tarvittaessa myös suuren takatavaratilan, jollaista ei kolmen istuinrivin ajoneuvoista löydy.

Sekä etu- että takaistuimet ovat sähkötoimisia. Takamatkustajilla on matkan aikana mahdollisuus nauttia DVD-pohjaisesta viihdekeskuksesta. Kuljettaja ja etumatkustajat taas voivat tarkastella etuosan navigointinäyttöä ja yläkonsolia, jotka tarjoavat tärkeää tietoa maanteistä ja itse ajoneuvosta. Portico saa voimansa Hyundain uudesta huipputeknisestä Lambda

V6 -moottorista. Alumiinisilla sylinterinkansilla ja sylinteriryhmällä varustettu ja kuusivaihteiseen Shiftronic-automaattivaihteistoon yhdistetty 24-venttiilinen voimanhäde on saatavana pian myös Hyundain tuotantoautoihin.

Portico pystyy hyödyntämään Hyundain hybridivetojärjestelmää. Tekniikka käsittää tässä tapauksessa kaksi sähkömoottoria, joista toinen pyörittää etu- ja toinen takapyöriä. Etuvedosta huolehtii 110 kW:n (136 hv) sähkömoottori, ja takapyöriä puolestaan vauhdittaa 60 kW:n (83 hv) sähkömoottori.

Porticoa ei mittojensa vuoksi todennäköisesti tuoda lainkaan Eurooppaan.

UUSI MONITOIMITYÖKALU: SWISSTOOL SPIRIT

Kolmen vuoden perusteellisen tuotekehittelyn tuloksena on sveitsiläinen Victorinox lisännyt valikoimaansa uuden sukupolven monitoimityökalun. Tuotteen nimi on SwissTool Spirit.

Onnistuneen muotoilun ja tarkoin valittujen materiaalien ansiosta lopputulos on kevyt, painoa on vain 210g. Pituus suljettuna on kuitenkin täydet 106 mm, eikä myöskään työkalujen määrässä ole tarvinnut tinkiä. Toimintoja on kaikkiaan 27.

Victorinoxin perinteitä noudattaen jokainen terä on erikseen karkaistu käyttötarkoitukseensa parhaiten sopivaan kovuuteen.

Ne avautuvat ja sulkeutuvat suoraan ja kevyesti toisiinsa takerumatta. Turvallisuutta lisää se, että jokainen terä myös lukittuu käyttöasentoonsa. Lukitus voidaan vapauttaa helposti kummalta puolen kahvaosaa tahansa. Pihtejä ei tarvitse avata muulloin kuin niitä käytettäessä.

Spiritissä Victorinox esittelee ensimmäistä kertaa uuden saksimallinsa: jousi on entistä jäämämpi ja kestävämpi. Veitsiterässäkin korostuu Victorinoxin panostus turvallisuuteen. Kärki on muotoiltu tylopäiksi ja teräosan kaksi ensimmäistä kolmannesta on aaltoterä esim. turvavyön nopeaan katkaisuun. Tyvipuolen kolmannes on suora ja erittäin terävä, vuolemiseen hyvin soveltuva. Pyöristetyt

ja hieman kaarevat kahvat antavat pitävän ja miellyttävän otteen kovassakin käytössä.

SwissTool Spirit on pakattu joko nahkaiseen tai nailoniseen vyökoteloon. Rinnakkaismalleina on saatavana Spirit Plus-versioita, joissa samaan vyökoteloon on pakattu erillisenä työkaluna toimiva ruuvainsarja, johon kuuluu kaksi-istukkainen väännintappi ja 6 eri ruuvainkärkeä. Vääntimeksi voi valita myös räikkävarren, joka on todella kätevä ja lajissaan ainutlaatuinen uutuus. Mukana on myös korkkiruuvi ja patentoitu miniruuvuri esim. silmälasikehysten ruuvien kiristämiseen.

SwissTool Spirit monitoimityökalujen suositushinnat ovat alkaen 99 euroa.

Swiss Tool Spirit –monitoimityökalujen myyntipisteistä on tietoja maahantuojan nettisivuilla www.nexet.fi.

The image shows the interior of a motorhome with a warm, orange-toned wood paneling. In the foreground, a curved wooden table holds an open book, a pen, and a pair of glasses. Behind the table are two large, blue upholstered seats with a dark blue and light blue checkered pattern on the lower half. The ceiling is white with several recessed circular lights. To the left, a skylight provides natural light. On the right, there are more wooden cabinets and a window with white curtains. The overall atmosphere is cozy and functional.

Koeajossa: Knaus Sun Ti -matkailuauto

Nyt kun hiihtokausi vetelee viimeisiään tuolla pohjoisempanakin, päätimme kokeilla, mitä uutta tarjottavaa Knausin matkailuautoilla on. Ja kyllähän sitä herkkupuolta riitti.

Vapaa-ajan merkitys kaiken stressin ja lisääntyneen hässäkän keskellä tuntuu lisääntyvän päivä päivältä. Jos emme osaa tasapainottaa työn ja vapaa-ajan suhdetta oikein, on seurauksena aivan liian paljon pohjaanpalaneita tosimiehiä... ja perheitä.

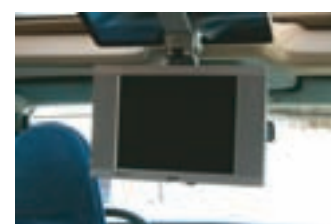
Eikä se kotisohvalla löhöilykään ole parasta mahdollista virkistytymistä, useimmiten se edellyttää todellista irtiottoa kotiympyröistä.

Kuka hankkii lomaosakkeen, kuka lähtee kiertämään sukulaisien kesämökkejä. Yksi kätevä tapa – eikä enää nykyään mitenkään kallista – on hankkia matkailuauto, ostaen tai vuokraten, ja polkaista menemään perheen kanssa.

Relu tulee...

Saksalainen Knaus on jo vuosia kuulunut matkailuautoalan ns. innovatiivisiin edelläkävijöihin. Varsin usein Knausin lanseeraamat uutuudet yleistyvät parin vuoden viiveellä myös kilpailijoiden mallistoihin.

Valitsimme koeajettavaksemme suoraan pakasta vedetyn Sun Ti ▶

650 MF -mallisen menopelin. Kyseessä on Knausin täysin uudistunut Renaultin Masterin alustalle rakennettu puoli-integroitu matkailuauto.

Renault on runsaan vuoden kuluessa alkanut haalia varsinkin Fiat Ducaton markkinaosuuksia matkailuautopuolella. Ja eihän siinä mitään, varsin iskukykyinen ja mukavasti vääntävä ajopelihän se on. Meillä kokeiltavana olleessa versiossa oli Rellun moottorina 2,5dCi 120, joka kuljetti Knausia Lahden moottoritietäkin varsin mukavaa haipakkaa.

Designia kerrakseen

Autoon sisäännoustessa kokee varsinaisen ahaa-elämyksen, kylähän tämä kotiolot voittaa.

Knausilla on selvästi satsattu sisätilojen viihtyvyyteen ja tyylikkyyteen. Pyökkinen puuverhoilu tekee ylellisen, mutta silti lämpimän vaikutelman.

Uudessa Sun Tissa on panostettu keittiöratkaisuihin, jotka voittavat varsin monen kotikeittiönkin menen tullen. Keittiöissä yleistyneet halogeenispotit ovat rantautuneet

nyt asuntoautoihinkin. Sun Tissä on halogeenivalaistus yhdistytty varsin toimivasti kattoikkunoista tulevaan luonnonvaloon, mikä omalta osaltaan lisää viihtyvyyttä ja poistaa takavuosien koppitunnelmaa.

Kalusteiden pehmeälinjainen muotoilu korostaa ylevää tunnelmaa.

Kyllä kelpaa kuskinkin

Ohjaamon suuri kattoikkuna avartaa kummasti kuskin työtilaa ja antaa ajettaessakin paremman näkyvyyden kaikkiin suuntiin.

Toisaalta ohjaamon käännettävät istuimet tekevät istuinryhmästä

Sun Tin monikäyttöisen keskipisteen.

Hauska yksityiskohta on monitoimipöydän vieressä oleva ylimääräinen sohva jalakaosan korkeudensääteineen.

Katosta esiin kääntyvä litteänäytöinen televisio antaa varsinaista potkua varsinkin lapsiperheen lomailuun. Ei tarvitse enää tihrustaa mustavalko-matkatelevisioita...

Raikastukaa reissussa

Usein matkailuautoissa ja -vaunuissa on tinkitty eniten peseytymistiloissa, mutta siinäkin suhteessa uusi Sun Ti tuotti iloisen yllätyksen. Eihän suihkuhuone/wc nyt mikään tilaihme ole, mutta sopivan tilava, ettei isokaan mies saa pienenpaikan kammoa kesken lomailua.

Peseytymistilan kalusteissa jatketaan jo keittiöpuolelta tuttua pehmeälinjaista designia halogeenispotteineen.

Vaunu vai auto?

Ikuinen kiistanaihe pyörien päällä matkaillevien ihmisten keskuudessa lienee, kumpi on mukavampaa ja järkevämpää, perässä vedettävä matkailuvaunu vai kompakti matkailuauto.

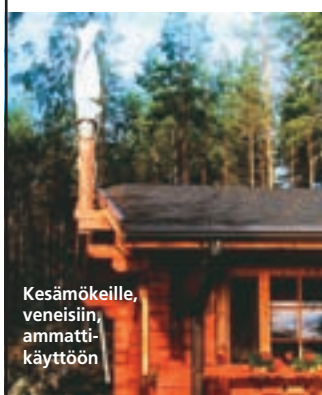
Ja tuskinpa kiistaan koskaan ratkaisua saadaankaan. Kyse on hyvin pitkälle makuasioista. Yksi tykkää tyttärestä, toinen äidistä...

Toimittajan näkökulmasta matkailuauto on kuitenkin ehdoton suosikki, kuinka helppoa onkaan lastata koko toimisto auton kyytiin ja lähteä metsästämään veret pysäyttäviä uutisia. Ei tarvitse varaila hotellihuoneita etukäteen, jos alkaa raukeus hiipiä maallisen tomumajan kimppuun, niin ei kun auto parkkiin ja kuski asuinosaan pötkölleen.

Windside tuuliturbiinit

Äänetön, turvallinen energialähde

Kesämökeille,
veneisiin,
ammatti-
käyttöön

www.windside.com
Oy Windside Production Ltd
Puh. 0208-350 700
finland@windside.com

KNAUS Sun Ti 650 MF

Moottori	2,5dCi 120
Alusta	Renault Master
Pituus	686 cm
Leveys (sisä/ulko)	216/230 cm
Korkeus (sisä/ulko)	195/265 cm
Akseliväli	408 cm
Omapaino	3083 kg
Kokonaismassa	3500 kg
Sallittu kuormitus	1600 kg
Turvavöin var.istuimet	4 kpl
Matkustajia ajettaessa	4 kpl
Vuodepaikkoja	3 kpl
Hinta	54.030 euroa

+ sähkökäyt.kattoluukku

+ ikkunallinen ulko-ovi

+ kattokaiteet

+ hytysovi

+ Aguti-pilottipenkit

2.330 euroa

+ 15" flat screen televisio

+ Knaus-teline tv:lle

1.070 euroa

+ kattoikkuna ohjaamossa

1.180 euroa

+ Renault ilmastointi 1.630 euroa

+ Electro Comfort sähkötoim.ikkunat, peilit ja keskuslukitus

735 euroa

SÄÄASEMAT JA AJONEUVOJEN TIETOSIRUT

ILKKA LILJA OY
PL 11 (ITU 2)
40531 JYVÄSKYLÄ
014 372 2134
iloy@iloy.fi
www.iloy.fi

Jums
-pusakka
150€

Wrangler
-farkut
69€

HALONEN

HELSINKI: Kluuvi, Aleksi 9, Pohj.espa 37, Itäkeskus
TURKU, TAMPERE, JYVÄSKYLÄ, KOTKA, LAPPEENRANTA, KOKKOLA, JOENSUU